

Apostol Plemić
(ADOLF ANDRIĆ)

OSVETNICI BLEIBURGA

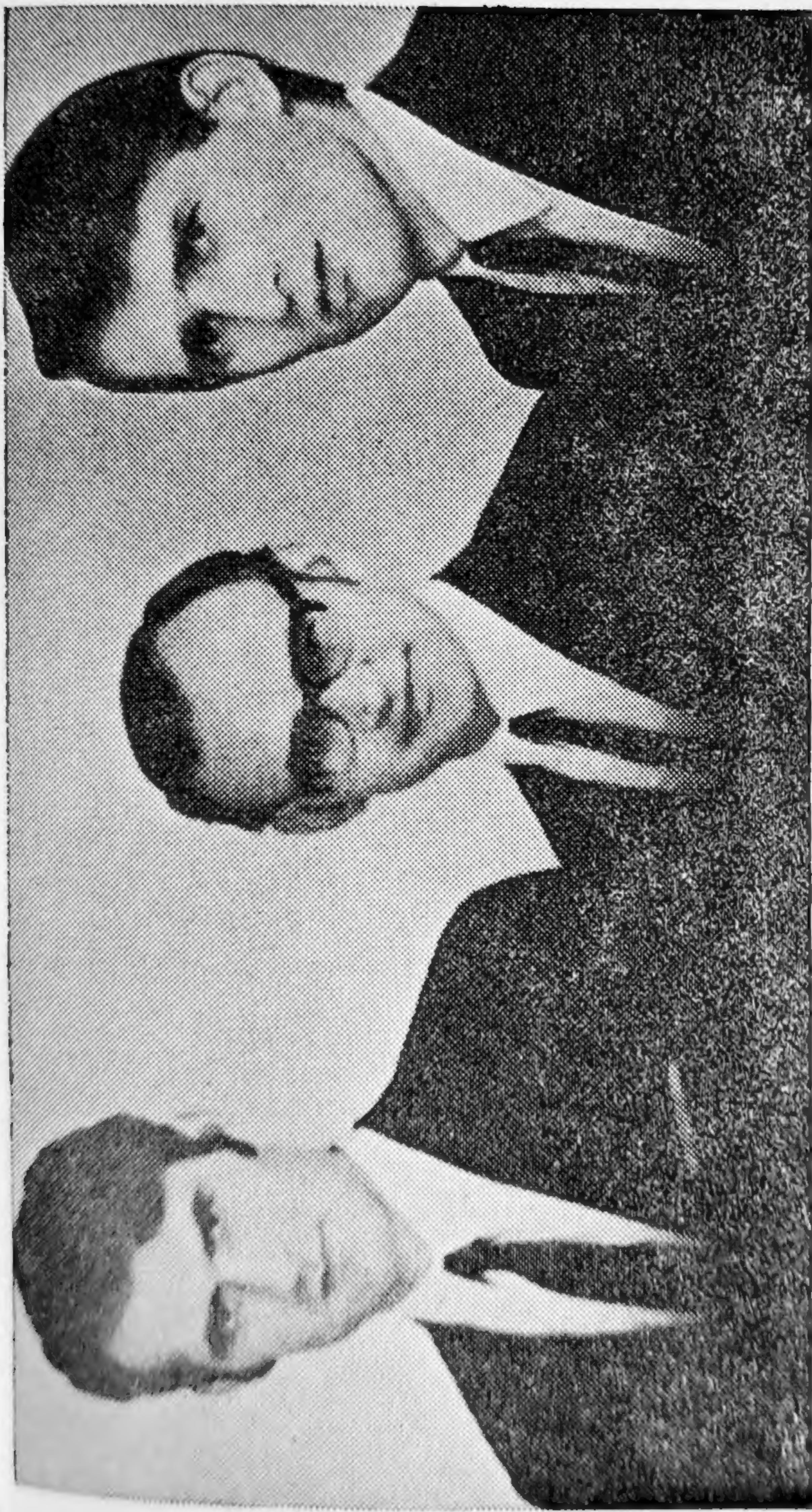
“PRIRUČNIK”

za vođenje
HRVATSKE GERILE

DRUGO IZDANJE

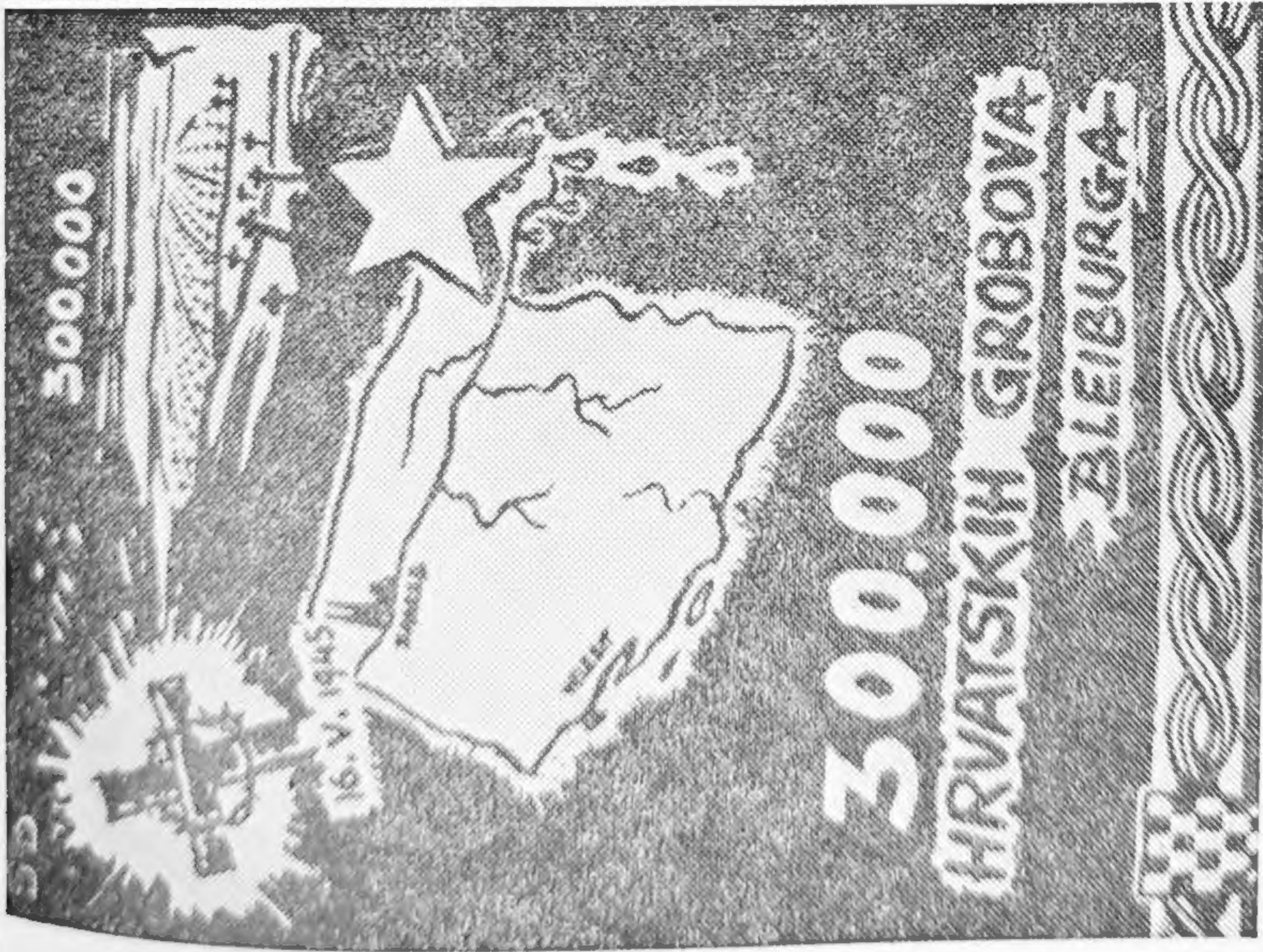
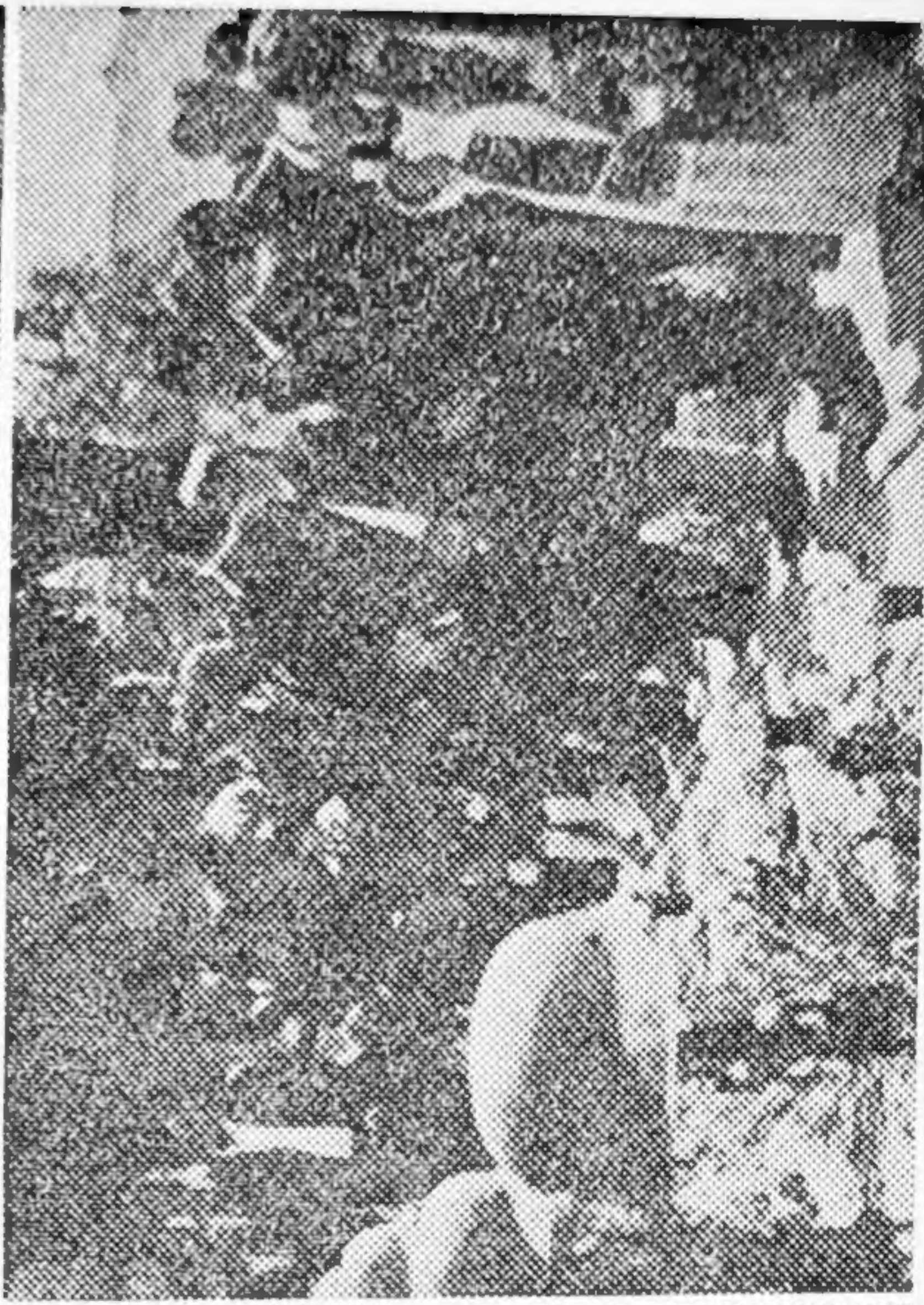
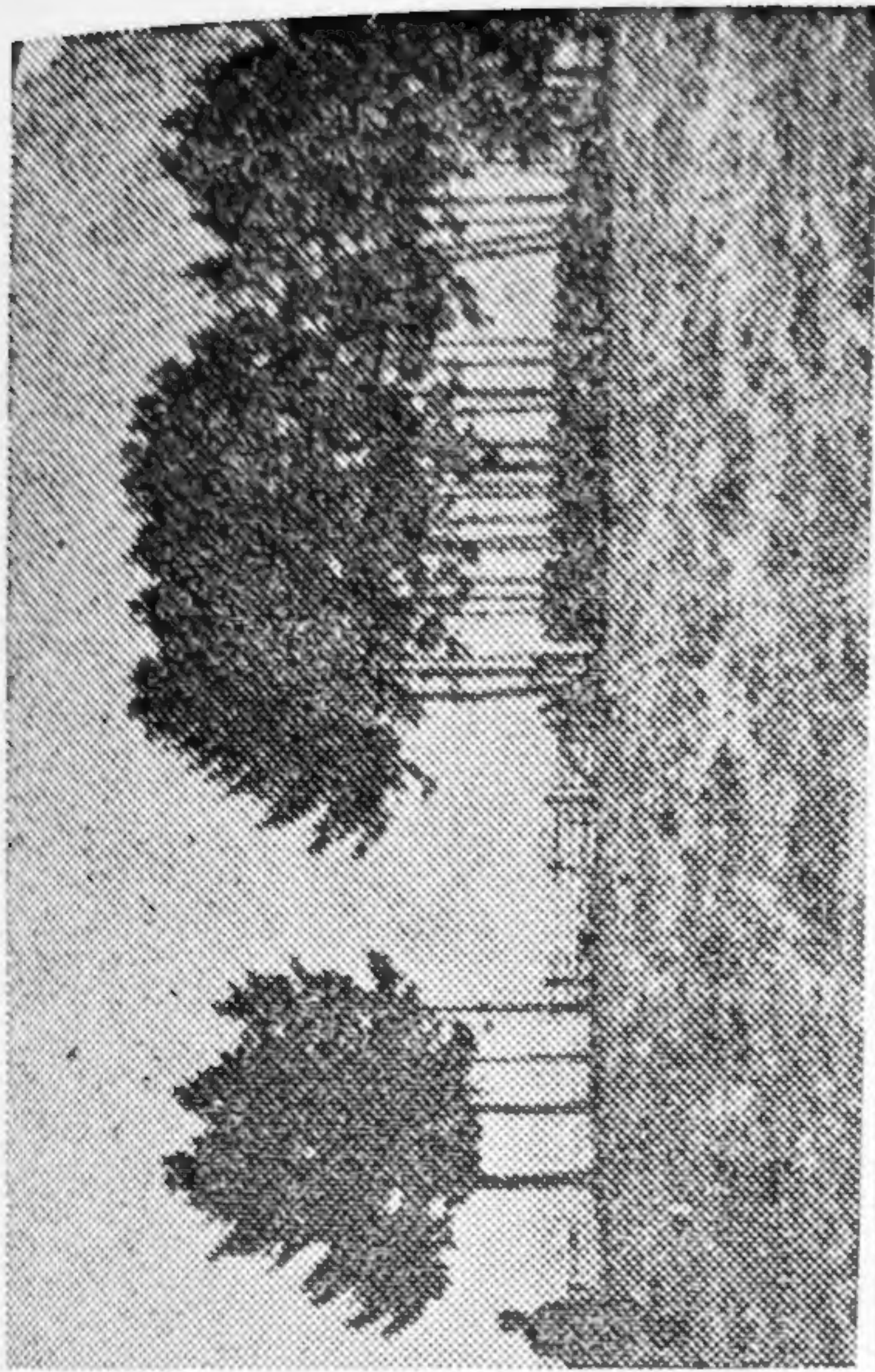
1974.

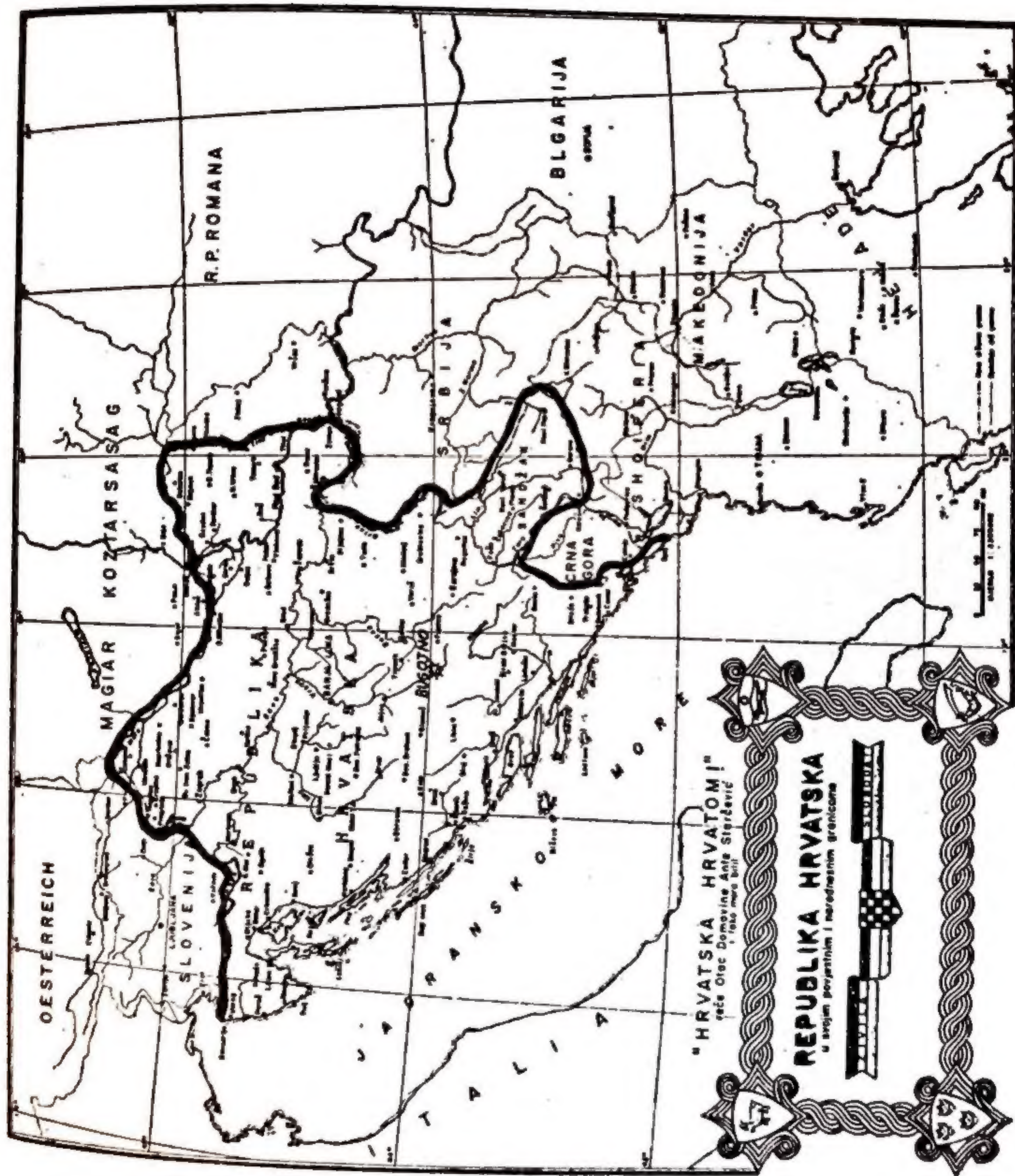

ORGANIZATORI I VOĐE AKCIJE BUGOJNO
Adolf Andrić, Pavo Vegar, Ambroz Andrić

IZDALI:

"OSVETNICI BUGOJNA"

POSVETA

Ovaj skromni priručnik posvećujem palim hrvatskim borcima ,koji su kroz vjekove davali svoje živote na oltar domovine braneći Hrvatsku grudu od najezda naših imperijalističkih susjeda: Ocu hrvatske revolucionarne misli Eugenu Kvaterniku, koji je svoj život žrtvovao u prvoj hrvatskoj (Rakovačkoj) revoluciji; Poglavniku N.D.H. dr. Anti Paveliću i svim palim hrvatskim sinovima i kćerima tokom drugog svjetskog rata; hrvatskim žrtvama Bleiburga, koje su srbo-jugoslavenski okupatori na čelu sa krvnicima: Titom, Đilasom i Rankovićem hladnokrvno pomorili *nakon* svršetka rata; svim hrvatskim mučenicima, koji su radi hrvatske oslobodilačke misli ostavili svoje kosti po robijašnicima obadviju Jugoslavija i onim današnjim živim robijašima-kosturima, koji trunu po jugoslavenskim koncentracionim logorima previjajući se u smrtnom vapaju maltretirani i gaženi srbo-jugoslavenskim opankom; hrvatskom komunisti heroju Andriji Hebrang, koji je radi obrane hrvatskog nacionalnog teritorija (Srijem) bio obješen po srpskim imperijalistima umotanim u današnji crveni jugo-komunistički plašt; svim živim hrvatskim komunistima koji danas brane hrvatske nacionalne interese i voljni su

boriti se sutra rame uz rame sa ostalim hrvatskim revolucionarima za slobodu i nezavisnost Hrvatskog naroda; hrvatskim radnicima i seljacima čiju muku, plod rada i krv, u današnjoj Jugoslaviji poput parazitskih pijavica sišu Beogradski eksploatatori; hrvatskim emigrantima političkim i ekonomskim, koje je veliko-srpski diktatorski režim današnje Jugoslavije otjerao iz Hrvatske domovine, da bi u njoj naselio Srbe, ili za devize kao bijelo roblje prodao Zapadnim kapitalistima, te se ovi danas potucaju po svim krajevima svijeta, od stranaca nepriznati, prezreni i ponižavani; neprežaljenom i neumrlom hrvatskom modernom revolucionarnom misliocu, ideologu, organizatoru, začetniku hrvatske revolucionarne antijugoslavenske borbe, mome prijatelju Gezi Pastiju po Udbi mučenom i zaklanom 1965. u Parizu; devetorici hrvatskih revolucionara-povratnika iz Australije — i svim onim hrvatskim revolucionarima koji danas čame u jugoslavenskim i stranim zatvorima.

Konačno: Ovaj priručnik namijenjen je i posvećen svim današnjim živim hrvatskim revolucionarima kako bi što spremnije i efikasnije obavili naš sveti hrvatski zavjet rušenja Jugoslavije i uspostavljanja nove, sretne, demokratske, buduće NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE.

Pisac
Hrvatski revolucionar
Apostol Plemić
(*Adolf Andrić*)

P R E D G O V O R

Ovaj priručnik namijenjen je jedino borbenom, hrvatski ideološko-politički izgrađenom dijelu Hrvatskog naroda u domovini i emigraciji, kao autorski doprinos u svome nastojanju za što brže okončanje života današnje srbo-eksploatatorske Jugoslavije i želji ponovne uspostave slobodne i Nezavisne Države Hrvatske.

Kao što i svako drugo djelo, tako će i ovaj revolucionarni priručnik naići, već prema ustaljenom zakonu ljudske kritike, na dio čitalačke publike, koja će ga shvatiti i dati mu zaslužnu vrijednost, a tako će isto naići i na onaj dio čitalačke publike koji će negirati njegovu vrijednost, bilo iz individualnog poimanja revolucionarnog duha, pacifizma, zle namjere, ili poradi slabe moći i smisla za razumijevanje njegovog gradiva. Mlada Hrvatska generacija i njezini svjesni revolucionari pozdravit će izdanje ovog priručnika, dok će isto tako naši neprijatelji, zagovaraoci današnje diktatorske srbo-eksploatatorske Jugoslavije, kojima će sigurno u ruke pasti neki od primjeka ovog priručnika, jugoslavenski agenti, špijuni i simpatizeri, napadati i omalovažati ovo hrvatsko revolucionarno sveto pismo, nazvati ga infantilnim

(dječijim), utopističkim i još kakve sve negativne primjedbe ne će izmisliti.

Hrvatski revolucionaru, upamti: da je Jugoslaviji najviše stalo da Tebe spriječi u tvome antijugoslavenskom, rušilačkom poslu. Ona bi od Tebe željela napraviti hrvatskog nogometnog navijača, tamburaša, ili sljedbenika jalovog politiziranja, ali njoj nikako ne ide u prilog, da se Ti prihvatiš eksploziva i oružja i staneš je svojim diverzantskim akcijama nagrizati i rušiti.

Hrvatski emigrantski malodušnici, puzavci, pacifisti, kukavice, oportunisti, verbalni revolucionari, naše današnje pacifističke političke vođe, njihova razna novinarska piskarala i onaj slijepi i neprobuđeni sloj njihovih sljedbenika, svi će oni osuđivati pojavu ovog revolucionarnog priručnika.

Hrvatski revolucionaru! Taj isti skup naše truleži i danas pljuje na Tvoju revolucionarnu rodoljubnu hrvatsku žrtvu. Ti si sam svjedok njihove anti-revolucionarne promidžbe kojom žele spriječiti hrvatski revolucionarni tok i na taj način zadržati svoje bezvrijedne pozicije u hrvatskom emigrantskom političkom životu. Svjedok si njihove novinarske propagande kojom Tebe, čak iako si dokazano izvršio protujugoslavensko djelo, nazivlju udbašom, komunistom, ili jugo-špijunom. Neka Ti takav rad naših malodušnika ne slomi revolucionarni duh. Ostani čvrst!

Policije stranih država udružene sa svojim i UDB-inim doušnicima i krvolocima, koji danas Tebe proganjaju, hrvatski revolucionarni viteže, također će davati svoje negativno "stručno" mišljenje o ovom

priručniku i bacit će se svom snagom za njegovim misterioznim Autorom.

Oni hrvatski revolucionari, koji su već do sada izvršili neku anti-jugoslavensku akciju i tako osjetili slast, zanos i čar revolucionarne akcije i ideologije, odobriti će mi slijedeće dvije tvrdnje:

1. *"Nema propagande niti sile na svijetu koja može otupiti oštricu mača hrvatskog revolucionara."*
2. *"Ideologija Hrvatske Revolucionarno-Oslobodilačke Borbe izdiže hrvatskog revolucionara visoko iznad običnih smrtnika, a njegove anti-jugoslavenske akcije čine mu život zanimljivim."*

Zato, revolucionarni čitaocē, prouči dobro ovo revolucionarno gradivo, kako bi uzmogao biti što efikasniji u svojim antijugoslavenskim akcijama.

Pisac
Hrvatski revolucionari
Apostol Plemić
(*Adolf Andrić*)

PREDGOVOR DRUGOM IZDANJU

Prvo izdanje Priručnika "Osvetnici Bleiburga" tiskano je ciklostilom u "vlastitoj" nakladi u svega 40 primjeraka. Knjiga kao takva služila je mladim hrvatskim idealistima — gerilcima u pripremanju za rušilačke akcije protiv mrske Jugoslavije, tamnice svih Hrvata.

U svojoj "Završnoj riječi" pisac ove knjige — Apostol Plemić, a čije smo pravo ime otkrili u ovom drugom izdanju (Adolf Andrić), kaže: "Umnožavanje ovog Priručnika ili pojedinih dijelova, dozvoljeno je svim Hrvatima bez obzira na stranačku pripadnost." Imajući u vidu: veliku korist ovog Priručnika, vrlo mali broj sačuvanih primjeraka (na ciklostilu) i neograničenu dozvolu pisca za ponovno izdavanje knjige, mi "Osvetnici Bugojna" odlučismo objelodaniti ovo neprocjenjivo blago u 20 tisuća primjeraka.

Naša nakana je ova:

- da "Osvetnici Bleiburga" dođe u ruke što većeg broja Hrvata, kojima će, nadamo se, biti na korist i iz koje će mnogo naučiti, kako se treba ništiti višeglavu aždaju pod registracijom Y, a koji iz dana u dan ždere i Hrvate i Hrvatsku;
- da svaki Hrvat i Hrvatica, kojima ova knjiga dođe

u ruke, prouče i druge pouče njezinu teoriju, i tu teoriju počnu čim prije sprovoditi u djelo. Jer, rana koju su Bugojanski Junaci zadali aždaji, velika je, te svaki udarac pa i najmanji, veoma je važan da se krvarenje nastavi i tako dokrajči pogubni život vampira, koji se već grčevito trza na crkavanju; — da posvetom drugog izdanja "Priručnika" Bugojanskim Junacima, želimo sačuvati svetu uspomenu na njih, premda su njihova imena vlastitom krvlju zapisana po planinama hrvatske Bosne i Hercegovine, a koja ne će nitko moći, pa ni zub vremena, izbri-
sati.

Bugojanski Junaci nisu ostali kod teorije svoga Priručnika, nego proučivši teoriju, pokušase sprovesti je u djelo. Tako su poput Eugena Kvaternika i njegovih suboraca izvršili svoju "državnost". Njihova odluka bila je jasna: mora se početi, mora se žrtvovati! Znali su da će ih stajati života, ali njihova osobna žrtva mora biti zalog novih akcija, novoga poleta, jer bez žrtava nema nam ni slobode!

Na prvim stranicama ove dragocijene knjige stoji jasna poruka: "Ako jedna akcija ne uspije, za drugu se mora bolje spremati i opet pokušati. Pokušavati sve dotle dok se ne uspije!" Ovome ne treba nikakva komentara ili tumačenja!

Mnogi su se sumnjivo pitali i još uvijek pitaju, tko su braća Andrići, tko ih je poslao, tko je poslao mlade hrvatske revolucionare u sigurnu smrt . . . i sl???!! Ali, da su Bugojanski Junaci potpuno uspjeli u svojoj namisli, onda bi se ti isti "rodoljubi" javili da su ih oni poslali. Vjerojatno bi tražili da se njho-

va "organizatorska" imena uklešu na divne spomenike, koje bi podizali Andrićima, Vegaru i suborcima. Zato svim sumnjivcima evo odgovora na sva njihova zabadačka pitanja: **MLADE HRVATSKE GERILCE JE POSLALA I ŠALJE U SMRT LJUBAV PREMA HRVATSKOJ DOMOVINI!!**

Dragi sumnjivci, vi i dalje nastavite sumnjati hoće li vaših pedeset ili sto groša propasti, ako biste ih slučajno dali za hrvatsku borbu. Samo Junaci Bugojna ne posumnjaše ni za čas hoće li izgubiti živote ako pođu u otvorenu borbu s neprijateljem hrvatskog naroda, jer su znali da iz krvi palih niču drugi još žešći!

Možda će se opet naći sumnjivih Toma, pa će i ovo pisanje nazvati udbaškim intrigom i ubacivanjem među hrvatske redove. Neka im to bude na savjest, a tko bi im mogao zabraniti da sumnjaju!? Samo neka im bude jasno da zloglasna UDB-a (čitaj: Ujedinjeno Društvo Batinaša) nije toliko moćna da bi prodrla svugdje i doznala sve. Za njihovu moć kriv je naš nerad, jer hrvatska protu-špijunaža morala bi biti moćnija od njihovih njuškanja. Da smo upola aktivni koliko oni, svi bi udbaši bili na dlanu za mjesec dana. Zato, braćo, na posao!

Svaki svjesni Hrvat, a nesvjesni neka postane svjesni, mora biti zastupnik i branitelj hrvatskih narodnih prava, a to su i prava svakog drugog naroda: da Hrvat živi slobodno u vlastitoj državi, kojom će upravljati samo Hrvati. Makar u toj državi bilo stranaca i više nego Hrvata, oni ostaju samo stranci, te im broj ne će pomoći da preuzmu vlast u jednoj tu-

đoj državi. Imamo mnogo primjera sličnih u svijetu. Uzmimo samo neke gradove u Njemačkoj, Austriji, Švicarskoj i sl., gdje stranaca sada više ima nego li Nijemaca, Austrijanaca ili Švicaraca, ali u tim gradovima službeno se govori službenim jezikom dotične zemlje, sva gradska uprava je domaća, a stranci ostaju samo stranci, koji se moraju pokoravati zakonima zemlje u kojoj se nalaze i rade. U protivnom dolaze kazne i izgoni.

Za takvu se Hrvatsku moramo boriti, a ta borba nije baš lagana. Mora nam biti jasna činjenica da se borimo za svoja prava protiv jedne priznate "države" koja ima silu u rukama i novac (pokraden i otet od hrvatskog stanovništva). Usprkos svega toga, ne smijemo sustati sve dok ne ostvarimo svoja prava, a koja su u naravi svakog čovjeka.

Komunistička tiranija sa srcem i dušom u Beogradu, jasno je uočila da po borbama oko Bugojna i drugdje, dolazi nova faza hrvatske borbe za slobodu i nezavisnost. Ona ista mladost koju su oni odgajali po svojim školama da bude grobar hrvatskih anrodnih ideala i pionir "crvene stvarnosti", ta ista mladost želi svojom odlučnom borbom sahraniti lješine tih strvinara, i vratiti im dio duga za bezbroj krvavih zločina izvršenih nad hrvatskim življem.

Sjene hrvatskih gerilaca, palih po hrvatskim šumama, danas prijeteći lebde nad Jugoslavijom, a jeka prijetećih glasova odlaže hrvatskim brdima i dolinama:

*"Boj se onog 'ko je viko,
Bez golema mrijeti jada!"*

Hrvatska revolucija se rađa, a žestoki plamen razbuktava se u srcima svih poštenih hrvatskih rodoljuba, kao u klačini i polako razara zidove titovsko-rankovićanske tamnice. Odlučni naviljak drače u tu klačinu ubacili su vrli hrvatski sinovi, koji padoše na tom radu, na klačini kod Bugojna. Zato donosimo i njihova slavna imena:

Adolf Andrić
Ambroz Andrić
Pavo Vegar

Nikola Antonac

Petar Bakula

Filip Bešlić

Vidak Buntić

Vili Eršek

Ilija Glavaš

Đuro Horvat

Viktor Kancijanić

Vejsil Keskić

Vinko Knez

Ilija Lovrić

Stipe Ljubas

Vlado Miletić

Ludvig Pavlović

Ivan Prilić

Mirko Vlasnović

Hrvatski borci, neka Vam je hvala i slava!!! Živjet ćete u srcima hrvatskih pokoljenja i imat ćete počasno mjesto u hrvatskoj revolucionarnoj povjesti uz Gupca, Kvaternika, Radića, Pavelića i sve druge koji padoše za slobodu zlatnu Domovine Hrvatske, kroz 13 stoljeća naše krvave borbe!

Ova će knjiga vjerojatno dopasti u ruke raznih policija i tajnih agenata, koji rade na očuvanju Jugotiranije, a i u ruke mnogih hrvatskih ljudi koji nesvjesno rade na očuvanju te jadne tvorevine. Poručujemo prvima, kada nas budu sudili i osuđivali, da najprije osude Georga Washingtona, prvog i najslav-

nijega Predsjednika Amerike. Zašto? Jer je i on bio revolucionar i borio se za slobodu svoga naroda. Bio je oficir u britanskoj vojsci, ali nije mogao više podnositi nepravde okupatora-Britanaca, nego se latio *puške* i otvoreno poveo svoje vojnike u borbu za slobodu i nezavisnost Amerike. Tu je borbu slavodobitno i izvojevao, pa je postao simbolom rodoljublja i revolucionara do danas. Neka je slava tom Velikom Amerikancu, koji je pokazao put mnogima, kako se treba boriti i žrtvovati za svoj narod i Domovinu!

Drugima poručujemo da se osvijeste poput Georga Washingtona i late se oružja svake vrste, te pomognu zatirati tiranina, pa da skupa svi Hrvati mogu radosno slušati milozvučne melodije Gundulićeve pjesme:

*"O lijepa, o draga, o slatka slobodo,
Dar u kom sva blaga višnji nam Bog je do,
Sva srebra, sva zlata, svi ljudski životi,
Ne mogu biti plaća tvoj čistoj ljepoti!"*

Ako ovo ne će shvatiti ni jedni ni drugi, mi isto ne ćemo prezati da nastavimo sa svojim radom, jer nam je jasno što treba činiti: Borbu treba nastaviti, pa i uz cijenu vlastite glave! Uvjereni smo da će se i hrvatski narod posvuda ujediniti, a pogotovu u Domovini, kao i onda kada je "kralj" zaglavio u Marseilleu, čak i djeca su posvuda pisala ŽAP. Kada se jugoslavenski bumbari budu "rastajali" od ovozemaljskih cvjetova, pisat će opet hrvatska djeca: ŽOBH (Živjela Oslobodilačka Borba Hrvatske)!

ŽIVJELA HRVATSKA REVOLUCIJA!

"Osvetnici Bugojna"

TEHNIČKI DIO

“U današnjem dobu, rad na oslobođenju Hrvatskog naroda mjeri se količinom materijalne i moralne štete nanešene Jugoslaviji.”

Pitanja i odgovori: Što treba znati svaki hrvatski revolucionarac

1. Koji je prvi i najvažniji uvjet za razvoj i uspjeh revolucionarne borbe na jednom području?

Neophodno je potrebno biti na strani narodnih masa. Ako je narod neprijateljski raspoložen prema postojećem režimu, onda je uspjeh revolucionarne borbe na tom području zagwarantiran.

Sa točnošću se može ustanoviti, da je hrvatski narod bio oduvijek neprijateljski raspoložen prema svim tuđinskim vlastima, a posebno prema današnjoj beogradskoj vlasti. Tu su tvrdnju već do sada dokazale mnoge učestane pobune protiv veliko-srpskog jugoslavenskog režima, kako one od strane hrvatskih pojedinaca tako i od strane organiziranih skupina. Radnička i seljačka klasa

hrvatskog naroda bile su uvijek neprijateljski raspoložene prema srpskom eksploatatoru, dok su hrvatski intelektualci, a posebno studenti, to svoje anti-jugoslavenstvo očitovali već u više navrata. U posljednje vrijeme čak i hrvatski književnici dižu svoj glas u obranu hrvatskog književnog jezika, kojemu je današnji jugo-režim ozbiljno ugrozio opstanak. Hrvatski komunisti također počinju zauzimati sve više pozitivinji stav u obrani hrvatskih narodnih interesa. Uzastopna utamničenja anti-jugoslavenski raspoloženih skupina također dokazuju tvrdnju neprijateljskog raspoloženja hrvatskog naroda prema današnjoj velikosrpskoj državnoj tvorevini zvanoj Jugoslaviji.

I ostali porobljeni narodi, koji stenju pod pritiskom srpskog opanka unutar današnje Jugoslavije: Slovenci, Macedonci, Albanski Šiptari i ostale nacionalne manjine unutar današnje Jugoslavije svojim protestima u raznim oblicima djelatnosti, svakim danom izražavaju sve veće neprijateljstvo prema postojećem jugo-režimu.

Osim toga, sramotno niski životni standard, općenarodna ekonomska bijeda i nacionalna neuravnoteženost unutar današnje Jugoslavije, svi ti činioci uvjetuju idealnu podlogu za razvoj revolucionarne borbe, ne samo na području Hrvatske, nego i na području cijele Jugoslavije. Svi ti osnovni faktori, a posebno niski životni standard i nacionalna neuravnoteženost unutar Jugoslavije, uvjetuju zajednički početni revolucionarni motiv, koji će pokrenuti sve klase svih porobljenih ne-

srpskih naroda u revolucionarnu borbu protiv srpskog okupatora. Prema tome, uvjet za razvoj i uspjeh revolucionarne borbe na području Hrvatske i cijele Jugoslavije zadovoljen je. On je u stvari idealan i garantiran uspjeh u rušenju Jugoslavije i stvaranju separativnih nezavisnih država: Nezavisne Države Hrvatske, Nezavisne Slovenske Države, Nezavisne Macedonske Države, oslobođenje Šiptarskog naroda u smislu pripajanja alban-
skih pokrajina Kosovo i Metohija Republici Albaniji itd.

2. Koji opći plan revolucije odgovara današnjim prilikama u kojima se nalazi Hrvatski narod u domovini?

Planirana Hrvatska revolucija mora proći dva razdoblja:

1. Razdoblje duhovne revolucije i
2. Razdoblje hrvatske revolucionarno-gerilske borbe.

Razdoblje Duhovne Revolucije

Hrvatska emigracija i domovina nalaze se već sada u predrevolucionarnom razdoblju duhovne revolucije.

Iz dosadašnje obrade prvoga pitanja uvidjeli smo, da je u hrvatskom narodu u domovini još uvijek, u velikoj mjeri, zastupljena revolucionarna misao. Hrvatska tradicionalna klica buntov-

ništva tjera hrvatskog čovjeka u borbu protiv veliko-srpskog okupatora. To se vidi iz mnogo-brojnih navedenih i nenavedenih primjera hrvatskog protu-jugoslavenkog djelovanja. Ali ljudi u domovini nemaju mogućnosti izgraditi se na polju revolucionarno-tehničkom i radi te činjenice i njihove antirežimske akcije postaju manje djelotvorne. Osim toga, velika sumnja i nepovjerenje, koje je jugo-režim putem diktature i Udbine taktike uspio usaditi u narod, uvjetuju vrlo nezdravu podlogu za organizativni rad unutar domovine. Zato Domovina upire svoje oči u svoj iseljeni dio — u hrvatsku emigraciju — koja se nalazi u slobodnom svijetu i čije su mogućnosti protu-jugoslavenke borbe skoro idealne. Hrvatska emigracija treba zato opravdati očekivanja porobljenog hrvatskog naroda u domovini. Revolucionarnu misao treba širiti svugdje i na svakom mjestu.

Početak duhovnog revolucionarnog preporoda u hrvatskoj emigraciji može se računati od osnutka tajne hrvatske organizacije "Hrvatsko Revolucionarno Bratstvo". Akcija devetorice hrvatskih revolucionaraca iz Australije ukazala je način kojim se treba rušiti Jugoslavija. Na hrvatskom čovjeku u emigraciji, tajnom ili javnom radniku, leži pitanje revolucionarno-tehničke izgradnje, koje je jedina garancija budućih uspjeha. Hrvatska emigracija treba biti revolucionarni upaljač hrvatskom narodu domovine, a to se može postići jedino razborom, voljom za protu-jugosla-

vensku borbu, žrtvovanjem i visokom revolucionarno-tehničkom izgrađenošću.

Duhovna revolucija među Hrvatima sve više zahvata svoj proces. Svakim danom sve češće čujemo vijesti o raznim protu-jugoslavenskim akcijama diljem svijeta. Broj atentata na jugo-konzule raste i broj eksplozija u jugo-predstavništvima je sve češći. To je pozitivno započeti proces Hrvatske Revolucije. Ovaj lančani proces u kome se Jugoslaviji nanosi moralna i materijalna šteta mora neprestano ubrzavati svoj tok. Svaka eksplozija u zgradi jugo-predstavništva nađe svoj pozitivni odjek, ona se "čuje" i na drugim kontinentima, ona budi zaspale hrvatske političke, ekonomske i avanturističke iseljenike, ukazujući na potrebu takve eksplozije i na njihovom kontinentu. Jugoslavija utvrđuje svoj položaj i izvan svojih granica, te radi toga i sama logika nalaže, da je Hrvatima potrebno rušiti te jugoslavenske pozicije svugdje, na svakom mjestu i u svako pogodno vrijeme.

Ovaj započeti revolucionarni lančani proces rušenja Jugoslavije uvjetuje širenje Hrvatske revolucionarne misli i svakim je danom sve više onih koji vjeruju u uspjeh hrvatske revolucionarne pobjede nad Jugoslavijom i veliko-srpstvom, dok je sve manje onih neznalica i malodušnika koji se još uvijek drže maglovitih ideja čekanja: Trećeg svjetskog rata, "povoljnog vremena", strane pomoći i ostalih gluposti. Vrijeme je pojam koji se ne da definirati. Ovdje, u revolucionarnom smislu

pod pojmom vremena podrazumijevaju se povoljni uvjeti za protu-jugoslavensku borbu. Ne treba zaboraviti, da povoljne uvjete za bilo kakvu revolucionarnu borbu ne stvara Duh Sveti, niti se oni stvaraju sami od sebe, nego su oni plod dugog i mukotrpnog predrevolucionarnog djelovanja. Takav je slučaj i kod nas Hrvata. Mi moramo sami sebi stvoriti povoljne uvjete za našu predstojeću Hrvatsku Revoluciju.

Kao opće pravilo i mnoštvo posla kojega trebamo u današnje vrijeme činiti, da bi skratili ovo naše predrevolucionarno stanje i stvorili uvjete za sveopću hrvatsku revolucionarnu borbu na domovinskom terenu, bilo bi ovo:

1. Sve hrvatske organizacije javne naravi trebaju zauzeti načelno revolucionarni antijugoslavenski stav. Javne organizacije trebaju moralno i materijalno pomagati hrvatske tajne radnike-revolucionare. Treba pozdraviti svaku protu-jugoslavensku akciju i dati joj obilježje hrvatske revolucionarno-oslobodilačke borbe. Hrvatsku revolucionarnu misao treba širiti svugdje i na svakom mjestu. To pogotovo mogu činiti hrvatski javni radnici bez obzira na oženjeno stanje, spol, starost, ili fizičke sposobnosti.

2. Hrvatski revolucionari, pripadnici tajne organizacije, moraju se prevenstveno izgrađivati u hrvatskom ideološko-političkom i revolucionarno-tehničkom smislu. Oni trebaju nastaviti sa započetim protu-jugoslavenskim akcijama, svugdje i na svakom mjestu, u svako vrijeme i GDJE GOD

SE za takav posao ukaže povoljna prilika. Ovdje mogu odigrati veliku ulogu i oni revolucionari pojedinci, koji samostalno djeluju. Najvažniji posao hrvatskih revolucionara, tajnih radnika, sastoji se u DIVERZANTSKIM AKCIJAMA koje oni moraju činiti prvenstveno na domovinskom terenu. Oni moraju neprekidno uznemirivati Jugoslaviju unutar njezinih granica. Njihov put treba biti onaj kojim su krenuli devetorica hrvatskih revolucionara sa razlikom, što slijedeći hrvatski DIVERZANTI trebaju biti daleko više tehnički spremniji, kako bi što uspješnije obavili posao. Diverzantsko napadanje Jugoslavije unutar njezinih granica mora postati glavni cilj djelovanja koje treba vršiti hrvatski revolucionar. Diverzantske akcije su preteča revolucije, one su za sada najdjelotvornije sredstvo za revolucionarno zagrijavanje naroda i bez njih se ne može zamisliti skori početak Hrvatske Revolucije.

Dakle, početak hrvatske revolucionarno-gerrilske borbe ovisi od našeg diverzantskog djelovanja unutar granica Jugoslavije.

3. Paralelno sa ovakvim radom treba nastaviti sa organiziranjem tajnih ćelija u Domovini. Ovdje nam naročito mogu odigrati najvažniju ulogu Hrvati pasošari, koji se vraćaju redovnim putem natrag u Domovinu. Pripadnicima ovako organiziranih ćelija Domovine treba dati pismene instrukcije u vršenju diverzantskih akcija. Ove revolucionarne ćelije moraju same za sebe revolucionarno djelovati i tako vršiti diverzantske ak-

cije. Hrvatski revolucionari iz emigracije koji krenu na zadatak u Domovinu nikada ne smiju dolaziti u kontakt sa bilo kojom već organiziranom ćelijom, a tako isto niti sa svojim rođacima, poznancima i uopće sa narodom u Domovini. Na ovaj se način izbjegava mogućnost, da bi UDB-a mogla sama stvoriti tobožnje "antijugoslavenske" tajne ćelije, pomoću njih doći u kontakt sa revolucionarima-diverzantima, koji se povrate na zadatke u Domovinu i tako ih pohvatati.

Ovakvim radom Hrvatska će emigracija uz pomoć hrvatskog naroda Domovine, dati do znanja cijelome svijetu, da se Hrvatski narod ne pokorava ropskom položaju u kojem se danas unutar Jugoslavije nalazi i da nema te sile koja bi mogla spriječiti predstojeću hrvatsku revolucionarno-oslobodilačku borbu. Ovakvim radom Hrvatski će revolucionari i u samoj Domovini stvoriti duhovni revolucionarni preporod kod hrvatskog naroda i time uvjetovati povoljnu situaciju za početak drugog razdoblja hrvatske revolucionarno-gerilske borbe.

Razdoblje Hrvatske Revolucionarno-gerilske Borbe

Kada se na domovinskom terenu bude srušio dovoljan broj tvornica, mostova, pruga, vlakova, milicijskih postaja i drugih objekata, te kada se bude uništio dovoljan broj glava neprijateljskih jugoslavenskih parazita-predstavnika današnjeg jugo-režima, tek će tada potpuno sazreti uvjeti za početak gerilske borbe na domovinskom terenu.

U tome času Hrvatska će emigracija morati imati već izgrađene i izvježbane gerilske jedinice koje će preći na domovinsko područje, rasporediti sebi svoje snage i otpočeti sa kontinuiranom borbom iz hrvatskih šuma i neprohodnih planina. Te početne jedinice, za razliku od diverzantskih trojki današnjeg revolucionarnog razdoblja, koje treba-ju odlaziti u Domovinu, vršiti diverzantske akcije i opet se vraćati natrag u emigraciju, morat će nastaviti sa diverzantskim akcijama uz manje operacije i ostati boreći se na domovinskom terenu sve do potpunog oslobođenja hrvatskog naroda.

Ukratko, cilj djelovanja borbenih trojki današnjeg predrevolucionarnog vremena u Domovini i u općem smislu, cilj vršenja antijugoslavenskih akcija uopće sastoji se samo u pripravljanju cijelog svijeta i hrvatskog naroda za predstojeću Hrvatsku Revoluciju. Prema tome, znači, da bi uvjeti za predstojeću gerilsku borbu što prije sazreli, potrebno je pojačati efikasnost i učestanost antijugoslavenskih akcija u cijelom svijetu, a prvenstveno na hrvatskom domovinskom području.

U svakom slučaju za nas Hrvate koji se ne možemo pomiriti sa ropskim položajem Hrvatskog Naroda nutuar današnje Jugoslavije, ostaje zadatak naše intenzivne revolucionarno-tehničke izobrazbe, jer samo od našeg znanja, naše sposobnosti i našeg htijenja vršenja antijugoslavenskih akcija ovisi koliko će još dugo živjeti današnja srbo-izrabljivačka tvorevina Jugoslavija.

3. Kakvu ulogu treba igrati hrvatska emigracija u revolucionarnom rješanju Jugoslavije i stvaranju Nezavisne Države Hrvatske, a kakvu Hrvatski Narod u Domovini?

Na hrvatskoj emigraciji leži zadatak početnog revolucionarnog djelovanja, dok na hrvatskom narodu u domovini leži glavna snaga revolucije.

Revolucionarna spoznaja današnjeg vijeka, da maleni skup dobro izgrađenih ljudi-revolucionara — može biti dovoljan za rušenje bilo kojeg postojećeg diktatorskog režima, do danas je na mnogim primjerima dokazala svoju ispravnost. Na osnovu ove spoznaje izvršeno je do sada mnogo uspjelih revolucija u svijetu.

Vladimir Ilić Lenjin, koristio se je ovom spoznajom otpočevši revolucionarnu borbu protiv Ruskog Carističkog poredka. U početku njegove snage sastojale su se od nekoliko dobro organiziranih komunističkih revolucionara, koji su povelili Oktobarsku Revoluciju, u njoj su te snage ojačale i na kraju izašle kao pobjednici.

Alžirski revolucionari Ben Bella, F. Abas i drugi otpočeli su alžirsku revoluciju također sa jednom "šakom" revolucionara. Računa se, da su im se početne snage sastojale od oko 40 odbjeglih dezertera iz francuske vojske. Od ove "šake" početnih revolucionara nastala je kasnije alžirska gerila, koja je svojom dugom i mukotrpnom bor-

bom izvojevala na kraju slobodu alžirskom narodu.

Najbolji primjer kako jedna emigracija može otpočeti revolucionarnu borbu u svojoj zemlji možemo naći razradom Kastrove revolucije na Kubi. Knjiga "150 QUESTIONS FOR GUERRILLA" ("150 pitanja za gerilu", napisao general Alberto Bayo) kojom su se služili Fidel Castro i njegovi početni revolucionarni suradnici, u svome uvodniku objašnjava slijedeće:

— Fidel Castro je otpočeo Cubansku revoluciju sa svega 80 dobro izgrađenih i iztreniranih revolucionara. Njihov učitelj bio je poznati stručnjak za gerilu, general Alberto Bayo. Svega oko godinu dana prije početka kubanske revolucije (25. 11. 1956.) osamdeset Castrovih budućih revolucionara, raspoređenih u deset skupina, počeli su dobivati teoretsku nastavu u gerilskom načinu borbe. Revolucionari su bili raspoređeni u 10 kuća po raznim sektorima Mexico Citya, kako bi se smanjila mogućnost njihovog otkrivanja i Bayo je redovito obilazio svaku skupinu držeći teoretsku nastavu o gerili. Nakon takve 6-mjesečne izgradnje Castro i Bayo uz pomoć njihove emigracije iznajmili su bili jednu farmu zvanu Santa Roza, 20 milja udaljenu od Mexico City-a, na kojoj su revolucionari za narednih 6 mjeseci prešli praktični dio tehnike gerilskog ratovanja. Neposredno prije završetka izobrazbe Mexička je policija slučajno otkrila revolucionarnu aktivnost Cubanskih revolucionara i raspršila ih, ali je Ca-

stru opet poslije toga pošlo za rukom koncentrirati svoje redove i dovesti organizaciju u red. U 1:00 sat poslije pola noći, 25. 11. 1956. mala lađa "Granma" napustila je luku Veracruz, Mexico, i Castro je sa revolucionarima bio na putu. Nakon iskrcavanja u istočnu provinciju Cube, rano u jutro 2. porosinca 1956., Castro je počeo uspješno primjenjivati lekcije koje je naučio od Baya. Od ovih 80 početnih revolucionara narasle su kasnije veće jedinice, nastala je Cubanska revolucija iz koje su revolucionari izašli kao pobjednici.

Bez obzira na ideološku-političku stranu navedenih primjera revolucionarnih pokreta, teorija, da šaka izgrađenih revolucionara može biti dovoljna za rušenje diktatorskog režima pokazala se do sada ostvarivom i njeno prihvaćanje ostalo je za nas Hrvate još jedina mogućnost pri rušenju Jugoslavije i budućem uspostavljanju slobodne i Nezavisne Države Hrvatske. Zato mi moramo naše uvjete i mogućnosti, naš mentalitet, vrijeme i općenitu situaciju razraditi i prema tome naše revolucionarne metode uskladiti.

I naša Hrvatska emigracija rasuta po svijetu mora sebi izgraditi revolucionarni kadar. Tehnički dobro izgrađeni hrvatski revolucionari iz emigracije moraju neprestano infiltrirati Jugoslaviju i rušiti sve ono, bez obzira na vlasništvo, što današnjem diktatorskom srbo-jugoslavenskom režimu služi. Revolucionarni posao iziskuje i revolucionarno znanje i praksu, a ovo dvoje se postiže jedino temeljitim učenjem i treningom. I mi Hrvati mo-

žemo i moramo imati svoje farme za treninge, svoja vježbališta, kako u Evropskim, tako i u drugim zemljama diljem svijeta, jer samo naša temeljita gerilska izobrazba jedina je garancija našeg oslobodilačkog uspjeha.

Bilo Hrvatskog naroda početak će jače kucati poslije svake eksplozije koju unutar Jugoslavije izazove hrvatski revolucionar. Hrvatski narod u domovini prihvatit će revolucionarnu vatru zapaljenu po revolucionarima iz emigracije, nastat će Hrvatska Revolucija, koja će spržiti temelje srboizrabljivačke tvorevine nazvane Jugoslavija.

ZAKLJUČAK: Na hrvatskoj emigraciji leži zadatak početnog revolucionarnog djelovanja, dok na Hrvatskom narodu domovine leže snage Hrvatske Revolucije, koja će u završnoj fazi raskinuti Jugoslaviju i stvoriti Nezavisnu Hrvatsku Državu. Hrvatski revolucionari trebaju uporno odlaziti u Domovinu i vršiti diverzantske akcije dok se takvim radom ne stvore povoljni uvjeti za razvoj izravne gerilske borbe. Bez obzira na mogućnost neuspjeha pojedinih akcija revolucionarna borba protiv Jugoslavije ne smije stati. Ako jedna akcija ne uspije, za drugu se treba bolje spremati i opet pokušati. Pokušavati treba sve dotle dok se ne uspije. Gradivo iz ovog priručnika pomoći će Hrvatskim revolucionarima u njihovoj izobrazbi, zato ga se treba strogo pridržavati.

4. Što trebaju činiti ostali hrvatski rodoljubi iz emigracije, koji radi fizičkih nedostataka, starosti, obveza, ili drugih razloga ne mogu biti uvršteni u revolucionarno-operativne redove Hrvatske Revolucije?

Bez obzira na organizacijsku pripadnost svi hrvatski rodoljubi dužni su moralno opravdavati svaku hrvatsku protu-jugoslavensku akciju, bez obzira na njenu veličinu, i dužni su materijalno u granicama svojih mogućnosti pomagati hrvatske revolucionare. Nažalost, do sada je stvarnost pokazala, da sve naše hrvatske novine i ostale publikacije iz emigracije, umjesto, da brane i moralno opravdavaju protu-jugoslavenske akcije, oni naprotiv napadaju hrvatski revolucionarni stav i skoro svi po istoj formuli svaku takvu akciju opisuju kao djelo UDB-e. Ovakav stav je neopravdan, glup i izdajnički. Svaki hrvatski rodoljub, star ili mlad, zdrav ili bolestan, oženjen ili neoženjen, mora biti apostol hrvatske revolucije. Ovdje se ne traži, da se u detaljima izražava tko je napravio akciju nego, da je akcija djelo volje hrvatskog naroda, koji se bori za svoju slobodu. Širenjem hrvatske revolucionarne ideje, moralnim opravdanjem protu-jugoslavenskih akcija, poticanjem na nove i materijalnim pomaganjem hrvatskih revolucionara, hrvatski će rodoljub, već prema svojim mogućnostima, dati udjela u hrvatskoj

revolucionarno-oslobodilačkoj borbi za slobodu, a da pri tome i ne uzme pušku u vlastite ruke.

5. *Da li se mi u današnje vrijeme trebamo koristiti atentatima na vodeće ličnosti današnjeg jugoslavenskog srbo-izrabljivačkog režima?*

Atentati na današnje glavešine jugo-režima predstavljaju vrlo efikasnu metodu u našoj borbi za hrvatsku samostalnost i slobodu. Oni ubrzavaju raspadanje Jugoslavije i zato ih hrvatski revolucionari emigracije i domovine moraju činiti svugdje gdje se za njih ukaže povoljna prilika.

U školama današnje Jugoslavije učenici uče "stručne" teorije o neefikasnosti atentata. Obično se objašnjavaju, da nakon ubojstva jednog predstavnika režima protiv kojega se revolucionari bore, na njegovo će mjesto doći drugi i s time će stanje ostati nepromijenjeno. Ovakova teorija o neefikasnosti atentata ispravna je jedino u slučaju kada se atentat vrši na nekog, većeg ili manjeg, predstavnika demokratskog režima, ali ona ni u kojem slučaju ne može biti primjenjena na diktatore režima. Iza ovakvog naučavanja mlade hrvatske generacije unutar školskog programa Jugoslavije krije se bojazan Titovog diktatorskog režima, da hrvatski revolucionari ne bi počeli primjenjivati sredstvo atentata u svojoj borbi za slobodu hrvatskog naroda.

Atentati su najbolja sredstva u borbi protiv

diktatorskih režima, jer ubojstvom Diktatora i njegov će se režim dovesti u rasulo.

U našem današnjem hrvatskom slučaju, najidealnije bi bilo izvršiti uspješne atentate na: Tita, Kardelja, Milovana Đilasa, Rankovića, Đoku Jovanovića (komandant zagrebačke vojne oblasti), Čedu Grbića, Dragosavca, Džemala Bijedića, Ivana Granića, kao i na sve ostale bandite, koji danas drže pozicije u vladi veliko-srpske Jugoslavije.

Ubojstvom zloglasnih diktatora — Tita i kompanije, hrvatski bi revolucionari izvršili najveći dio posla oko rušenja Jugoslavije, jer nju i drži na životu osoba diktatora Tita, koji izravno služi srpskim eksploatatorskim interesima. Ubijstvom Kardelja i drugih učinio bi se, također, veliki učinak u smislu rušenja Jugoslavije.

Milovana Đilasa pod svaku cijenu potrebno je poslati na drugi svijet radi toga, što je on umjetno stvoreni eksponent klike, koja zagovara stvaranje "treće Jugoslavije". Njegovom smrću pravda bi bila svakako zadovoljnija tim više, što je on najodgovorniji za krvoločno umorstvo oko 500 tisuća Hrvata poznato pod imenom "Bleiburška tragedija". Đilasove riječi: "Hrvatska vojska treba umrijeti, da bi Jugoslavija uzmogla živjeti" zvone još uvijek u ušima hrvatskih revolucionara pomiješane sa smrtnim vapajima hrvatskih muževa, nejakih žena i djece s Bleiburškog polja i Križnog puta. Vapaj za osvetom i pravdom hrana je budućih hrvatskih atentatora.

ZAKLJUČAK: Nosioce današnje srbo-eksplo-
atatorske jugoslavenske vlasti treba uništavati
svugdje i na svakom mjestu, gdje god se za aten-
tat ukaže prilika.

6. Kako se vrši atentat?

Klasičan metod pri vršenju atentata bio je sve do nedavno izravni napad atentatora, naoružan kratkodometnim oružjem, na osobu koju želi ubiti. U ovoj metodi glavno oružje atentatora je samokres i bomba, jer se ono daje lako maskirati pod kaputom atentatora. Ali u svakom slučaju prije samoga izvršenja atentata potrebno je temeljito pregledati i ispitati oružje sa kojim se vrši atentat. Svojim atentatom atentator ujedno žrtvuje svoj život jer prema ovoj metodi atentata, atentatoru je skoro nemoguće spasiti se. Zato on unaprijed mora biti spreman na čin žrtvovanja svoga života i mirnih živaca djelovati. Ova metoda izravnog napada je ujedno i najefikasnija jer će atentator sa sigurnošću izvršiti svoj čin. Ovakvom metodom uništili su predratni hrvatski revolucionari, Ustaše, srpsko-jugoslavenskog kralja Aleksandra. Atentator **Vlado Črnozemski** (Macedonac) pao je također, ali je njegovo djelo zlatnim slovima zapisano u hrvatskoj povijesti. Vlado Črnozemski je svakako tim svojim činom nadmašio obične smrtnike i ujedno ukazao put novim hrvatskim atentatorima kako se najbolje može izvršiti atentat na neprijateljske glave.

Atentat na Američkog predsjednika Kennedy-a dokazo je potvrdu efikasnosti još jedne metode vršenja atentata. U ovom slučaju, atentator zaposjedne neku od viših kuća na ulici kuda žrtva treba proći. Ovo zaposjedanje može biti u dogovoru sa stanovnikom zgrade, ili u sigurnijem slučaju, krov zgrade treba zaposjesti u tajnosti. Glavno oružje atentatora u ovom slučaju je dalekometna (vojnička) puška sa ugrađenim optičkim spravama — snajper. Oružje atentatora prije samog atentata mora biti dobro ispitano i najpovoljnija udaljenost obzirom na preciznost pogodka određena. Samo nišanjenje vrši se naslonom.

Koristeći ovu metodu atentator ima veću priliku spasiti svoj život nakon izvršenja atentata, ali osnovnu važnost treba posvetiti tajnosti zauzimanja položaja atentatora.

Još je potrebno napomenuti da se atentati mogu vršiti pojedinačno ili u što manjoj grupi konspiratora. Zato čitaocē već sada pribavljaj sebi odgovarajuće oružje ako misliš od sebe napraviti atentatora.

7. Kako ćemo vršiti revolucionarno-tehničku izobrazbu?

Oni ljudi koji raskrste sa današnjim "normalnim" načinom životarenja, kojim do sada bezpravni hrvatski prognanici žive u emigraciji, od stranaca nepriznati, ponižavani i prezreni, oni hrvatski mladi rodoljubi koji u sebi osjete želju

borbe za oslobođenje Bogom dane nam hrvatske domovine i svoj život žele posvetiti toj ideji, mogu se trenirati na slijedeći način:

Pojedine grupe hrvatskih tajnih ili javnih radnika mogu tajno podpomagati kupnju kakvog zabačenog zemljišta, koju može preko sebe uzeti njihov povjerljivi suradnik. Zemljište treba biti što više udaljeno od stambenih prostora. Na takvom zemljištu uvijek se može vršiti izobrazba u brzini gađanja i rukovanja sa oružjem. Revolucionar treba postići vještinu kojom su američki cowboy-i operirali sa revolverima. Ovo se odnosi na brzinu izvlačenja revolvera i preciznost refleksnog gađanja (bez nišanjenja okom). Kod refleksnog gađanja, gornji dio ruke i lakat treba čvrsto držati uz tijelo, dok se kratkim pogledom na cilj i revolverom u ruci određuje pravac gađanja. Svaki pojedinac treba ispucati prilično veliku količinu revolverskih naboja dok u sebi ne stvori refleks i ne postigne brzinu i preciznost pogodaka.

Na početku vježbanja dobro je konstantno uperivati revolver na razne ciljeve bez pucanja. I na takav se način postepeno gradi refleks u čovjeku. Kod samoga pucanja iz revolvera najbolji se rezultati postižu kada se paralelno sa potezanjem obarača ujedno steže i držak revolvera sa ostalim prstima. Revolveri koji se trebaju nositi u akcijama moraju biti što većega kalibra.

Osim vježbe u rukovanju s revolverom potrebno je, također, trenirati i rukovanje sa puškom

i ostalim vatrenim oružjem. Potrebno je postati savršen u rukovanju sa svim oružjima.

Tehnika miniranja, pravljenja i postavljanja tempiranih mina, treba se također izučavati. Svaki revolucionar treba znati napraviti električni upaljač i koristiti ga pri pravljenju mine. Kod malih mina za obuku dovoljno je koristiti oko pola eksplozivnog štapa jer jake detonacije mogu privući znatiželjne ljude ili policiju. Pri treniranju postavljanja tempiranih mina sa baterijom i satom, sat i baterija može se postaviti van domašaja eksplozivnog djelovanja mine, te ih na takav način očuvati za slijedeće vježbe.

Potrebno je trenirati pravljenje i bacanje ručnih granata i uopće svu tehniku korištenja eksploziva.

Znanje orijentacije na terenu potrebno je također usavršiti stalnim vježbama na otvorenom terenu, pogotovo orijentaciju pomoću karte i kompasa. Važno je napomenuti da revolucionari prije samoga odlaska na akciju u Jugoslaviju trebaju imati izvrsnu kondiciju u pješaćenju. Ova se kondicija također postiže vježbom i treniranjem pješaćenja.

Pri zaključku možemo sugerirati, da svaki onaj koji sebe smatra hrvatskim revolucionarom mora sebi pod svaku cijenu nabaviti barem revolver (pištolj). Između njega i njegovog oružja mora nastati sredstvo.

Revolucionari moraju također pod svaku cijenu posjedovati i izvjesne količine eksploziva,

bez obzira na kojem se dijelu svijeta nalazili, koji će im služiti kako za izobrazbu, tako i za protu-jugoslavenske akcije. Ako na pojedinom terenu nije moguće kupiti kakav zabačeni kompleks zemljišta, onda su revolucionari prinuđeni vršiti vježbe odlazeći van gradova i tražeći puste predjele kako njihova aktivnost ne bi bila primijećena od strane pučanstva i policije zemlje u kojoj se oni treniraju. Kao najvažnije je potrebno napomenuti, da pri svakom treniranju neophodno je potrebno isturiti stražu na uzvišenije točke i na takav način čuvati tajnost vježbe. Bez efikasne straže revolucionari mogu vrlo lako biti otkriveni i pohvatani od strane policije i na takav način naškoditi i sebi i općoj revolucionarno-oslobodilačkoj borbi hrvatskog naroda.

Bacanje noža mora se također vježbati.

Od stupnja revolucionarno-tehničke izgradnje revolucionara ovisit će budući uspjeh njegove protu-jugoslavenske akcije.

“Vreća za nabijanje”

Revolucionarno-tehnička izobrazba revolucionara mora težiti prema vrhuncu tako, da bi svaki revolucionar, koji ju izučiti, morao biti sposoban vršiti diverzantsko-terorističke protu-jugoslavenske akcije većega stupnja. Pri samoj izobrazbi hrvatskim revolucionarima pogoduje današnje opće-svjetsko favoriziranje jugo-banditskih organizacija i njihove aktivnosti diljem svijeta, jer našim sitnim napadima na njih, njihove sastanke,

zabave i slično, mi ne samo da njima time nanosimo štetu, nego s tim našim sitnim akcijama ujedno izgrađujemo svoj revolucionarni kadar. Ovakav posao moraju Hrvati neprestance raditi. Svaku jugoslavensku zabavu, ili koju drugu manifestaciju treba napadati bilo raznim kemijskim (smrdljivim) preparatima ili pomoću drugih sredstava. Ovakovim sitnim protu-jugoslavenskim akcijama revolucionari sebi podižu duh i moral, dok time jugo-neprijatelju nanose štetu.

Svaki onaj hrvatski revolucionar koji izvrši, pa i neznatnu protu-jugoslavensku akciju, bilo da im sa kemijskim smradovima (piridin, organski sumporsni spojevi — merkaptani i sl.) razbije zabavu ili sastanak, osjetit će u sebi draž takvog posla i on će već svakako biti spremniji napraviti i veće protu-jugoslavensko djelo. Velika se djela ne prave bez onih manjih! Zato jugoslavenski banditi u emigraciji, njihove organizacije i razne srbo-eksploatatorska jugo-predstavništva trebaju biti predmet na kome će se hrvatski revolucionari trenirati za same akcije unutar Jugoslavije analogno, kao što svaki boksački klub ima svoje bok-serske vreće za vježbanje.

8. *Gdje ćemo skladištiti oružje, eksploziv i opremu, i čuvati te stvari da nam ih policija zemlje u kojoj se nalazimo ne otkrije?*

Kako samo posjedovanje ovog našeg revolu-

cionarnog pribora (oružja, eksploziva, i sl.) povlači stroge kazne u krivičnim zakonima svih zemalja, ovome se pitanju mora posvetiti specijalna pažnja. Osnovna i najvažnija obrana hrvatskog revolucionara je njegova konspirativnost (tajnost) revolucionarnog djelovanja. U običnom svakodišnjem životu on mora biti prirodan i nezapažljiv čovjek. Može biti neutralac ili pripadnik bilo koje hrvatske javne organizacije, ili pak infiltriran u neprijateljske redove. Ali većina konspirativaca, barem prema zakonu iskustva, tokom svoga rada bit će danas ili sutra razotkrivena i zbog toga uslijede policijski progoni i pretresi njihovih stanova. Nikada ne smijemo smetnuti s uma, da su naši neprijatelji Jugoslavija i veliko-srpstvo, ali da su u istom vremenu sve policije cijeloga svijeta neprijateljski raspoložene prema hrvatskim revolucionarima, bez obzira što mi ne stojimo neprijateljski raspoloženi prema policijama. Također velika većina naših javnih vođa i radnika, neki poradi bojazni gubitka vlastitih stolica, koje realistički gledano vise u zraku, neki poradi svog pacifizma (neradikalnosti), bojazni od hrvatske puške, neki radi svog oportunističkog stava itd., su neprijateljski i češće puta izdajnički raspoloženi prema hrvatskim revolucionarima. Sve ovo dovodi do veće mogućnosti razotkrivanja hrvatskog revolucionarnog konspirativca, do policijskog pretresa njegovog stana, pronalaska oružja i eksploziva i konačno podizanje suda i utamničenja revolucionara.

Zato se hrvatski revolucionari moraju pridržavati slijedećih uputa što se tiče čuvanja onoga materijala koji ne smije pasti u policijske ruke. Sav taj materijal treba skladištiti van grada, negdje u šumi gdje je najveća vjerojatnost da ga ne će nitko naći. U ovom slučaju potrebno je na suhom mjestu zakopati u zemlju metalnu kutiju odgovarajuće veličine i u nju staviti dotični materijal. Razumljivo je, da se maskiraju takve baze mora posvetiti najveća pažnja, a također i znakovima za kasnije njezino točno nalaženje. Nikada nije poželjno sav materijal skladištiti na istom terenu. Ovakovih baza mora se izgraditi više i prema njima rasporediti materijal. Kada se treba materijal vaditi iz baze onda se mora poduzeti skrajnja tajnost pri prilazu bazi i pozornost da revolucionar ne bi bio na putu praćen.

Osobno oružje revolucionara, njegov revolver (pištolj) ne skladišti se u bazu, a ne smije se ni držati u stanu pogotovo ako revolucionar "osjeća", da bi kod njega mogao uslijediti policijski pretres. Za tajnost smještaja svog osobnog revolvera revolucionar se mora pobrinuti sam — već prema okolnosti u kojoj se nalazi.

Svi revolucionari koji "osjećaju" da im prijeti opasnost od UDB-e, što znači, oni koji su već razotkriveni, moraju u svako doba svoga kretanja nositi sa sobom svoj osobni revolver.

9. Koji ljudi mogu formirati revolucionarnu gerilsku jedinicu ili trojku?

Samo oni mladi ljudi zdrava duha i tijela, idealiste, koji su voljni žrtvovati sebe radi uzvišenih rodoljubnih ideala, mogu formirati revolucionarnu gerilsku jedinicu ili trojku. Mladost hrvatskog naroda dokazala je kroz protekle godine spremnost svog žrtvovanja za uzvišene hrvatske oslobodilačke ideale. Povratak devetorice hrvatskih revolucionara iz daleke Australije natrag u Domovinu, neposredno dokazuje činjenicu, da Hrvatski narod posjeduje mladih idealista. Konačno, sama učestanost protu-jugoslavenskih akcija, kako u domovini, tako i diljem svijeta, izrazito potvrđuje činjenicu, da hrvatski narod i emigracije i domovine posjeduje svoju revolucionarnu elitu, koja će svojom žrtvom u revolucionarnom protu-jugoslavenskom radu zapaliti i razbuktati sveopću hrvatsku revolucionarno-oslobodilačku borbu i s njome srušiti temelje srbo-eksploatatorskoj državnoj nakazi, nazvanoj Jugoslavija.

10. Odstranjujući moralna rasuđivanja, što se još zahtjeva od svakog hrvatskog rodoljuba koji želi sudjelovati u borbi za slobodu hrvatskog naroda i uvrstiti se u revolucionarnu gerilsku jedinicu ili diverzantsku trojku u emigraciji i kako se vrši novačenje ljudi u domovini?

Hrvatsko revolucionarno-borbene jedinice, bilo diverzantske trojke ili gerilske jedinice, moraju biti isključivo sastavljene od pripadnika revoluci-

onarne tajne organizacije, jer se samo na taj način može postići ideološko-politička kompaktnost početnih jedinica. Kroz organizacijski rad, zadatke manjeg ili većeg stupnja, organizacijsko vodstvo ubrzo će otkriti revolucionarne sposobnosti kod svakog pojedinca i tako biti u stanju razmjestiti ljude na zadatke — već prema njihovoj sposobnosti. U svakom slučaju najkvalitetniji revolucionari dolaze u obzir pri formiranju početnih gerilskih jedinica, a pogotovu diverzantskih trojki. Ali kada se gerilska jedinica bude nalazila na domovinskom terenu u borbi s jugo-neprijateljem i kada ona bude novačila ljudstvo sa domovinskog terena i tako stvarala nove jedinice, onda se izbor ljudstva vrši na slijedeći način:

Svaki hrvatski rodoljub koji prije revolucionarima sa željom svog uvrštavanja u njihove redove, mora temeljito biti ispitan i njegova vjernost i iskrenost hrvatskoj revolucionarnoj borbi potvrđena. Ovo potvrđivanje vrši se pomoću metode "odsjecanja mostova". Pod ovim pojmom u ovom slučaju podrazumijeva se, da svaki novopridošli čovjek, prije njegovog uvrštavanja u gerilsku jedinicu, mora javno i demonstrativno izvršiti djelo fizičke osвете nad dokazanim pripadnicima jugo-banditskog režima, koje će gerilci zarobiti pri svojim napadima na manje branjena, zabačena sela i gradiće. Tek nakon toga novopridošli čovjek može biti podvrgnut hrvatskoj ideološko-političkoj i revolucionarno-tehničkoj izgradnji, te napokon uvršten u redove gerilske jedinice.

Revolucionari na terenu morat će posvetiti najveću pozornost pri novačenju ljudi. UDB-a će pokušati, pogotovo u prvim danima hrvatske revolucije, poslati svoje naoružane ljude u šume, koji će se nastojati pod raznim motivima infiltrirati među ljude naše gerilske jedinice. Radi toga svi novopridošli ljudi "dobrovoljci" moraju se obvezno najprije razoružati i zatim podvrgnuti ispitivanju po Obavještajnom Odjelu gerilske jedinice. Svaki čovjek mora dati svoju biografiju, veze, poznanstva, informacije o onima koje sve pozna da privrženo rade za jugo-neprijatelja i do u sitnice sve moguće detalje o neprijateljskim došnicima toga kraja. Na osnovu tih podataka, ukrštenim uspoređivanjem podataka od više ljudi, revolucionarima će barem donekle odrediti o kakvom se pojedincu radi, ali bez obzira na pozitivnu uvjerljivost svih podataka, svakom pojedincu je potrebno prvenstveno "otsjeći most povratka" natrag u neprijateljske redove, kako je to predhodno u ovom pitanju objašnjeno.

Pri samom novačenju ljudi ne smijemo nikada smetnuti s uma naš cilj,, da mi u naše revolucionarne redove moramo privući što više hrvatskog pučanstva. Nikada se jedna revolucija nije bazirala isključivo na dobrovoljcima osim u njezinom inicijalnom, začetnom, stanju. Samo početni revolucionari su stvarni dobrovoljci, dok ljudstvo iz naroda koje čini priraštaj revolucionarnih snaga može biti u većini slučajeva i nasilno odvedeno u šume i vrbovano u revolucionarne redove. Ko-

načno i svaka regularna vojska nasilno novači svoje redove crpeći ljudstvo iz naroda, koji može biti i neprijateljski raspoložen prema režimu kojega ta vojska čuva.

Sveta ideja hrvatske revolucionarno-oslobodilačke borbe dozvoljava nam da i mi možemo pojačavati svoje revolucionarne redove iz našeg naroda regrutiranjem snaga sposobnih za revolucionarnu borbu. Zato naša gerilska jedinica mora, ako je potrebno, i nasilno odvoditi u svoje redove ljude iz našeg hrvatskog naroda domovine. Ona će to raditi na onaj način kako joj već budu diktirali uvjeti situacije kraja u kojemu ona operira. Ali u svakom slučaju sve nove ljude treba podvrgnuti predhodno spomenutoj proceduri ispitivanja, "odsjecanja mostova" — povratka i izobrazbi, prije nego se pojedinac smije uvrstiti u redove gerilskih jedinica.

11. Ako se dokaže da je netko izdajnik (infiltrator) u našim redovima, što ćemo učiniti od njega?

Dokazano izdajstvo se je od uvijek kažnjavalo smrću izdajnika. Takvu kaznu primjenjuju svi narodi, sve vlade i sve organizacije koje u sebi sadržavaju vrijednost svoga postojanja. I hrvatski revolucionari moraju dokazanog izdajnika kazniti smrću bilo, da ga se otkrije među revolucionarima emigracije ili domovine. Ako pak postoji samo sumnja, da netko među revolucionarima može biti

izdajnik, onda se dotičnog treba uzeti na razmatranje, pratiti njegov rad, kretanje, veze i sl., sve potajno kako bi se njegova izdajnička djelatnost dokazala. U nekim slučajevima revolucionarne aktivnosti, pogotovo dok se revolucionari nalaze u emigraciji, može se pojedinca staviti u organizacijsku izolaciju i na takav način spriječiti mogućnost izdaje ako se u dotičnu osobu nema apsolutno povjerenje, a postoji sumnja, da bi on mogao biti izdajnik.

Samo onim osobama kojima se dokaže djelo izdaje, kompetetne ličnosti revolucionarne organizacije, moraju izreći kaznu smrti i tu odluku u djelo sprovesti. Za izvršenje smrtno kazne bilo to u emigraciji ili domovini postoje razne metode i mislim, da je o njima suvišno pisati.

Osuđivanje se vrši po revolucionarnom sudu i okrivljenome se mora dati mogućnost obrane.

12. Kakva je razlika između diverzantske trojke i gerilske jedinice?

Borbenom diverzantskom trojkom smatra se osnovna revolucionarno-diverzantska jedinica današnjeg hrvatskog pred-revolucionarnog stanja, dok se gerilskom jedinicom smatra osnovna jedinica revolucionarnog stanja. Stoga se diverzantska trojka današnjeg doba razlikuje od sutrašnje gerilske jedinice, kako u broju ljudstva, tako isto i po svrsi zadatka.

Diverzantska trojka

Nju sačinjavaju tri člana: Vođa trojke, izvidnik i miner. Svaki član mora se do u detalje razumjeti u posao koji je dodijeljen njemu, a tako isto i u poslove ostala druga dva člana trojke. To znači, da svaki od njih mora biti sposoban preuzeti posao i dužnost bilo kojeg od druge dvojice, ako to situacija bude nalagala.

Članovi diverzantske trojke moraju biti poznavaoци tehnike miniranja, pravljenja i postavljanja mina, orijentacija na terenu, gerilske vještine ratovanja, a tako isto moraju biti hrvatski ideološko-politički izgrađeni do najviše mjere.

Pripadnici diverzantske trojke su najbolji današnji sinovi hrvatskog naroda. Oni su **KLJUČ HRVATSKE REVOLUCIJE** jer oni, u danima kada se naša bolesna hrvatska emigracija izživljava u svojem jalovom politiziranju, svojim diverzantskim akcijama na našem domovinskom terenu kidaju ropske lance hrvatskog naroda, bude u njemu osjećaj samosposobnosti u borbi za svoju slobodu, pripravljaju teren **HRVATSKOJ REVOLUCIJI**, te tako svojim djelima nadmašuju današnje prosječne ljude. Oni se time izdvajaju iz redova običnih smrtnika postajući **BEZSMRTNI SINOVI HRVATSKOG NARODA**, jer će oni i njihova djela vječito živjeti u srcima budućih hrvatskih naraštaja, koji budu nakon tisućuljetne hrvatske borbe za slobodu i nezavisnost živjeti novim, boljim, i sretnijim životom u budućoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Posao borbene diverzantske trojke sastoji se u tome, što ona treba ilegalno **jedino pješačenjem** prijeći jugo-granicu ,izvršiti na domovinskom terenu diverzantsku akciju, te se opet ilegalno povratiti natrag u emigraciju. Diverzantska trojka ne smije dolaziti u dodir sa stanovništvom terena na kojem operira. Hrvatske revolucionarne diverzantske trojke moraju svake ljetne sezone vršiti unutar Jugoslavije, na hrvatskom terenu, diverzantske akcije i njihov će takav sezonski posao trajati toliko dugo, dok na račun njihovih eksplozija naš narod ne uvidi da se **NETKO** organizirano suprotstavlja postojanju Jugoslavije. — Njihove će diverzantske akcije naići na odjek, kako u hrvatskom narodu tako i diljem svijeta, te će tako i cijeli svijet saznati, da se Hrvatski narod organizirano bori protiv srbo-eksploatatorske Jugoslavije, za bolji život, slobodu i samostalnost, za buduću Nezavisnu Državu Hrvatsku!

Diverzantske trojke koristit će se tempirnim minama, koje će im omogućiti lako rušenje neprijateljskih objekata bez velikog procenta rizika po njihove živote.

Gerilska jedinica

Nakon diverzantskih akcija hrvatskih revolucionarnih diverzantskih trojki, koje će svojim poslom pripremiti put naših gerilskih jedinica, nastat će tako zrela situacija za podizanje **HRVATSKE REVOLUCIJE**. Osnovna jedinica u tim

danima bit će gerilska jedinica. Ona se sastoji od 10 do 20 revolucionara, koji će izgrađeni iz emigracije preći jugo-banditsku granicu i povesti revolucionarno-hrvatsko-oslobodilačku borbu. Hrvatska emigracija, odnosno organizacije revolucionarne naravi, koje se budu bavile problemom rušenja Jugoslavije, opremit će više takvih gerilskih jedinica na podizanje **HRVATSKE REVOLUCIJE**. Ove gerilske jedinice za razliku od diverzantskih trojki ovoga vremena, ostat će na domovinskom terenu boreći se protiv jugo-bande sve dotle, dok se vrat srbo-eksploatatorske diktature ne bude slovio i Hrvatskom narodu ne izvojuje sloboda. Gerilska jedinica po strukturi svoga posla vršit će također diverzantske akcije, kao i napade na manje skupine neprijatelja.

13. Koja je najveća brzina kretanja diverzantske trojke ili gerilske jedinice?

Najveća brzina kojom se kreće diverzantska trojka ili gerilska jedinica jednaka je najvećoj brzini kojom se može kretati njezin najsporiji član. Maksimalni napor koji mora biti sposoban izdržati svaki gerilac jednak je 12 satnom pješaćenju u jednome danu. Odmor od 10 minuta može biti dozvoljen nakon svaka 4 sata.

Noge gerilca su njegov pogonski motor, jer se svako njegovo kretanje prvenstveno zasniva na pješaćenju. Zato treba svakodnevno trenirati izdržljivost u pješaćenju, barem par mjeseci prije

nego se pođe u domovinu u akciju. Pješaćenje spada u jednu od vrlo važnih točaka gerilske izobrazbe.

Revolucionari Fidel Castro-a bili su izvježbani do te mjere, da su mogli prije samog ubacivanja u Cubu izdržati napor 16-satnog pješaćenja dnevno, sa 10-minutnim odmorom nakon svaka 4 sata pješaćenja.

14. Kako se mora pravilno marširati noću po otvorenom terenu?

Tokom noćnog kretanja neophodno je potrebno znati hodati tihim i sigurnim korakom. Takav način hodanja sastoji se u tome, što čovjek mora pri svakom koraku visoko stopalo dizati u zrak, kao kad se vozi bicikl. Ovakvim načinom hodanja izbjegava se opasnost spoticanja o kamenje, rušenje kamenja niz strminu i pravljenje buke.

Najmanje svaki sat marširanja vođa trojke ili jedinice mora prekontrolirati određeni pravac kretanja. Noćna orijentacija vrši se pomoću zvijezda (sjevernjače), ili ako je noć bez zvijezda, onda se gerilci mogu orijentirati prema rastu mahovine na drveću, koja će im označiti sjever. Najbolja i najtočnija je orijentacija pomoću karte i kompasa i ova vrsta orijentacije mora se primjenjivati gdje god to sigurnost nalaže pri noćnom kretanju.

15. Koje vještine mora posjedovati dobar gerilac?

Dobar gerilac mora posjedovati slijedeće vještine:

Mora znati:

Pucati iz pištolja (revolvera) puške i strojo-puške.

Operirati nožem i palicom, bacati nož precizno na veću udaljenost.

Jahati konja, bicikl i voziti motor kotač i auto.

Praviti i bacati ručne granate, bombe.

Praviti tempirne mine i poznavati tehniku miniranja i rukovanja s eksplozivom.

Govoriti na telefon, pisati na pisaći stroj i makar znati grubo crtati planove i skice.

Poznavati topografiju.

Zvižditi glasno, penjati se uza zidove pomoću konopca, penjati se uz drveće i telegrafske stupove i to brzo.

Najmanje izdržati 12 satno pješaćenje preko grubog terena sa kratkim prekidi-
ma odmaranja ,zatim plivati i roniti.

Mora znati popravljati manje kvarove na vozilima ,krpati gume i mijenjati ih brzo.

Dobar gerilac mora biti ekstremno tolerantan prema svim vjerama, te konačno mora biti pošten, pažljiv i plemenit.

Ove kvalitete i vještine nisu u svakom slučaju neophodne, ali su poželjne, da ih svaki gerilac treba posjedovati, jer kao takav može u revolucionarnoj borbi najbolje poslužiti svome narodu.

16. Kako ćemo odgovoriti onima koji budu prigovarali, zašto mi svojim diverzantskim akcijama želimo rušiti naše "hrvatske" tvornice, mostove, pruge, vlakove i druge objekte, zašto mi te objekte ne idemo rušiti po Srbiji?

Ako bismo mi danas išli u Srbiju — rušiti srpske objekte, onda bismo svojim poslom dizali Srbe na ustanak protiv Jugoslavije i tako bismo Srpskom narodu dali prvo mjesto u protu-jugoslavenskoj borbi. Svrha rušenja objekata sastoji se, kako u nanošenju materijalne štete izrabljivačkom režimu, tako i u pobuđivanju nacionalnog osjećaja za oslobodilačku borbu. U ovom slučaju sama revolucionarna mistika koja posljedično prati svaku u tajnosti izvršenu protu-jugoslavensku akciju (srušeni vlak, pruga, most i sl.) budi u narodu oslobodilački duh i uveličava moć, snagu i vrijednost ljudi i organizacije koji su tu akciju izveli. Radi ovih pozitivnih efekata mi danas moramo rušiti svoje hrvatske objekte koji danas

služe isključivo održanju srbo-eksploatatorskog jugoslavenškog režima.

Samo naivan čovjek može misliti da će nam jugobanditski režim poštediti naše hrvatske tvornice, vlakove, pruge, mostove i druge objekte, kada se on pred našim hrvatskim revolucionarno-oslobodilačkim snagama bude povlačio sa hrvatskog terena. U današnjim danima jugo-banda milicijom i vojskom čuva naše tvornice, da ih hrvatski revolucionar ne bi srušio, zato što te naše tvornice danas koriste i služe Beogradu i jugo-režimu, jer on pomoću njih siše krv hrvatskom narodu. Sutra pri povlačenju, ostatci današnjeg jugo-režima, ne samo da će nam porušiti sve što je hrvatsko, nego će svojim zvjerskim metodama pokušati pobiti što više hrvatskog pućanstva — ako im mi hrvatski revolucionari budemo zato dali dovoljno vremena. Kako vidimo, svi ti naši današnji objekti će neizbježno biti srušeni!

Ako mi danas te naše objekte srušimo svojim diverzantskim akcijama, a onda ćemo mi Jugoslaviji nanijeti smrtni udarac.

Jugoslavensku privredu treba ništiti svugdje i na svakom mjestu. Radi slabog životnog standarda Jugoslavije, uvjetovanog srpskom eksploatacijom hrvatskog čovjeka, partizanskim državnim upravljanjem, nepravednom raspodjelom investicionog federalnog budžeta i politikom uništenja hrvatskog naroda, hrvatski narod je neprijateljski raspoložen prema jugo-režimu. Zato mi na ovaj način trebamo svoj vlastiti hrvatski narod

još više izgladnjeti, smanjiti mu još više onaj njegov današnji bijedni životni standard kojim ga kao svoje roblje srbo-eksploatatorska jugo-vlada na životu održava, kako bi ga i dalje uzmogla iskorištavati, jer ćemo samo na taj način od njega napraviti još ljućeg i žešćeg neprijatelja današnje postojeće, kao i svake druge moguće planirane Jugoslavije i svakog jugoslavenstva.

Ako dozvolimo da nam te naše hrvatske objekte pri svom sutrašnjem povlačenju uništi srbo-okupator, što bi on to svakako i učinio, onda će nam on sigurno s time nanijeti još teži udarac.

Zato svaki HRVATSKI REVOLUCIONAR MORA SHVATITI, da je ovaj naš diverzantski, rušilački rad, naša sveta zadaća u hrvatskoj borbi za slobodu i nezavisnost. To je za sada naš jedini način kojim ćemo dati iskru hrvatskom narodu u domovini, a on će nakon te iskre prihvatiti vatru i borbu za svoju svetu slobodu.

Svaki srušeni vlak, svako zapaljeno skladište, svaka naša diverzantska akcija stvorit će u Jugoslaviji kaos, pobudit će hrvatski narod na revolucionarno-oslobodilačku borbu i tek će tada U.S.A. i zapadni svijet uvidjeti, da im se sa stanovišta "business"-a, više isplati investirati novac u sijanje kuhanog boba, nego u kreditiranje umjetne državne tvorevine Jugoslavije, kojoj oni i danas održavaju život na takav način.

Hrvatski revolucionar, diverzant, spasit će Hrvatski narod iz jugoslavenstva!

17. Kako će hrvatska revolucionarna trojka iz emigracije izvršiti diverzantsku akciju u domovini?

Po završetku revolucionarno-tehničke izobrazbe i nakon detaljnog proučavanja svih objekata i načina na koji se dotični objekti mogu najlakše uništiti, vođa trojke u suglasnosti sa svoja ostala dva člana odabrat će operativno područje u Hrvatskoj. Ovdje je vrlo važno spomenuti **osnovne i najvažnije tajne** koje ni pod kakvu cijenu ne smije jugoslavenski neprijatelj saznati, a to su:

1. Mjesto prijelaza jugoslavenske granice.
2. Vrijeme prijelaza granice.
3. Objekt perma kojemu trojka putuje da ga sruši.
4. Put kojim će se trojka kretati.

Revolucionari također moraju držati u tajnosti samo približavanje jugo-granice i dobro paziti da li su od neprijateljskih Udbinih agenata, ili strane policije praćeni. Oni će raspolagati sa znanjem i vremenom i bit će u stanju osigurati si najlakši i najsigurniji prijelaz granice. Da bi se izbjegla mogućnost izdaje, članovi trojke moraju strogo voditi računa da neprijatelj ne dozna gore navedene njihove vitalne tajne i smjernice njihove akcije i radi toga nisu dužni, niti smiju ispovijedati dotične tajne nikome, čak ni svojim prijateljima ili zapovjednicima i dužnosnicima organiza-

cije kojoj pripadaju, a koji iza njih ostaju u emigraciji. Ovim načinom smo oduzeli jugo-neprijatelju njegovo najvažnije sredstvo u svojoj borbi protiv hrvatskih revolucionara u slučaju da akcija trojke završi neuspjehom. Zato ćemo generalno obraditi uzroke neuspjeha jedne akcije.

Svega postoje tri razloga za neuspjeh akcije jedne diverzantske trojke, a ti su:

1. Infiltracija neprijatelja u našim redovima — IZDAJA.
2. Slaba ili nedovoljna revolucionarno-tehnička izobrazba.
3. Nepredviđeni slučajevi — naglo teško oboljenje članova; loša sreća trojke, slučajno nalijetanje trojke na neprijateljsku zasedu, na puščanu cijev, minu, i sl.

Svaku našu neuspjelu akciju neprijateljska će propaganda nastojati prikazati javnosti kao "izdaju" među hrvatskim redovima. Na takav način neprijatelj želi u našim organizacijskim redovima stvoriti sumnju, nepovjerenje prema vodstvu, te tako ne samo nas, nego i čitav pozitivni rad hrvatske revolucionarne emigracije uništiti i paralizirati. Pomoću ubacivanja sumnje UDB-a je u domovini stvorila takvo stanje, da danas brat u brata nema povjerenja. Takvo isto stanje ona želi stvoriti pod svaku cijenu i u borbenim redovima hrvatske emigracije.

Gornjim izlaganjem, da trojka sama sebi stvara smjernice akcije i čuva svoje vitalne tajne

koje ne mora nikome odavati, eliminirali smo svaku osnovu neprijateljske jugo-propagande, da naše eventualne neuspjehe prikaže izdajom.

Zato se diverzantska trojka mora strogo pridržavati slijedećih uputa :

a) Ona mora sav svoj rad u emigraciji i domovini obavljati ilegalno. Mora u tajnosti prijeći jugo-granicu. Trojka se mora **isključivo pješaćenjem** kretati po terenu, noću putovati, a danju spavati i odmarati se. Takvo njihovo kretanje zasniva se na dobrom stručnom poznavanju orijentacije na terenu.

b) Trojka ne smije dolaziti u doticaj sa stanovništvom terena niti smije od njega biti primjećena.

c) Ona se mora pridržavati svog diverzantskog zadatka i **ne smije pokušavati organizirati** ćelije tajne hrvatske organizacije na terenu. Organiziranje tajnih ćelija na domovinskom terenu moraju vršiti specijalno određeni ljudi iz emigracije, koristeći Hrvate "pasošare" koji se legalno vraćaju u domovinu.

d) Članovi revolucionarne diverzantske trojke po završetku akcije moraju se opet ilegalno, na isti način, povratiti natrag u emigraciju i svojim pretpostavljenim dožniscima organizacije podnijeti detaljni izvještaj.

18. Kakvu opremu i naoružanje treba nositi diverzantska trojka?

Prije polaska na zadatak u domovinu trojka mora biti naoružana makar prema slijedećem minimalnom standardu.

Naoružanje:

Predviđeno naoružanje trojke često puta zavisi o zadatku kojega treba trojka izvršiti, ali ni u kojem slučaju trojka ne smije poći na zadatak bez slijedećeg oružja:

Svaki revolucionar trojke mora nositi svoj osobni revolver, naboje, nož i eksploziv. Trojka mora nositi barem jednu parabelu čiji naboji moraju po mogućnosti biti istoga kalibra kao i pištolji, 150 naboja za pištolje i parabelu raspoređenih po revolucionarima. Jednu pušku — oružje dugog (dometa) — sa ugrađenim optičkim spravama za gađanje. 50 puščanih naboja koje mora uvijek nositi onaj revolucionar zadužen s puškom.

Dok izvidnik u raznim prigodama izviđa teren onda on mora nositi parabelu. U tome slučaju jedan od druge dvojice mora imati za djelovanje spremnu pušku sa optičkim spravama. Samokresni prigušivač poželjno bi bilo nositi, jer on može dobro poslužiti u situacijama gdje se mora koristiti samokres i očuvati tajnost nazočnosti trojke.

Oprema:

Svaki član trojke mora imati dobre i izdržljive cipele ili čizme sa gumenim podplatom, toplu i izdržljivu odjeću, kratki kožni kaput, šatorsko krilo ili nepromočni kišni mantil i jedan vojni opasač.

Trojka mora nositi:

1. Jedan mali tranzitorski radio sa malom slušalicom za uho. Pomoću njega revolucionari će konstantno pratiti vijesti, prognozu vremena itd.

2. Jedna kliješta za sječenje žice i jedan dalekozor.

3. Jednu sjekiricu.

4. Jednu malu vojničku lopaticu koja se može preklapati.

5. Jedan zajednički pribor za brijanje i sapun.

6. Dvije deke ili vreće za spavanje. Dok dva revolucionara spavaju, treći mora obvezno biti na straži.

Svaki revolucionar trojke mora nositi:

1. Metalnu bocu s vodom.

2. Torbicu s visoko-kaloričnom hranom (čokoladom, kocka šećera), opskrbom soli, cigaretama i šibicama.

3. Osobni kompas, zemljovidnu kartu i ručni sat.

4. Džepnu lampu.

5. Zalihu baterija za lampu, radio i tempirno miniranje, koje moraju biti dobro zapakirane u plastičnoj vrećici i čuvane od vlage.

6. Torbicu za prvu pomoć sa zavojem, medicinom za rane, aspirinima, tabletama za ublaživanje bolova (morfium).

7. Otrovne pilule za samoubojstvo.

8. Češalj i ogledalo, koje može poslužiti i za davanje signala.

9. Igla i konac, osobni ručnik.

10. Jeadn konop od oko 1½metra, koji će dobro poslužiti pri prijelazu zidova i raznih prepreka.

11. Vrećicu sa ljutom paprikom ili kanticu sa petrolejem. Ove će stvari revolucionari koristiti za zavaravanje milicijskih pasa tragača, a pogotovo kada trojka odmara.

Svaki revolucionar trojke mora nositi vatu u ušima, koja će mu pri spavanju na otvorenom terenu zaštititi organe od prehlade i raznih kukaca.

Eksploziv:

Količina eksploziva kojega trojka bude morala nositi, svakako će ovisiti o njenom zadatku tj. o lakoći rušenja objekta kojega ona želi srušiti.

Ukupna količina eksploziva treba biti raspoređena između članova trojke. Svaki revolucionar trojke mora sa sobom nositi jedan tempirni mehanizam za paljenje eksploziva, kako bi svaki pojedinac u možebitnom slučaju raspršavanja trojke mogao iskoristiti eksploziv kojega nosi.

U tempirni mehanizam za paljenje eksploziva spada:

a) pripravljeni ručni sat, koji služi za tempiranje vremena eksplozije.

b) baterija većeg kapaciteta sa pričvršćenim provodnicima (žicama).

c) 2-3 električna upaljača.

d) količina provodnika sa plastičnom izolacijom.

e) drvena ili plastična kutija. Mehanizam za paljenje eksploziva električki se povezuje jedino na terenu tj. tek kada se eksploziv postavlja. Električni upaljači nose se uvijek posebno i nikada u istoj kutiji sa baterijom. Maksimalna težina naoružanja, opreme i eksploziva, koju svaki revolucionar diverzantske trojke smije nositi — iznosi 20 kg. Nije poželjno prelaziti ovu maksimalnu težinu jer se pri tome ljudi preopterećuju i njihova se pokretljivost smanjuje.

Naoružanje revolucionara + oprema + eksploziv — najviše 20 kg.

Ovdje nije striktno određeno, da baš svaki član trojke mora nositi 20 kg. težine opreme na-

oružanja i eksploziva. Ako je namjera trojke srušiti vlak, dalekovodni električni stup, ili minirati skladište benzina i sl., te za takav zadatak potrebna im je količina od 15 kg eksploziva, a ako težina njihove pojedinačne opreme i naoružanje iznosi n.pr. 10 kg., onda će od njih svaki, pored svoje opreme i naoružanja, nositi još po 5 kg. eksploziva. U tome slučaju ukupni teret kojega bude nosio svaki revolucionar bit će samo 15 kg.

Revolucionar pod punim naoružanjem i opremom mora biti u stanju kretati se nečujno.

19. Kako će se diverzantska trojka snalaziti za hranu na terenu, a kako gerilska jedinica?

Problem nabavke hrane na terenu znatno je teži za diverzantsku trojku nego gerilsku jedinicu, jer su uvjeti pod kojima operira diverzantska trojka znatno težih od onih pod kojima će operirati gerilska jedinica.

Prije samog prijelaza jugoslavenske granice trojka mora ponijeti dovoljnu količinu hrane za put, koja će revolucionare izdržati barem dok prijeđu pogranični pojas. Kada se ova količina hrane i vode istroši, trojka je prinuđena snalaziti se za hranu i vodu na sve moguće načine — osim dolaska u kontakt sa stanovništvom. Zato će se trojka opskrbljivati hranom direktno sa ratarskih polja. Potrebno je napomenuti, da se trojka mora što dalje udaljiti od mjesta (njive) na kojem se je

snabdjela s hranom i tek onda imati objed. Također je potrebno uvijek iza sebe maskirati tragove.

Ovakve podhвате mogu činiti jedino ljudi koji posjeduju jaku volju i revolucionarnu svijest i koji će se moći žrtvovati i prilagoditi na ovakve teške uvjete izhrane.

Pribavljanje hrane za gerilsku jedinicu je znatno lakše jer će u fazi gerilskih operacija naš hrvatski narod već uvidjeti, da se mi borimo protiv srbo-eksploatatorskog jugo-režima, za slobodu i bolji život, za Božja i ljudska prava, te će nas zato svi staleži našeg hrvatskog naroda voliti, pomagati i doći u naše revolucionarne redove. Od vlastite propagande koja se mora voditi smišljeno i efikasno, koja će imati odraz i razumijevanje kod naroda ovisit će probitci revolucionarne borbe, kao i održavanje same jedinice na pojedinom području. Ovdje treba upamtiti odgovor na prvo pitanje iz ovog priručnika i biti na čistu, da bez suradnje hrvatskog naroda u domovini uzalud bi bila naša borba. Ta sklonost našeg pučanstva prema revolucionarima i revolucionarnoj borbi postiže se prvenstveno dobrim i uljudnim odnosima prema našem pučanstvu. Sa pučanstvom kraja, gdje operira naša gerilska jedinica treba postupiti pravilno i vrlo taktično. Ako je neki kraj napučen katoličkim, muslimanskim, ili pravoslavnim življem, onda revolucionari moraju poznavati i pridržavati se moralnih i vjerskih normi i običaja, kako se ne bi od dotične ogriješili i time stvorili neprijateljsko raspoloženje pučanstva to-

ga kraja prema hrvatskoj revolucionarnoj borbi. Revolucionari imaju potpuno pravo koristiti se parolom borbe za bolju budućnost hrvatskog naroda, jer je ona ustvari i svrha hrvatske revolucionarno-oslobodilačke borbe, i na takav način tražiti i dobivati podršku od našeg domovinskog pučanstva.

Za dobivenu hranu od pučanstva revolucionari moraju uvijek pošteno platiti, bilo u novčanoj vrijednosti ili nadoknađeno u radu.

Revolucionari će se snabdjevati novcem napadima na jugoslavenske banke, ili oduzimanjem sredstava od predstavnika današnjeg jugo-režima, koja su oni nagomilali pljačkanjem i eksploatacijom hrvatskog naroda.

Bitno je zapamtiti, da diverzantska trojka tj. naša osnovna jedinica, ne smije dolaziti u doticaj sa pučanstvom pri njihovoj opskrbi hranom, dok se gerilska jedinica može koristiti svim sredstvima, a tako i izgradnjom mreže svojih jataka.

U prvim danima operacija, gerilska će jedinica morati skoro uvijek napustiti onaj teren gdje je nabavila hranu i tek na sigurnom mjestu imati objed.

20. U kakvoj fizičkoj formi i kondiciji moraju biti revolucionari prije odlaska u domovinu?

Revolucionari moraju biti u izvrsnom duševnom i fizičkom stanju. Oni moraju biti iztrenirani u pješaćenju, i moraju biti u stanju izdržati napor

dugosatnog pješaćenja. To treniranje postiže se svakodnevnom vježbom neposredno prije odlaska na zadatak, gdje se postepeno povećava vrijeme dnevnog pješaćenja. Dobar gerilac mora biti sposoban izdržati 16-satno dnevno pješaćenje. Minimalni standard za revolucionara diverzantske trojke iznosi 8-satno noćno pješaćenje.

21. Kako se vrši orijentacija pomoću karte i kompasa i kako se određuje pravac kretanja na terenu?

Prvenstveno se mora makar približno znati mjesto na kojem se revolucionari nalaze. Ako se revolucionari nalaze u šumi onda moraju na neki način doznati najbliže mjesto koje je označeno na karti. Ovo se može doznati putem izviđanja, čitanjem putokaza i sl. Nakon toga se kompasom odredi pravac sjever-jug. U tu svrhu kompas se mora postaviti u vodoravan položaj. Onaj kraj igle koji je pocrnjen, ili na bilo koji drugi način markiran, označuje sjever. Sada se cijelo tijelo kompasa zaokreće tako, da slovo N dođe točno ispod markirane strane magnetne igle. Na taj način smo odredili strane svijeta. Treba znati što koje slovo označuje na kompasu. Slova na kompasu su početna slova slijedećih engleskih riječi:

Slovo "N" znači North = Sjever

"S" znači South = Jug

"E" znači East = Istok

"W" znači West = Zapad

To je važno upamtiti budući da skoro svaki kompas nosi ta slova.

Kada smo na takav način označili gdje nam se na tom mjestu nalazi sjever, sada se mora isto tako okrenuti prema sjeveru i karta koju posjedujemo. Sve se karte uvijek crtaju gledane prema sjeveru.

Na svakoj karti su označene paralele i meridijani. Na topografskim kartama označeni su dijelovi meridijana i paralela tj. stupnjevi i minute. Meridijani su zamišljene linije koje spajaju sjeverni i južni pol, dok su paralele zamišljeni krugovi oko zemaljske kugle. Meridianima se mjeri geografska dužina, a paralelama geografska širina.

Kada smo tako orijentirali kartu tj. okrenuli je prema sjeveru, sada moramo odrediti pravac svoga kretanja. Zato nam je potrebno znati na karti točku gdje se nalazimo. U slučaju da se nalazimo izvan granice Jugoslavije onda je razumljivo da ćemo znati mjesto gdje se nalazimo i kod kojega ćemo prijeći granicu. A ako smo već prešli granicu, napravili maršrutu i sada se hoćemo ponovo orijentirati i odrediti pravac kretanja, onda smo prisiljeni na bilo kakav način pronaći najbliže mjesto kod kojega se nalazimo.

Razumljivo je da ćemo sa sobom nositi preciznije karte na kojima su označena i manja mjesta. Sada na tako orijentiranoj karti moramo naći mjesto kod kojega se nalazimo. Povlačenjem linije od mjesta gdje se nalazimo do onog mjesta koje nam predstavlja cilj, dobit ćemo na karti

pravac našega kretanja. Produžetak ove ucrtane linije sa karte čini nam naš pravac kretanja u prirodi. Ovaj pravac kretanja u prirodi označuje se kutom u odnosu na jednu od strana svijeta. Ovaj kut naći ćemo pomoću kompasa. Gerilci moraju ucrtati pravce kretanja na svojim kartama prije nego što prijeđu jugo-granicu. Na karti se također mogu označiti i kutovi pravaca kretanja. Sva mjesta, rijeke, planine, cijelu geografiju terena koji leži na pravcu kretanja gerilci moraju u svojoj izobrazbi proučiti kako bi si u prirodi olakšali orijentaciju.

Kretanje po pravcu u prirodi vrši se pomoću orijentira. Orijentiri su vidljivi, usamljeni i markirani objekti ,koji leže na pravcu kretanja i upadljivo upadaju u oči. Orijentiri mogu biti samo stvari mrtve prirode; vrh brda, usamljena kuća, usamljeno drvo itd.

Na pravcu kretanja treba odabrati dva, tri, ili više orijentira i kretati se prema njima. Kada se napokon dođe do najudaljenijeg orijentira onda se pravac samo produžuje koristeći se orijentirima ostavljenim iza nas i odabiranjem novih orijentira na istom pravcu kretanja. Stvarno kretanje u prirodi ne mora biti pravolinijsko. U većini slučajeva gerilci će morati zaobilaziti sela, gradove, kuće, i razne druge objekte ,kako bi njihovo kretanje ostalo nezapaženo, ali oni napokon moraju stići do najudaljenijeg orijentira na drugoj strani navedenih objekata. Nakon svakog sata kre-

tanja u prirodi potrebno je kompasom prekontrolirati kut kretanja.

Stvarni put po kojemu se trojka kreće može biti zaobilazan ako se na njenom pravcu kretanja nalazi prepreka ili objekt kojega ona mora izbjeći.

22. Kakvi odnosi moraju vladati između revolucionara jedne gerilske jedinice?

Odnosi revolucionara jedne gerilske jedinice moraju biti prijateljski. Između njih mora biti zabranjena šala na račun bilo kojega, pa i najnevrijednijeg pojedinca. Ovakve šale unutar gerilske jedinice stvaraju loše unutarnje osjećaje pojedinaca i time, slabe i njihov borbeni duh što se u cijelosti očituje na efikasnost gerilske jedinice.

23. Kakva je organizatorna struktura jedne gerilske jedinice i revolucionarnog Stožera jednog područja?

Na čelu gerilske jedinice nalaze se dva najbolja i najsposobnija revolucionara-zapovjednika.

- a) Operativni zapovjednik.
- b) Politički vođa.

Ova dva zapovjednika moraju koordinativno raditi. Operativni Zapovjednik ima među revolucionarima najveću vojničku vlast. On zapovijeda i pravi planove napada gerilske jedinice.

Politički Vođa ima dužnost ideološko-političke izgradnje revolucionara gerilske jedinice. On mora stalno podizati hrvatski revolucionarni duh kod revolucionara dajući jedinici duševnu hranu i energiju.

Gerilska se borba ne može ni zamisliti bez revolucionarno-politički izgrađenih ljudi. Oni su žarišta oko kojih se rasplamsava revolucionarni plamen. Svi moderni revolucionarni pokreti došli su do ove spoznaje i političkim vođama svake, pa i najmanje gerilske jedinice data je najveća vlast, obveza i dužnost ideološko-političke izgradnje. Prema ovoj formuli imala je svaka i najmanja koljačka horda Titovih partizana svoga tkz. Političkog Komesara.

Gerilska jedinica na svome operativnom području mora oformiti Revolucionarni Stožer. Na jednom operativnom području, možda će u početku hrvatske revolucionarne borbe djelovati samo jedna početna gerilska jedinica. Razbuktavanjem revolucionarnog plamena ova će jedinica oformljivati nove i njihov rad povezati će se u Revolucionarnom Stožeru područja. Početna gerilska jedinica mora sadržavati sve elemente područnog Revolucionarnog Stožera kako bi se iz te jezgre Stožer mogao stvoriti. Revolucionarni Stožer područja surađivat će međusobno. Oni će dostavljati

izvještaje i dobivati naređenja od Glavnog Revolucionarnog Stana.

Revolucionarni Stožer područja sastoji se iz sljedećih odjeljenja:

1. Informativni Odjel.
2. Operativni Odjel.
3. Sabotažni Odjel.
4. Odjel za nabavku i racionalnu raspodjelu hrane, opreme, oružja, naboja i ostalih potrepština.
5. Odjel za regrutaciju.
6. Odjel za zdravlje.
7. Odjel za propagandu.

24. Kakve su dužnosti dotičnih Odjelenja?

Informativni Odjel:

Ovaj Odjel sastoji se od ljudi koji će okupljati sve moguće informacije na sektoru; kakvo stanovništvo živi na sektoru; koje vjeroispovjesti; kakvo je njegovo raspoloženje prema današnjem eksploatatorskom srbo-jugoslavenskom režimu; koji ljudi rade za neprijatelja; koji su neutralci; čime se stanovništvo bavi; i sve ostale informacije koje u tim danima mogu poslužiti sigurnosti i napredku revolucionarne borbe na tome području. Ovaj Odjel također istražuje koje se rijeke, pruge, mostovi, ceste i prijeke staze nalaze na tome području.

Informativni Odjel je ustvari centar špijunaže i kontra-špijunaže područja i on kontrolira svakog gerilca hrvatskih revolucionarnih postroj-

bi, kao i sve stanovništvo područja. Ovaj Odjel klasificira ljude i pravi spiske izdajica i špijuna, kako u revolucionarnim redovima tako i među samim stanovništvom područja. On mora do u pojedinosti saznati i otkriti dušu svakog pojedinca i također voditi spiske koji su ljudi naši simpatizeri, neutralci, ili neprijateljski raspoloženi prema hrvatskim revolucionarno-oslobodilačkim snagama. Ovaj Odjel pravi skice objekata koje gerilci trebaju napasti ili uništiti. On se brine za vezu između područnog Stožera i Glavnog Stana, postavlja i utvrđuje šifre, drži sudski materijal i prikuplja razne spise o ljudima na terenu.

Informativni Odjel je najvažnije tijelo područnog Stožera i o njegovoj efikasnosti ovisi uspjeh revolucionarne borbe na tome području. U dužnost ovoga Odjela spada i revolucionarno-hrvatska ideološko-politička izgradnja gerilaca.

Na čelu ovog Odjela nalazi se Politički Vođa. Zapovjednik Informativnog Odjela mora biti inteligentan čovjek, do skrajnosti vrijedan i povjerljiv, koji ima vrhovnu vlast na području, za razliku od Operativnog Zapovjednika koji ima najveću komandnu vlast.

Operativni Odjel:

On određuje operacije koje gerilske jedinice moraju poduzimati. Zapovjednik ovog Odjela usklađuje svoj rad sa zapovjednikom Informativnog Odjela. Njemu iznosi planove akcija i sve potrebne detalje, te konačno u suglasnosti — o-

badva zapovjednika donose definitivni plan akcije. Svi oni revolucionari koje obuhvata definitivni plan operacije moraju dobiti detaljne informacije i instrukcije neposredno prije izvođenja operacije. To se obično postiže sazivanjem zbornog skupa na kojemu se gerilcima razloži plan operacije. Taj se plan mora diskutirati i svaki gerilac mora do u detalje razumjeti i naučiti svoju ulogu u budućoj operaciji.

Sabotažni Odjel:

Sabotažni Odjel ima zadatak vršenja sabotaža i diverzija na području. Za izvršiti manju sabotažu nije potreban veći broj ljudi. Ponekad je dovoljan samo jedan čovjek, a nekada trojka. Sabotažni Odjel ima u početku pod svojom komandom izveistan broj specijaliziranih ljudi za diverzije i sabotažu, raspoređenih po trojkama, koje opet pripadaju ustrojstvu gerilske jedinice. Nakon što se gerilske borbene postrojbe ukorijene na području, u sklop sabotažnog Odjela moraju ući i organizirane tajne ćelije među po neprijatelju kontroliranom području. Svojim diverzijama i sabotažama hrvatski će revolucionari vječno slabiti neprijatelja, materijalno ga oštećivati i ubijati njegov moral, a istovremeno jačati i dizati moral Hrvatskog naroda u borbi za nezavisnost.

Gerilci moraju posvetiti najveću pažnju svakoj i najmanjoj diverzantskoj akciji.

Odjel za opskrbu:

Ovaj Odjel ima vrlo važnu zadaću koja se sastoji u nabavci i racionanloj raspodjeli hrane, vode, oružja, naboja, odjeće, obuće, opreme, alata itd. kao i o skladištenju svog dotičnog materijala. Svako operativno područje mora biti izprepleteno mrežom tajnih baza, zemunica i skladišta.

Sve ove tajne baze moraju se označiti na kartama terena koje će revolucionarni zapovjednici čuvati i o njima strogo voditi računa. Znakovi za otkrivanje baza moraju se strogo čuvati, da ne padnu u neprijateljske ruke. Revolucionari moraju biti kao krtice, jer će od uspješno izgrađene mreže naših tajnih skladišta i baza ovisiti vitalnost naše borbe. Ako neprijatelj potisne naše snage sa jednog područja, na tome području ostati će maskirane tajne baze, koje će opet gerilci moći koristiti u svako doba kada se na dotično područje povrate.

Ovaj Odjel opskrbljivat će gerilci svim mogućim potrebštinama bilo na osnovu dobivene pomoći iz našeg hrvatskog naroda, ili otimanjem materijala od neprijatelja. Neprijateljske zalihe oružja, naboja i opreme glavni su objekti koje će gerilci napadati i tako opskrbljivati sebe dotičnim materijalom.

Odjel za regrutaciju:

Ima dužnost, da regrutira novo osoblje za gerilsku borbu, jer naše revolucionarne snage mora-

ju iz dana u dan rasti i jačati na terenu, dok u konačnom obračunu sa srbo-eksploatatorskim jugo-neprijateljem moramo postati toliko snažni duhom, osobljem i materijalom, kako bismo uzmogli do temelja uništiti Jugoslaviju i hrvatskom narodu izvojevati slobodu i nezavisnost.

Regrutacija za naše revolucionarne redove ne može biti vođena po ljudima koji olako shvaćaju ovaj problem. Zato se dužnosnici ovoga Odjela moraju strogo pridržavati uputa obrađenih u predhodnom pitanju regrutiranja ljudi sa terena za gerilsku jedinicu.

Ovaj Odjel ima također dužnost primarne gerilske izobrazbe, jer on mora vršiti obuku novopridošlih ljudi.

Odjel za zdravlje:

Na čelu ovoga odjela mora po mogućnosti biti liječnik, ali u nužnim prilikama ovu funkciju može obavljati i osoba koja ima barem neku praksu iz nauke o čovječjem zdravlju.

Ovaj Odjel stara se o bolesnicima i ranjenicima, kao i o zdravstvenom stanju svih gerilskih boraca dotičnog područja. On mora prikupljati spisak imena i adresa od liječnika, bolničarki i medicinskih stručnjaka koji žive na dotičnom operativnom području. U slučaju, da neki od medicinskih stručnjaka ne bi dobrovoljno htjeli služiti svoju dužnost u našim gerilskim redovima, onda se dotične mora prisilno odvesti u šume i primorano ih držati uz gerilsku jedinicu.

Odjel za propagandu:

Ima dužnost promicanja naših revolucionarnih uspjeha, ciljeva naše borbe i njenih pozitivnih persepektiva. On vječito mora uzdizati moral i vjeru u našu konačnu pobjedu, kako među samim gerilcima tako i među hrvatskim narodom općenito, dok na drugoj strani slabiti i ubijati neprijateljski moral i vjeru u održanje Jugoslavije.

Promidžba se može vršiti na tri načina:

a) Pomoću manjih, kratko-valnih radio stanica koje moraju biti baždarene i raditi na kojoj od frekvencija standarda kratko-valne skale tako, da se njezine emisije mogu čuti na prijemnicima kod pučanstva.

b) Održavanjem revolucionarnih govora skupljenom stanovništvu ili proturanjem usmenih vjesti, žamora, priča itd., koje će svakako među pučanstvom postati glavna tema razgovora. Ovakve priče koje kolaju kroz narod obično završe stotrukim uveličavanjem snage, moći i efektivnosti hrvatske revolucionarno-oslobodilačke borbe.

c) Izdavanjem biltena i rasturanjem propagandnih letaka. U tu svrhu Područni Stožer morao bi imati barem jedan mali pokretni stroj za kopiranje (duplikator) sa zalihom matrica i papira, koji bi mogao dobro poslužiti za propagandističke svrhe na terenu. Ovakvih malih strojeva za umnožavanje može se kupiti svugdje i u svakoj zemlji i gerilci ih svakako mogu dopremiti na teren.

Općenito gledajući propaganda hrvatske re-

revolucionarne borbe mora biti pozitivna, efikasna i ona mora djelovati kako na terenu, tako i na svakoj drugoj točki svijeta gdje god se budu našli simpatizeri hrvatske revolucionarno-oslobodilačke borbe. Zato hrvatska organizacija koja se bavi problemom revolucionarnog rušenja Jugoslavije mora prije početka gerilskih operacija imati izgrađen propagandistički aparat.

Hrvatska revolucionarna propaganda ne smije biti usmjerena protiv svjetskih ideologija bilo Istoka ili Zapada, nego samo isključivo protiv veliko-srpske tvorevine Jugoslavije.

Propaganda je umjetnost influenciranja publike. Propagandom se nastoji prenijeti na publiku već unaprijed ukalupljeni i formirani način rezoniranja, koji mora biti u skladu sa ideologijom kojoj propagandi služi.

Propaganda je psihološko sredstvo i ona ne poznaje zakone ograničenosti. Propagandisti se koriste svim mogućim metodama koje im garantiraju uspješno stvaranje psihološkog efekta u narodu među kojim propaganda djeluje.

Mi hrvatski revolucionari imamo fantastičnu podlogu za protu-jugoslavensku propagandu sa kojom ćemo otvarati oči hrvatskom pučkom čovjeku. Ne nabrajajući mnogobrojne motive, dovoljno je samo spomenuti činjenicu veliko-srpskog uništavanja, odnarođenja, raseljavanja i političkog ugnjetavanja hrvatskog naroda, kao i činjenicu ekonomske eksploatacije hrvatskog čovjeka unutar današnje Jugoslavije! Kakvu fantastičnu pro-

pagandističku podlogu pruža nam obrađivanje i objašnjavanje svete hrvatske ideje, revolucionarne borbe za slobodu hrvatskog naroda, njegovu nezavisnost i bolju budućnost.

Propagandna nauka je područje u kojem se mora izgrađivati svaki hrvatski revolucionar.

25. Kakvu opremu i naoružanje mora nositi jedna gerilska jedinica?

Svaki gerilac mora imati potpuno istu opremu kao i član diverzantske trojke, kako je to u jednom od predhodnih pitanja obrađeno. Ovo se isto odnosi i na naoružanje s razlikom, što svaki član gerilske jedinice mora imati svoju osobnu pušku. Lake polu-automatske puške uvijek su neophodno potrebne u našim gerilskim operacijama.

Naše početne gerilske jedinice formirane od emigranata ne moraju imati kalibar oružja istovjetan sa standardnim kalibrom jugoslavenskog naoružanja. Tokom vremena, kroz operacije, jedinica će svoje naoružanje transformirati prelazeći na kalibar neprijateljskog naoružanja. Ovo transformiranje vrši se otimanjem oružja od neprijatelja. Neprijateljske zalihe oružja i streljiva predstavljaju našu glavnu riznicu u našoj opskrbi.

Svaka gerilska jedinica mora imati barem 3 snajperista-gerilca izvježbana u gađanju dalekometnom puškom, na kojoj su ugrađene optičke sprave za gađanje. To znači da u obvezno naoružanje gerilske jedinice spadaju 3 snajper-puške

dok osatli gerilci jedinice mogu nositi obične lake vojničke polu-automatske puške.

Svaki gerilac jedne jedinice mora nositi jednu vojničku lopaticu. Gerilska jedinica mora biti opskrbljena sa par sjekira, kliješta, pila za drvo i željezo, nešto čavala i žice, što će gerilcima dobro doći pri pravljenju tajnih skloništa i baza.

Osim opreme i naoružanja gerilska jedinica mora na domovinski teren ponijeti izvjesnu količinu eksploziva kojega će koristiti za naredne diverzantske akcije.

One gerilske jedinice koje će imati zadatak organiziranja Područnog Stožera morat će iz emigracije donijeti na teren sredstva za propagandu: pisaći stroj, duplikator, količinu matrica i papira itd.

26. Što mora prvo učiniti gerilska jedinica poslije prjelaza jugo-granice i odlaska na operativno područje domovine?

Dolaskom na operativno područje, gerilska jedinica mora si prvo potražiti zaklon. Zato je potrebno prostudirati i naučiti geografsku kartu Hrvatske i upoznati se sa svakom većom planinom i neprohodnim, nenaseljenim i zabačenim terenom. Naša domovina Hrvatska upravo je geografski idealna za gerilsku borbu, pogotovo njeni južni predjeli: Lika, Gorski Kotar, Bosna, Hercegovina i Dalmacija. Velike šume ravničarskih predjela

naše domovine pružaju, također, gerilcima idealan zaklon.

Pri samom traženju zaklona treba izbjegavati same vrhove brda i planina, jer su to kote gdje će neprijatelj uvijek tražiti gerilce i na takvim mjestima postavljati zasjede. Zato nije preporučljivo ni kretati se vrhovima brda, a pogotovo postavljati logore.

Prvi posao kojega jedna jedinica mora izvršiti na domovinskom terenu sastoji se u njenom ukopavanju. Poslije pronalazka zaklona, gerilska jedinica mora si iskopati zemunice kako za ljude, tako i za skladištenje svog materijala. Ovih zemunica može se izgraditi više, već prema svrsi njihovog korištenja. Nekada će gerilcima dobro poslužiti i prirodne špilje čije će ulaze oni morati dobro maskirati.

U drugi zadatak spada posao nagomilavanja i skladištenja hrane. Gerilci će se koristiti ratarskim proizvodima sa seljačkih njiva. Hrana se nikada ne smije nabavljati neposredno iz blize okoline nego uvijek sa polja što udaljenijih od gerilskog logora.

Nakon kompletiranja baza i skladištenja gerilci će tek tada otpočeti sa prvim protu-jugoslavenskim operacijama. Prve operacije mogu biti diverzantske naravi, zatim napadi na manje vojničke postaje, manja mjesta, milicijske postaje itd.

Sve se operacije moraju izvoditi što dalje od točke kampovanja tj. od mjesta gdje su gerilci izgradili baze.

27. Kako se prave tajne baze?

Svaka prirodna špilja koja se nalazi u neprohodnom području može gerilcima poslužiti kao baza, ako se njena nutrašnjost preuredi i njen ulaz kamuflira. Ipak u većini slučajeva gerilci će morati sami sebi praviti tajne baze.

Za ulaz u tajnu bazu može nam dobro poslužiti svako prikladno šupljo drvo ili kakav veći grm. Teren mora biti naget, što strmiji, tako da se baza kopa pod brdo. Svu drvenu građu koju će gerilci trebati pri pravljenju baze naći će u šumi, ali nikada u neposrednoj blizini baze.

Sva zemlja koja se iskopa mora biti odnešena što dalje od baze i maskirana. Zemlja se može prenositi pomoću šatorskih krila. Obično se iskopana zemlja odnese i istrese u kakav obližnji potok ili se s njom zatrpa kakova prirodna rupa, jama, uvala i na kraju se na njenu površinu navuče suho lišće, trava ili granje, kako bi se što bolje zamaskiralo.

Ovako izgrađena baza mora imati najmanje dva izlaza koji moraju biti dobro kamuflirani. Izlazi moraju biti što dalje jedan od drugoga. Samo jedan ulaz smije se koristiti, dok drugi stoji uvijek u tajnosti. Ovaj drugi izlaz smije se koristiti jedino u slučaju ako neprijatelj sa svojim snagama zaposjedne glavni ulaz baze. Ovako izgrađena baza može gerilcima koristiti kao sklonište od vremenskih nepogoda, kao i za skladištenje geril-

skog pribora, viška opreme i naoružanja, hrane itd.

Osim izgradnje zemunice za sklonište gerilaca, gerilska jedinica mora izgraditi baze u koje će skladištiti višak hrane, alata, oružja, streljiva i opreme. Ovo se vrši ukopavanjem sanduka prikladne veličine u koje se postavlja spomenuti materijal. Sanduk treba zakopati na suhome mjestu. Oružje, streljivo, alat i opremu treba prije skladištenja dobro namazati slojem zaštitne masti, umotati u namazane krpe i postaviti u sanduke. Mjesto gdje su sanduci mora se dobro maskirati. Svaki zakopani sanduk i svaka baza mora imati orijentire za raspoznavanje mjesta i otkrivanje točnog položaja baze.

Na takav će način gerilci moći ponovno pronaći svoje tajne baze kada se povrate na dotični teren.

28. Koliko dana smije gerilska jedinica logorovati na jednome mjestu?

Dozvoljeno maksimalno vrijeme zadržavanja gerilske jedinice na jednome mjestu iznosi svega 3 dana. Trećega dana se mora premjestiti na što veću udaljenost od prvobitnog. Ova uputa je vrlo važno i gerilci se je trebaju strogo pridržavati. Mijenjanjem mjesta logorovanja uskraćujemo ne prijateljsku mogućnost da sazna točan položaj našeg prebivališta, da nas opkoli, iznenadi i uništi. Iznimku u ovom pravilu čini početno logoro-

vanje gerilske jedinice koja je tek iz emigracije stigla na teren. U ovom slučaju gerilska jedinica mora ostati na jednom mjestu dok na svome operativnom području ne napravi tajne baze. Pravljenje tajnih baza svakako će iziskivati duže vrijeme logorovanja na jednom mjestu, ali je važno upamtiti, da gerilska jedinica u tim danima ne smije biti primijećena na terenu niti od pučanstva, a niti pogotovo od neprijatelja. Nikakva gerilska aktivnost ne smije se poduzimati prije nego se baze izgrade. Tek nakon kompletne izgradnje baza gerilska će jedinica početi operirati na terenu.

Od trenutka kada neprijatelj osjeti za gerilsku aktivnost na jednom području, logor se mora stalno premještati.

Neprijatelja i njegove objekte treba napadati što dalje od mjesta na kojem se nalazi gerilski logor.

29. Kako se gerilska jedinica mora ponašati prema hrvatskom pučanstvu?

Za svu dobivenu hranu, alat ili bilo koju drugu uslugu, gerilci su dužni dobro i pošteno platiti hrvatskom čovjeku. Ljudima iz pučanstva s kojima će gerilci doći u kontakt treba stalno napominjati, da oni pomaganjem hrvatske gerile daju svoj udio hrvatskoj revolucionarnoj borbi za slobodu i bolju budućnost.

Naša propaganda mora u dodiru s pučan-

stvom doći do vrhunskog izražaja. Da bi učinak bio što veći, gerilci se moraju ponuditi da pomognu npr. hrvatskom seljaku obaviti neki fizički posao i sl. Gerilci se nikada ne smiju ogriješiti o vjerske i moralne norme i običaje pučanstva u operativnom području. Zato je potrebno u raznim prigodama postupati s pučanstvom mudro i na taktički način.

Mi moramo pridobiti hrvatsko pučanstvo na stranu hrvatskih revolucionarnih snaga i u tom smislu poduzimati sve kako bismo taj cilj ostvarili.

“Bez sklonosti hrvatskog naroda prema revolucionarima, uzaludan bi bio pokušaj organiziranja HRVATSKE REVOLUCIJE”!

30. Kako se vrši osnivanje nove gerilske jedinice?

U početku će biti mali broj gerilskih jedinica koje će iz emigracije infiltrirati domovinski teren. Broj gerilaca koji će sačinjavati početnu gerilsku jedinicu mora biti najmanje 10.

Tokom razvoja naše revolucionarne borbe rast će i broj pripadnika svake gerilske jedinice. Ovaj priraštaj boraca bit će uvjetovan našim novačenjem ljudstva iz našeg hrvatskog naroda. Kada broj članova jedne gerilske jedinice dostigne broj 20, onda se gerilska jedinica mora prepolo-viti. Na taj način gerilske će se jedinice umnožavati.

Položaj operativnog zapovjednika i političkog vođe (koji je ujedno i zapovjednik informativnog odjela jedinice) u novoformljenoj jedinici, moraju uvijek zauzimati sposobni, povjerljivi i prokušani ljudi. Novonastala jedinica mora otići na novo operativno područje. Ona mora kooperirati sa svojom matičnom jedinicom, koja će ostati kao revolucionarna jezgra. Iz sklopa svih jedinica jednog operativnog područja formirat će se Revolucionarni Stožer područja. Dok se ne oformi Revolucionarni Stožer područja njegovu će dužnost vršiti matična tj. početna gerilska jedinica. Sve gerilske jedinice jednog operativnog područja moraju kooperirati sa svojim Područnim Stožerom. Svi Područni Stožeri moraju održavati vezu i kooperirati sa Glavnim Stanom hrvatskih revolucionarnih snaga.

31. Kako se ostvaruje veza između gerilskih jedinica?

Vezu između gerilskih jedinica obavljaju teklići. Teklići su revolucionari koji dobro poznaju teren i koji su zaduženi za prenošenje izvještaja i naredbi između gerilskih jedinica i Stožera.

Svaka gerilska jedinica područja mora dostavljati svome Stožeru regularne izvještaje i od Stožera dobivati sugestije i upute za naredne operacije. Jačanjem naših gerilskih snaga na terenu naša će se gerilska borba sve više centralizirati i postajati efikasnijom.

Problemi održavanja veze postat će sve neophodniji. Veliku prednost pri rješavanju ovoga problema pruža nam radiotelegrafija. Veza između Glavnog Stana i područnih Stožera može se ostvariti pomoću radio veze. Gerilci će morati samo sebi napraviti tajnu abecedu (šifre) pomoću koje će radio-telegrafijom održavati veze.

Danas postoje i male tranzitorske radiostanice tz. "talkie-walkie", koje rade na ultra kratkom valu i pomoću kojih se može izvrsno održavati veza. Ove radiostanice dolaze u trgovinu i prodaju se u paru. Svaka stanica sastoji se od primo-predajnika i obadvije su baždarene na istu radio frekvencu. Postoji raznih vrsta "talkie-walkie" te se gerilcima pruža izvrstan izbor pri nabavci primo-predajnika za kraći ili dulji domet. Pomoću ovih tranzitorskih primopredajnika (talkie-walkie) veza se održava putem govorne emisije. Zato je i u ovom slučaju potrebno izgraditi šifre ili utvrditi alegorična značenja riječi.

32. Kada su gerilci u domovini, na terenu dosta udaljenom od naselja sa vojničkom posadom i kada, u potrazi za hranom ili kojom drugom potrepštinom, žele po prvi puta ući u neku usamljenu seljačku kuću, što moraju prvo učiniti prije ulaska?

Svega dva revolucionara otkočenim oružjem trebaju prvi ući. Ostali trebaju opkoliti kuću i će-

kati poziv za unutra. Stražari se moraju obvezno postaviti na uzvišenije točke oko kuće kako bi mogli promatrati prilaze kući. Ona dvojica revolucionara, koji su ušli prvi u kuću, moraju detaljno pregledati i kuću i ostale seoske zgrade vlasništva, kao i stanovnike i tek onda dati signal ostalima da svi osim stražara mogu ući u kuću. Nikada se ne smije dozvoliti ni jednom od ukućana da napusti kuću za vrijeme dok su gerilci unutra.

Zapovjednik Odjela za regrutaciju treba razgovarati sa glavarom obitelji, objasniti mu načela naše hrvatske revolucionarno-oslobodilačke borbe i od njega zatražiti podršku i pomoć gerilcima. Ako glavar obitelji odbije suradnju onda se njega treba smatrati izravnim slugom današnjeg srboeksploatatorskog režima, te se prema njemu moraju poduzeti odgovarajući postupci. Zapovjednik Odjela za regrutaciju ima, također, zadaću da regrutira u naše redove sve zdrave i sposobne članove dotične obitelji. Uvijek se može imati povjerenja u ljude na ovakav način regrutirane u naše redove, nego u razne dobrovoljce koji će naoružani ili ne, pristizati u naše redove.

33. Kada se neprijatelja napada u gerilskom načinu ratovanja?

Ovo je najvažnije pitanje u gerilskoj borbi. Svaki gerilac mora znati da je zakon gerilske borbe samo i uvijek napad. Dobar gerilac ne će nikada vidljivo i javno napadati neprijatelja, nego

uvijek iz zasjede i iznenada. Ako neprijatelj uspije srediti svoje redove i pokuša protu-napad, onda gerilci ne će prihvatiti vatru. Oni trebaju jednostavno odstupiti, povući se u šumu, prije nego što će neprijateljski protu-napad otpočeti. Ovo odstupanje gerilaca vrši čitava jedinica na zapovijed svoga Operativnog Zapovjednika.

U početku gerilske borbe, gerilske jedinice trebaju iz zasjede napadati prvenstveno manje neprijateljske formacije. Paralelno sa ovakim gerilskim izravnim napadima na neprijateljsku živu silu, gerilci moraju svojim diverzantskim akcijama blokirati i uništiti neprijateljske:

- a) Energatske izvore i pronosnike-električne centrale, dalekovodne stupove, rafinerije nafte, manja i veća skladišta benzina, naftovode, plinovode itd.
- b) Blokirati promet, rušiti mostove, ceste, teretna vozila, vlakove, pruge itd.
- c) Uništiti jugo-neprijateljske komunikacije, telefonske i telegrafske stupove, releyne stanice U.K.V. itd.

Kombinacije napada na jugo-neprijateljsku živu silu (S.U.P. miliciju, vojsku) i vršenjem diverzantskih akcija gerilci će velikom brzinom dokončavati život današnje Jugoslavije.

34. Što ćemo činiti ako neprijatelj na nas iznenada zapuca?

U ovom slučaju svaki gerilac mora prvenstveno naći zaklon i iza njega na neprijatelja otvoriti vatru. Ovaj gerilski protunapad ne smije biti dug. On mora trajati toliko, dok se gerilci ne srede i uzmognu se povući.

35. Što ćemo uraditi ako nas neprijatelj opkoli?

Ako pak neprijatelj opkoli jednu ili više gerilskih jedinica, onda gerilci trebaju koncentrirati svoj napad na jednu točku neprijateljskog obruča i probiti ga. Zatim gerilci trebaju napustiti dotični teren i brzim maršem naći si zaklon u nekom drugom neprohodnom području.

36. Što treba gerilska jedinica činiti ako ju neprijatelj slijedi?

Gerilska jedinica naći će se u težim okolnostima ako ju proganja manja grupa neprijateljskih vojnika npr., 25 nego ako ju slijede i proganjaju neprijateljskih 500 vojnika. Veće neprijateljske postrojbe ne mogu nikada postići brzinu kretanja kojom se može kretati mala lagana i pokretna gerilska jedinica. Radi toga, gerilska će jedinica uvijek lako izbjeći neprijateljskoj potjeri.

Kao generalno pravilo izbjegavanja neprijateljskoj potjeri važi slijedeće: Pogotovo noću, a

isto tako i danju, gerilska jedinica uvijek može odvojiti 2 do 3 revolucionara koji će se povući u stranu, zaobići neprijateljsku potjeru s leđa i na njih otvoriti vatru. Ovom metodom gerilci će uni-
jeti pometnju u neprijateljske redove, te omogu-
ćiti glavnini gerilske jedinice da izbjegne van
neprijateljskog domašaja. Zaostala gerilska troj-
ka lako će zavarati neprijatelja i ubrzanim mar-
šem dostići glavninu gerilske jedinice.

Gerilska jedinica ne smije nikada dozvoliti da joj se neprijateljska potjera približi. Zapravo, ona mora uvijek promatrati aktivnost neprijatelja služeći se dalekozorom.

37. Koje dužnosti mogu vršiti mladi dobro- voljci oba spola?

U jednoj revoluciji ne sudjeluju uvijek samo odrasli ljudi. Naprotiv, žene i djeca igraju tako-
đer nezamjenjivu ulogu u raznim revolucionarnim dužnostima.

Mladi dobrovoljci oba spola mogu u gerilskoj borbi poslužiti u slijedećim dužnostima:

- a) Mogu se formirati u male jedinice koje će biti pri pomoći gerilskoj jedinici.
- b) Mogu služiti kao teklići i vodiči.
- c) Od njih se mogu formirati i veće borbene jedinice koje će češljati po oslobođenom području, pronalaziti zaostale neprijatelj-
ske pojedince i manje neprijateljske je-

dinice, pronalaziti neprijateljske doušnike itd. Ovakve se akcije češljanja moraju povremeno činiti na oslobođenom gerilskom području.

- d) Mladi dobrovoljci oba spola mogu sakupljati i skladištiti oružje i oruđe i sav materijal kao: čekiće, čavle, žicu, pile za željezo i drvo, krampove, lopate, sjekire i sav ostali alat. Zatim hranu, odjeću, obuću, pokrivače za spavanje, prazne konzerve, boce; gorivo: benzin, petrolej, drva za gradnju i vatru itd. U gerilskoj borbi svaka i najmanja sitnica može u odgovarajućem momentu poslužiti kao sredstvo u borbi protiv neprijatelja i gerilci o tome moraju voditi računa.
- e) Mladi dobrovoljci mogu donositi vodu i pomagati u ostalim kuhinjskim poslovima gerilske jedinice.

38. Koje se činjenice (faktori) moraju saznati i proučiti prije napada na manji grad ili selo?

Prije napada na manji gradić ili selo neophodno je potrebno prikupiti i proučiti slijedeće podatke:

- a) Udaljenost objekta od obližnjih vojnih garnizona. U početku gerilci trebaju napu-

dati jedino zabačenija mjesta kojima vojna pomoć ne može brzo stići.

- b) Kakve komunikacione veze posjeduje objektiv: telegraf, radio stanica itd.
- c) Koliko vojnika ili milicionera čuva naselje kojega treba napasti?
- d) Koliko ima izdajnika — neprijateljskih špijuna u naselju i koje su njihove adrese?
- e) Koliko naših simpatizera i naoružanih ljudi ima unutar naselja?
- f) Koji su najbliži mostovi, pruge, ceste i kako su dotični objekti čuvani?
- g) Topografija terena mora se deteljno proučiti.

Sve ove informacije trebaju se sabrati i dostaviti operativnom zapovjedniku jedinice ili Područnog Stožera. Na osnovu njih Operativni Odjel napraviti će plan operacije napada. Definitivni plan napada moraju operativni zapovjednik i politički vođa iznijeti pred gerilce na diskusiju i raspodjelu uloga. Svaki gerilac mora do u detalje naučiti svoj dio posla koji mu je po planu određen. Napokon prije samog napada politički vođa mora gerilcima održati govor, kako bi gerilci sa što većim žarom pošli u napad.

Plan napada ovisit će svakako o specifičnosti objektiva, količine sabranih informacija i snage gerilske jedinice. Određeni broj ljudi za napad mora se naoružati i opremiti sa svim potrebnim

stvarima. Potrebno je postaviti vrijeme napada. Objektivu treba pokidati telefonske (komunikacione) veze neposredno prije samog napada. Za tu svrhu treba odrediti dovoljan broj gerilaca kako bi se što efikasnije i na vrijeme taj posao obavio. Prilaze objektivu (ceste, pruge, mostovi) potrebno je također minirati vrlo kratko vrijeme prije samog napada. Na takav način gerilci će napasti objektiv i zauzeti ga.

Ako znamo da stanovništvo naselja posjeduje oružje, onda će prvi gerilski posao biti oduzimanje i sakupljanje oružja. U ovoj akciji mora se detaljno ići od kuće do kuće. Sve izdajnike treba što brže pohvatati. Čitav napad treba se izvesti u što kraćem vremenu. U početnim fazama HRVATSKE REVOLUCIJE gerilci ne će zauzeti objektiv, ostati u njemu i braniti ga, nego će im ovakvi napadi poslužiti jer će se oni na takav način snabdjevati sa oružjem, odjećom, obućom, hranom i ostalim potrepštinama. Gerilci će sav višak hrane, odjeće, obuće i ostalog plijena kojega će oni zarobiti od jugo-eksploatatorskih (državnih) poduzeća, podijeliti hrvatskom pučanstvu. Gerilci se ne smiju ogriješiti o privatno vlasništvo hrvatskog čovjeka, osim ako se radi o izdajicama hrvatskog naroda, koji su svoje bogatstvo stekli služeći Beogradskom eksploatatoru u stalnom pljačkanju hrvatskog radnika i seljaka.

Na koncu gerilci će sazvati narodni zbor na kojem će politički vođa održati narodu govor o ciljevima Hrvatske Oslobodilačke Revolucije. Na-

kon ovakvih napada gerilci će iz našeg naroda odvesti sa sobom u šumu odgovarajući broj mladih ljudi za novačenje gerilskih redova. Oni će isto tako sa sobom odvesti i zarobljene izdajnike koje će poslije suditi i pomoću njih "odsjeći mostove" novopridošlim ljudima.

Gerilci moraju iza sebe uništiti sve ono što bi neprijatelju moglo koristiti prije nego se oni povuku iz naselja. Ako se pak Hrvatska Revolucija nalazi u konačnoj fazi i gerilci namjeravaju zadržati grad ili naselje, onda će se oni pobrinuti za njegovo pravilno utvrđivanje i obranu protiv jugo-neprijateljskog kontra-napada.

39. Kako se trebaju gerilci ponašati sa hrvatskim pučanstvom?

Sve ono što gerilci trebaju činiti mora biti usmjereno na pridobivanje simpatija hrvatskog naroda. "Bez pomoći hrvatskog naroda, uzaludno bi bilo i govoriti o **Hrvatskoj Revoluciji**".

Bez obzira koliko se hrane ili druge pomoći dobije od hrvatskog čovjeka gerilci moraju zato uvijek pošteno platiti. Čovjeku se treba ponavljano zahvaljivati i napominjati mu, da on s time pomaže hrvatsku revoluciju. U svakoj povoljnoj prilici gerilci se trebaju ponuditi hrvatskom seljaku da mu pomognu u svim fizičkim i drugim poslovima. Ovo gerilci trebaju činiti prvenstveno radi propagandnih efekata, jer će tako naš narod uvidjeti da su hrvatski gerilci njegovi osloboditelji i dobročinitelji.

EKSPLOZIVI

40. Kakvih vrsta eksploziva ima i koji su njihovi glavni predstavnici?

Eksplozivi se dijele na dvije grupe:

- a) Inicijalne eksplozive
- b) podsticajne eksplozive

Inicijalni eksplozivi

Inicijalni eksplozivi su osjetljivi na udar i temperaturu i mogu se na taj način lako detonirati. Oni se skoro praktički ne upotrebljavaju kao glavni eksplozivi za demoliranje i rušenje, nego samo u svrsi inicijalnog detoniranja podsticajnih eksploziva. Od inicijalnih eksploziva prave se detonatori i to im je glavna upotreba.

U glavne predstavnike inicijalnih eksploziva spadaju: živin fulminat, olovni azid, olovni pikrat, DDNP (diazodinitro-fenol) i olovni nitroresorcinat.

Hrvatski revolucionari u emigraciji i domovini koristit će se inicijalnim eksplozivom — živinim fulminatom u svojim protu-jugoslavenskim akcijama. Živin fulminat može se kemijskim putem napraviti. U smjesi sa alkoholom od njega se može napraviti "pasta". Ovim načinom živin ful-

minat postaje bezopasan kod rukovanja. Kada se iz njega ispari alkohol on postaje osjetljiv na udar i temperaturu i može se lako detonirati.

Podsticajni eksplozivi

Podsticajni eksplozivi su daleko sigurniji za rukovanje od inicijalnih eksploziva. Komadić podsticajnog eksploziva može se slobodno zapaliti žigicom. On ne će eksplodirati nego će samo goriti čađavim plamenom. Da bi podsticajni eksploziv eksplodirao potrebna mu je daleko veća temperatura i pritisak. Podsticajni eksploziv može eksplodirati jedino pomoću inicijalnog eksploziva, tj. pomoću detonatora. U tu svrhu detonator se treba staviti u masu podsticajnog eksploziva. Paljenjem detonatora eksplodirat će i podsticajni eksploziv.

Glavni predstavnici podsticajnih eksploziva su: TNT (trinitro-tolu-ol), zatim tritonal, tetritol, pentolit, pikatol i drugi.

U ovu vrstu spadaju i tkz. plastik eksplozivi. Plastik eksplozivi su do sada najjači po svome eksplozivnom djelovanju od svih krutih eksploziva. Glavni predstavnici plastik eksploziva su: Ciklonit (ciklo-trimetilen-tetramin) i Tetril (2,4,6, trinitro-fenil-metil-nitroamin).

Glavni načini aktiviranja detonatora su sljedeći:

- a) Pomoću zapaljive korde.
- b) Pomoću udara.
- c) Aktiviranje električnim putem.

41. *Od čega se sastoji i kako se pravi prosta mina?*

Prosta se mina sastoji od oklopa, koji može biti od željeza, drveta ili od bilo koje druge tvari, zatim podsticajnog eksploziva, detonatora i zapaljive korde.

U bocu, konzervu ili koju drugu prikladnu kutiju, stavi se eksploziv. Sa drvenim zašiljenim štapičem napravi se rupa u eksplozivu u koji se uvuče detonator sa kordom. Detonator se sa kliještima mora pričvrstiti za kordu. Na kraju je potrebno dobro zatvoriti poklopac mine.

Eksplozija će imati mnogo veći učinak, ako je eksploziv u mini dobro zbijen.

Kao pravilo potrebno je zapamtiti, da se pri stavljanju detonatora u eksploziv mora uvijek koristiti drveni zašiljeni štap i da se korda mora dobro pričvrstiti za detonator.

42. *Kako se mina može aktivirati pomoću lančane reakcije?*

Formula lančane reakcije aktiviranja mina glasi: $D = 0,9 \times K$.

D = udaljenost između mina — izražena u metrima.

K = Količina eksploziva u kilogramima.

Drugim riječima, broj kilograma eksploziva pomnožen sa 0,9 dat će nam udaljenost u metrima na kojoj će slijedeća mina biti aktivirana lančanom reakcijom prve mine.

Primjer: Napravi li se detonacija od 23 kilograma eksploziva, onda ćemo na udaljenost od 20,7 metara ($0,9 \times 23 = 20,7$) postaviti slijedeću minu koja će se aktivirati lančanom reakcijom uslijed eksplozije prve mine. To je ujedno i najveća udaljenost na kojoj se može postići lančana reakcija.

MINE

43. Kako se pravi tempirana mina?

Ima više vrsta tempiranih mina. Mi hrvatski revolucionari prvenstveno moramo izučiti pravljenje tempiranih mina jer ćemo se sa njima najviše koristiti u našim protu-jugoslavenskim akcijama. Bilo bi iluzorno očekivati da će nam neke od hrvatskih tajnih organizacija pribaviti prave vojničke tempirane mine. Zato se mi moramo izgraditi do te visine da svaki hrvatski revolucionar bude u stanju napraviti tempiranu minu.

Tempirana mina sa satom

Ona se sastoji od: eksplozivnog punjenja, pripremljenog sata, baterije i električnog upaljača (detonatora).

Eksploziv: Za tempiranu minu može se koristiti bilo koji od standardnih civilnih ili vojnih eksploziva: gelignite, polar eksploziv TNT, plastik eksploziv itd. Logično je da ćemo gledati u svakoj prilici koristiti se sa što jačim eksplozivom.

Pripravljanje sata: Na ručnom satu skini ili odsjeci minutnu i sekundarnu kazaljku. Kazaljku koja pokazuje sate malo podigni i sa malom turpijom očisti joj stranice. Na satnom staklu (kaučuku) probij rupicu i pričvrsti električni kontakt koji je na skici označen sa "Z". Ovaj se kontakt pravi od obične žice čiji se očišćeni kraj uvuče u rupicu na satnom staklu tako, da on ne dodiruje satnu ploču sa brojevima. Ovaj se kontakt (žica) zalijepi za satno staklo pomoću prikladnog ljepila za plastične mase.

Za masu sata (satnu kutiju) spoji drugu žicu. Ovako pripravljeni sat nije ništa drugo nego električni prekidač koji će uključiti električnu struju na kontakt "Z" kada ga satna kazaljka dotakne.

Pripaljivanje električnog upaljača: Za ovu vrstu mine može se upotrijebiti i bilo koji od tvornički spravljenih električnih upaljača, koji se upotrebljavaju u rudnicima, kamenolomima, tunnelskim radovima itd. Ovi originalni upaljači mogu se aktivirati pomoću džepne baterije od 2 Volta.

Električni upaljač pravi se od: a) male žarulje od džepne svjetiljke (1,5V, 2,5V, 4,5V itd.), b) izmljevenog baruta, c) izolirane žice i d) detonatora. Odaberi malu lampicu niske voltaže i najsijeci turpijom njenu staklenu krušćicu na nekoliko mjesta. Kliještima stegni metalni dio lampice (zavrtanj). Na takav način razbit ćeš staklenu krušćicu i ne ćeš oštetiti žarnu nit. Sada oslobodi

žarnu nit od ostataka tijela lampice. Očisti žice od žarne niti, jer one obično imaju staklenu prevlaku na sebi i na svaku zaveži žicu za produžetak. Pomoću celofanske ljepljive trake izoliraj zalotana mjesta i napravi malu cjevčicu oko žarne niti. Pomoću konca napravi malu kuglicu — malo poviše mjesta gdje si zavezao žice. Ova kuglica od konca služi da osigura žarnu nit od izvlačenja jer se preko nje stegne košuljica detonatora. Izmelji malo baruta i s njime napuni napravljenу cjevčicu oko žarne niti. Pomoću voska ili parafina nanesi tanki film nad otvorenim dijelom cijevčice da osiguraš da se iz nje barut ne istrese. Vošteni film može se napraviti umanjkanjem cijevčice u rastaljeni vosak ili parafin, ili pomoću vrućeg letkolna.

Ovako pripravljenu žarnu nit s barutom u cijevčici, uvuci u detonator. Na vrh detonatora stavi malo plastičina, omekšanog voska, žvakaću gumu, gita, ili kojeg drugog brtvenog materijala. Stegni kliještima košuljicu detonatora pazeći pri tome da se žice ne oštete. Brtveni materijal služi da se osigura električni upaljač protiv vlage.

Pri spravljanju električnog upaljača treba biti vrlo precizan da se žarna nit lampice ne bi oštetila.

Isprobaj ovako spravljeni električni upaljač pomoću baterije preko jezika — kao kada ispiti-vaš da li je neka džepna baterija dobra ili ne. Ako osjetiš kiselost na jeziku onda je upalječ dobar, ako pak ne osjetiš kiselost baterije onda si tokom

spravljanja ošteti žarnu nit i tvoj električni upaljač ne će raditi.

Pri ispitivanju upaljača spoji žicu upaljača za jedan od polova baterije. Drugu žicu upaljača stavi na jedan kraj jezika, a drugi pol baterije na drugi. **Pazi da ne spojiš ta dva pola.**

Kada električna struja prođe kroz žarnu nit ona će upaliti izmljeveni barut. Barut će upaliti inicijalni eksploziv detonatora i nastat će eksplozija.

Baterija: Koristi uvijek bateriju većeg kapaciteta, iste ili veće voltaže od lampice od koje si napravio električni upaljač. Na takav način osigurat ćeš siguran tok električne struje u strujnom krugu tempirne mine.

Zaveži dovoljno duge izolirane žice na polove baterije.

Električno povezivanje: Svi kontakti kod povezivanja moraju biti dobro napravljeni kako bi osigurali što bolji strujni tok i što manji električni otpor.

Jedan kraj (električni pol) baterije spoji za kutiju od sata. Kontakt "Z" sa satnog stakla spoji za žicu električnog upaljača. Tempiraj vrijeme na satu. Drugu žicu električnog upaljača prije spajanja za drugi pol baterije, ispitaj preko jezika koristeći drugi pol baterije. Za razliku od ispitivanja električnog upaljača, ako osjećaš kiselost djelovanja električne struje na jeziku onda si pogriješio u spajanju. U tom slučaju nemoj spojiti taj zadnji kontakt nego prvo kontroliraj strujni krug.

Kada se uvjeriš da na jeziku nema kislosti onda spoji dotični kraj provodnika električnog upaljača na preostali pol baterije.

Kada satna kazaljka dotakne kontakt "Z" na satnom staklu stvorit će se strujni krug i mina će se aktivirati.

Ovaj način tempirnih eksplozija hrvatski revolucionari najčešće će koristiti u svojim protujugoslavenskim diverzantskim akcijama.

Revolucionari koji pođu u domovinu na zadatke ne će morati nositi već spravljene mine nego, eksploziv i mehanizam za tempiranje kako je u jednom od predhodnih pitanja već bilo obrađeno. Oni će također morati na terenu tempirati prikladno vrijeme i električni povezati strujni krug tempirne mine.

Mine sa zakašnjenjem paljenjem

a) Mina sa zakašnjenjem paljenjem može se napraviti pomoću poteznog upaljača. Za jedan kraj cijepke pričvrsti se bakrena žica koja se provuče kroz posudicu napunjenu sa kiselinom (sumporom, solnom, dušićnom itd.) i pričvrsti za kutiju mine. Za drugi kraj cijepke pričvrsti se i nategne opruga. Nakon izvjesnog vremena kiselina će prekinuti bakrenu žicu i opruga će tako izvući cijepku i osloboditi udarač poteznog upaljača. Ove mine su nepraktične za naše upotrebe jer se praktički ne može precizirati vrijeme paljenja mine, koje ustvari ovisi o debljini bakrene žice, koncentraciji i kakvoći mineralne kiseline.

b) **Kemijska mina:** Ova se mina bazira na eksplozivnoj reakciji između koncentrirane sumporne kiseline (kemijska formula H_2SO_4) i smjese kalijeva klorata $KClO_3$, i šećera.

Pripravljanje: Na svake $\frac{3}{4}$ količine kalijeva klorata dodaj $\frac{1}{4}$ šećera. Dodaj malo konc. alkohola (metrilitated spirit) i dobro izmješaj šećer i kalijev klorat. Tako spravljenju pastu preseni u posudu (flašu) od koje misliš napraviti minu. Pažljivo osuši smjesu na suncu.

Napuni malu bočicu sa koncentriranom sumpornom kiselinom (98%). Napravi odgovarajući čep od novinskog papira i začepi bočicu — pazeći pri tome da kiselina ne može izlaziti kraj čepa. Ovako začepljenu bočicu sa sumpornom kiselinom postavi — čep okreni dolje — nad smjesom kalijeva klorata i šećera. Za izvjesno vrijeme sumporna će kiselina progristi novinski čep i doći u kontakt sa smjesom kalijeva klorata i šećera. Tako će nastati eksplozija. Ako se sumpornoj kiselini doda glicerina onda će ona sporije nagrizzati čep. Takva mina može eksplodirati nakon par mjeseci.

Važno je napomenuti da se kalijev klorat i šećer ne smiju miješati u suhom stanju, bez dodatka alkohola, jer se na taj način, trenjem, može izazvati eksplozija. Dodatak alkohola smjesi čini miješanje neopasnim.

44. Kako se pravi ručna granata?

Ručna granata može se napraviti od prikladne boce, konzerve, željezne cijevi itd.

Stavljanje eksploziva vrši se u slojevima. Nakon prvog sloja, stavi u konzervu ili bocu komada željeza, čavala, kuglica od ležaja. Poželjno je staviti barem još jedan detonator pored onog pričvršćenog na kordu. Na ovaj način napuni konzervu eksplozivom i komadićima željeza do kraja. Probuši drvenim šiljkom rupu u sredini eksploziva i uvuci detonator sa kordom. Dužina zapaljive korde mora biti od 5-6 sekundi dužine gorenja. Na kraju začepi konzervu ili bocu poklopcem ili čepom. Pri bacanju, zapali kordu, sačekaj 2 sekunde i baci granatu na jugo-neprijatelja i odmah lezi.

45. Kako se pravi zapaljiva boca — Molotov Cocktail?

Zapaljive boce pružaju hrvatskim revolucionarima izvrsno oružje u borbi protiv srbo-eksploatatorskog jugo-neprijatelja. One se mogu vrlo lako i prosto napraviti, a njihov učinak je velik.

Spravljanje: Uzmi bocu sa tankim staklenim stijenkama i napuni ju sa petrolejem, benzinom, ili smjesom benzin-motorno ulje (4:1). Uzmi komad suknene trake i zamoči jedan kraj i stavi u bocu, a drugi kraj ostavi napolju. Začepi bocu običnim čepom. Suknena će se traka ubrzo natopiti benzinom. Ako se ovaj sukneni fitilj zapali i boca razbije od objektiv izazvat će požar.

Ova boca nikada ne eksplodira i može se bacati sa prilično male udaljenosti. Ona će samo

a. izazvati požar. S njom su ruski vojnici uništavali
la njemačke tenkove tokom drugog svjetskom rata.
je Hrvatski revolucionari trebaju praktimirati baca-
i nje ovih boca. One će im vrlo dobro poslužiti pri
n. napadima na manje milicijske postaje.

46. Kako se pravi kemijska zapaljiva boca?

Kemijska zapaljiva boca ima prednost nad gore opisanim Molotov-Coctail-om, jer se ona sama zapali nakon razbijanja od objektiv.

Proces pripaljivanja: Napuni benzinom ili petrolejom bocu sa tankom staklenom stijenkom. Otopi par grama bijelog fosfora u ugljen disulfidu (10ml.) (kemijska formula CS_2). Stavi oko 10-20ml. otopine bijelog fosfora u ugljen disulfidu, u bocu sa petrolejem i začepi dobrom čepom.

Kada se ovako spravljena boca razbije od objektiv ona će momentalno izazvati požar poradi samozapaljivosti bijelog fosfora.

47. Kako se najlažše može izazvati požar i kako se pravi požarna mina?

Požar se može izazvati na više raznih načina: pomoću cigarete i kutije žigica (vidi sliku), pomoću suhog truda, pomoću bijelog fosfora itd.

Bijeli fosfor je kemijski elemenat, tvar bijelo-
žućkaste boje, koji kada je suh — čim dođe u
dodir sa zrakom — zapali se sam od sebe. Zato
se bijeli fosfor skladišti uronjen u vodu. Ako se

izvadi komadić bijelog fosfora i stavi na neki lako zapaljivi materijal: sijeno, slamu, drvo itd., onda će on nakon izvjesnog vremena tj., dok se iz njega voda ispari, izazvati požar.

Bijeli fosfor trebaju također koristiti hrvatski revolucionari u svojim akcijama protiv Jugoslavije.

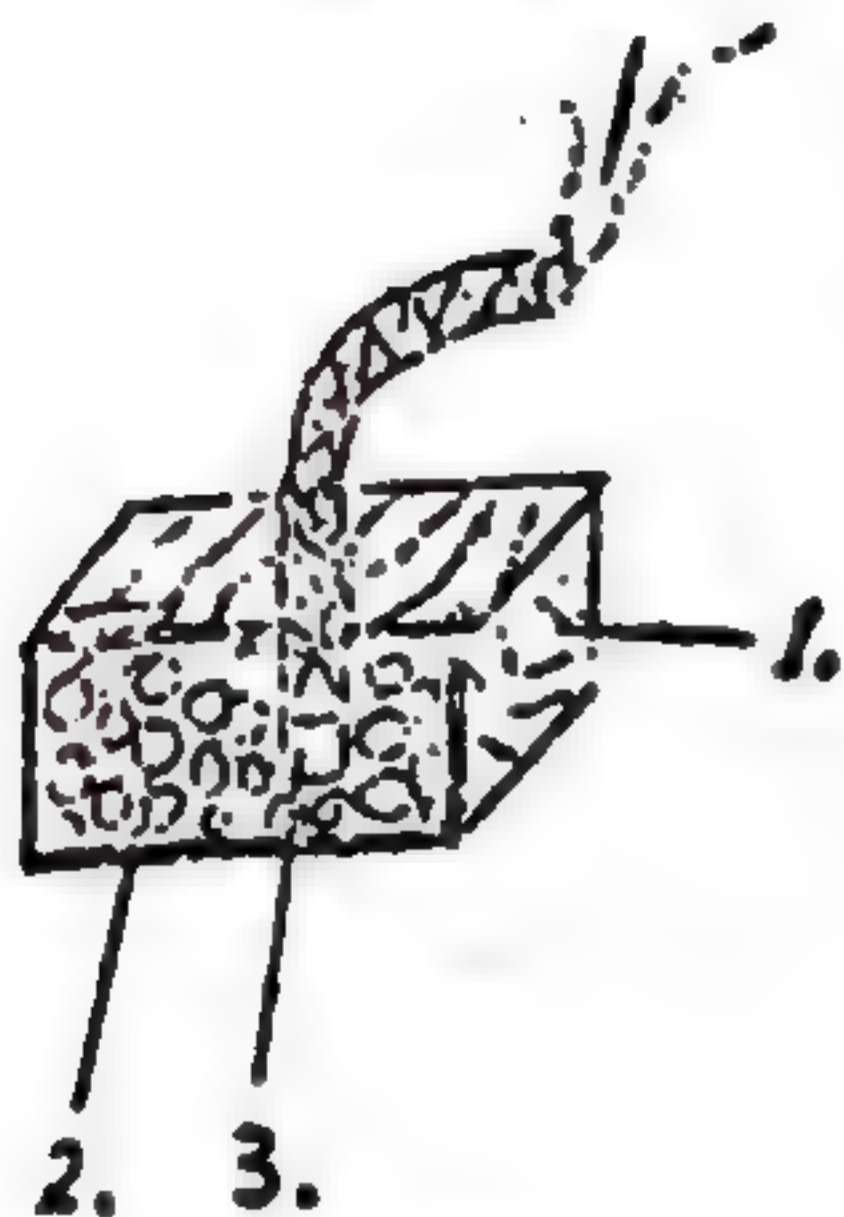
Požarna mina

Pripravljanje: Napuni neku posudu, konzervu, papirnu kutiju i sl., sa kalijevim kloratom (KC103). Pripravi otopinu bijelog fosfora u ugljen disulfidu, otapajući par grama fosfora na svakih 10-20 c.cm. ugljen disulfida (CS₂). Postavi kalijev klorat na objektiv kojega hoćeš zapaliti i prelij ga otopinom bijelog fosfora. Nakon izvjesnog vremena ugljen disulfid će se izpariti ostavivši bijeli fosfor s kalijevim kloratom koji će međusobno reagirati i nastat će eksplozija i požar.

Umjesto kalijeva klorata možeš koristiti i druge oksidanse: Kalijev perklorat (KC104), kalijev nitrat (KNO₃), kalijev permaganat (KMNO₄) itd.

"SABOTAŽA"

PROSTA MINA U USPOREDBI S HRV. REVOLUCIJOM

1. Oklop mine (Jugoslavija)
2. Eksplozivno punjenje (Hrv. Narod)
3. Upaljač mine (Revolucioneri Domo-
vine i Emigracije)

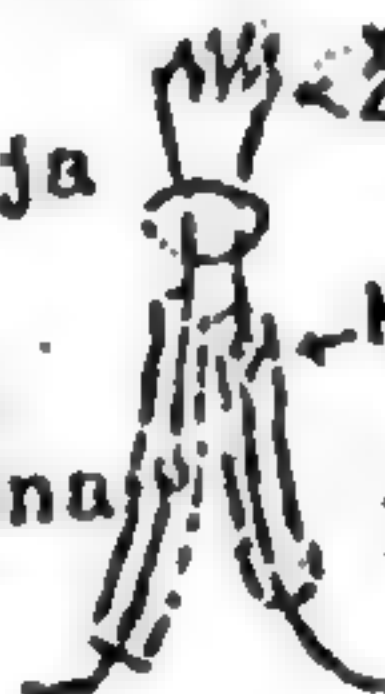
PROSTA MINA

VRSTE MINSKIH UPALJAČA

Električni Upaljač--proces pripravljanja.

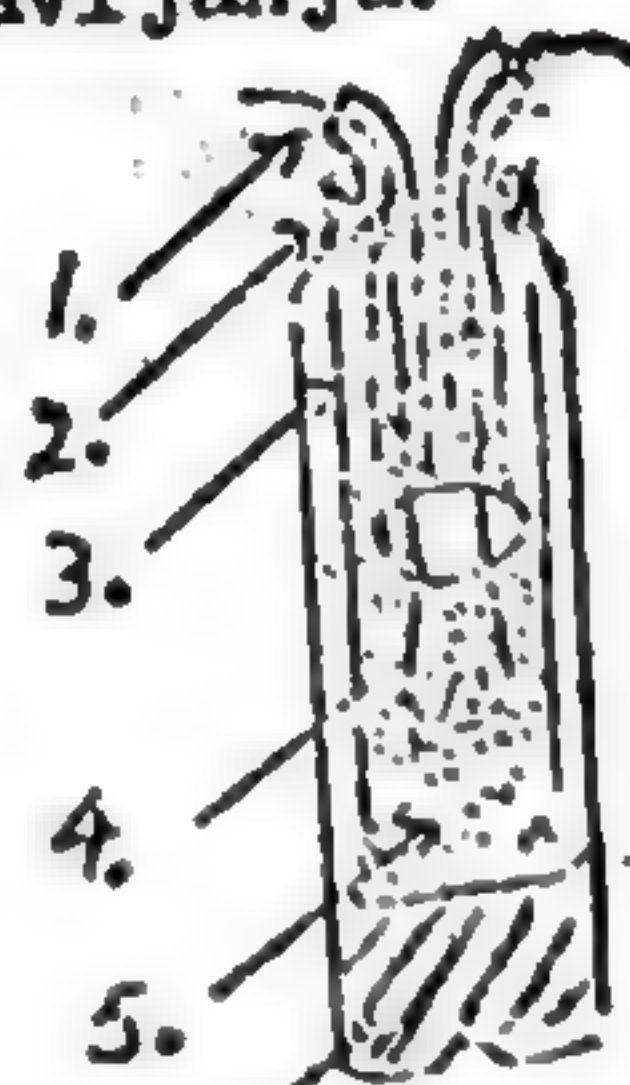

Mala žarulja
1.5, 2.5,
4.5V kojoj
je razbijena
staklena
kruštica.

Žarna nit.

Mjesto gdje se
spoji i izo-
liraju žice.

3. Faza - Zgotovljeni
ELEKTRIČNI UPALJAČ.

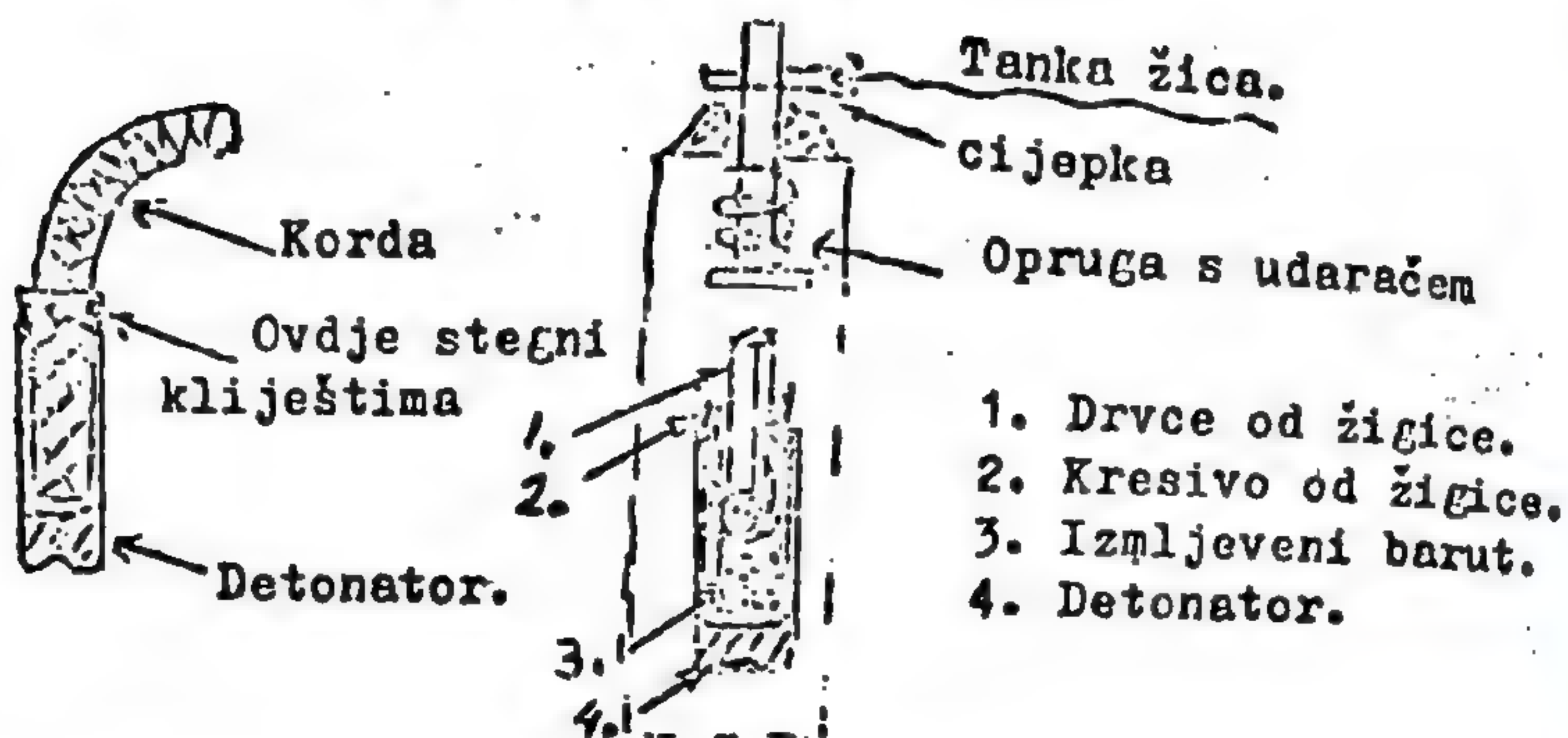
1. Faza

2. Faza

Dijelovi El. Upaljača

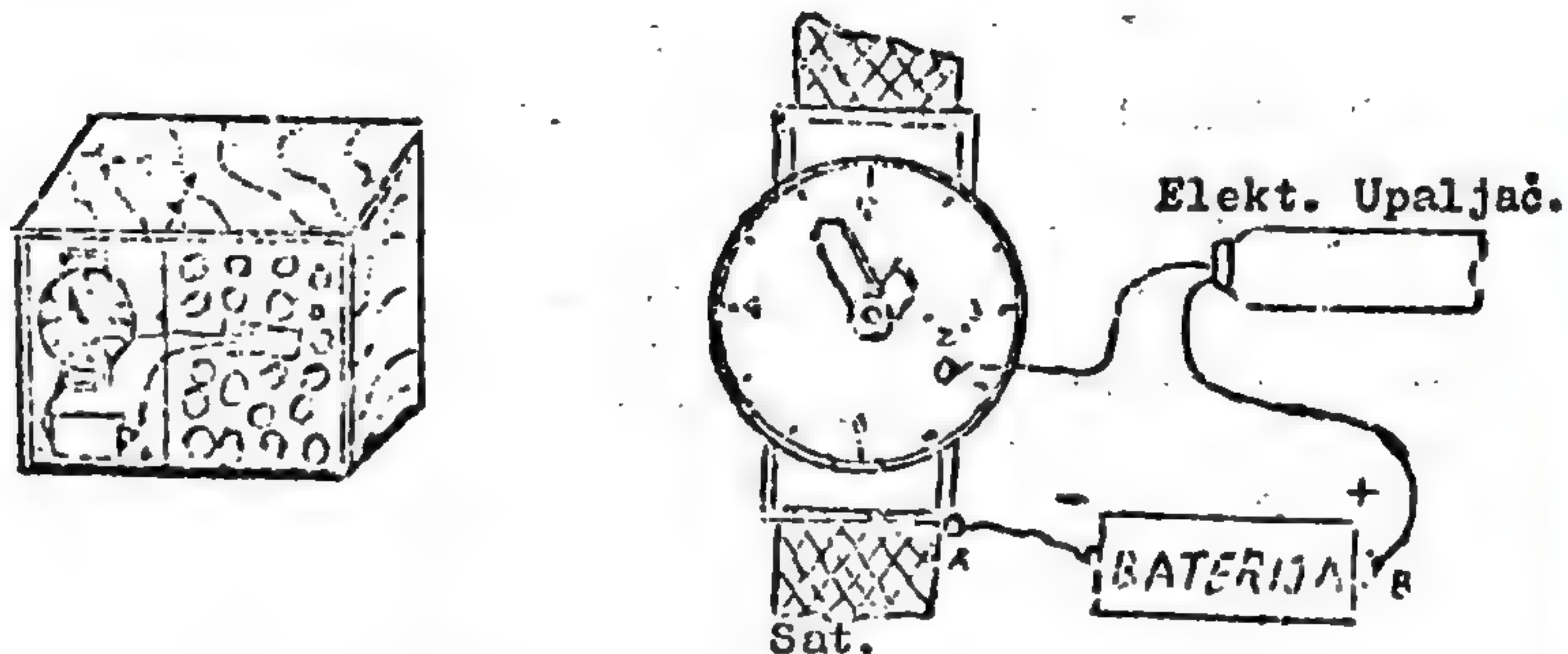
1. Izolirana žica
2. Plastična, git, ili koji drugi brtveni materijal (može se koristiti i guma za žvakanje)
3. Papirna olovčica, ljepljiva celofanaka vrpca -- služi za izoliranje žarne niti od tijela detonatora.
4. Žarna nit. 5. Izmljeveni barut 6. Detonator.

S A B O T A Ž A

Upaljac sa kordom

Potezni upaljač

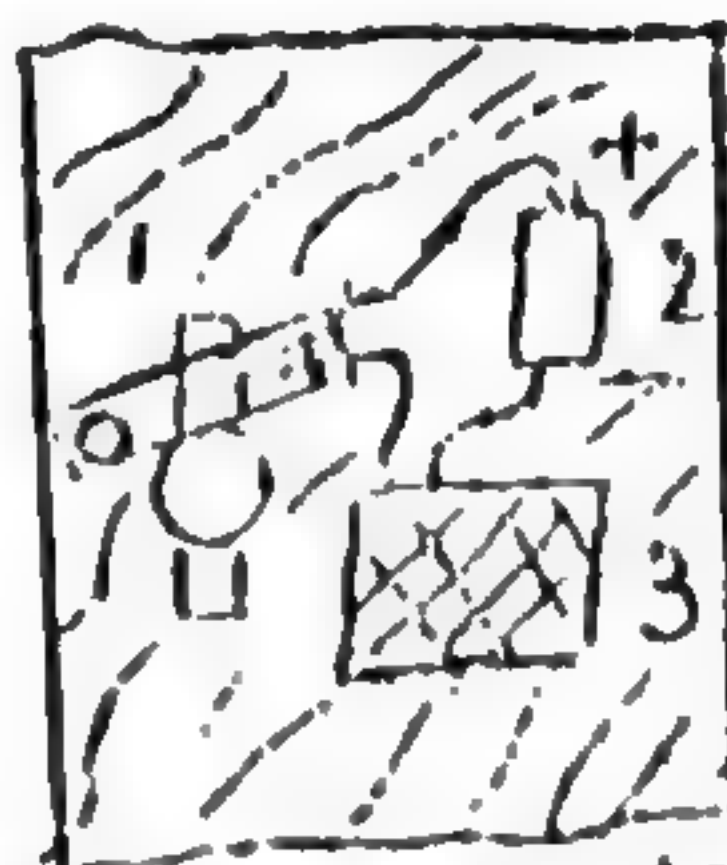
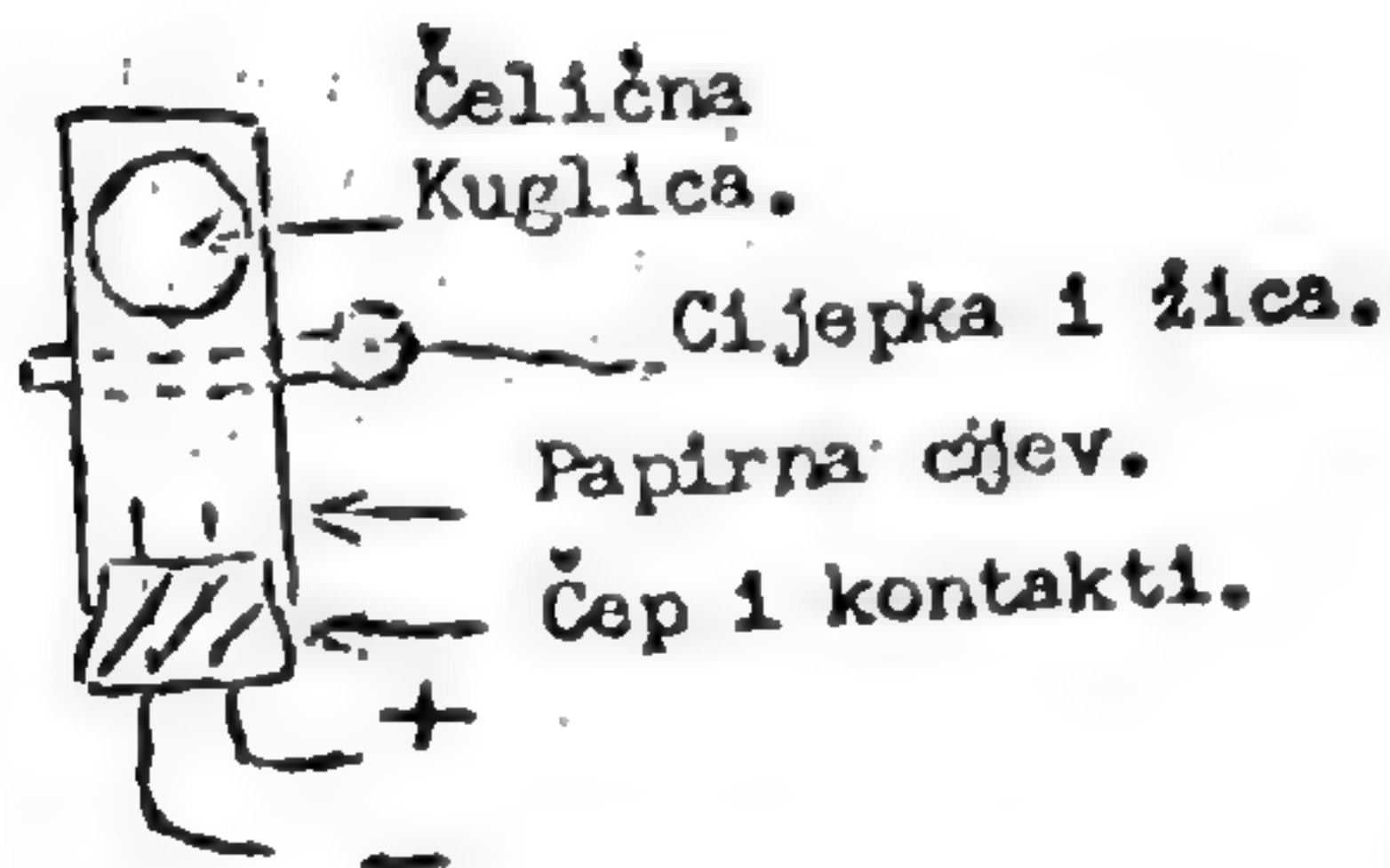
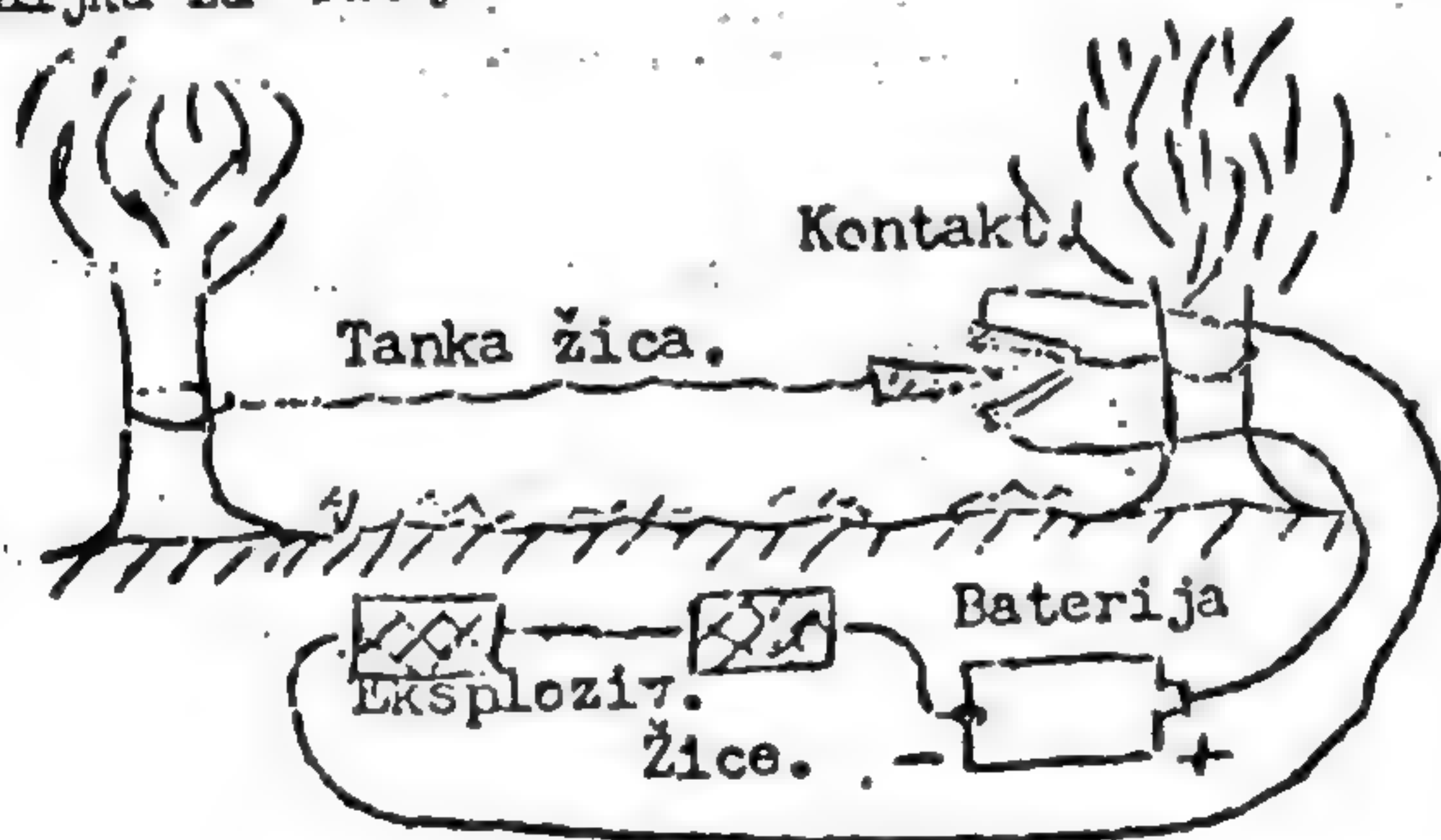
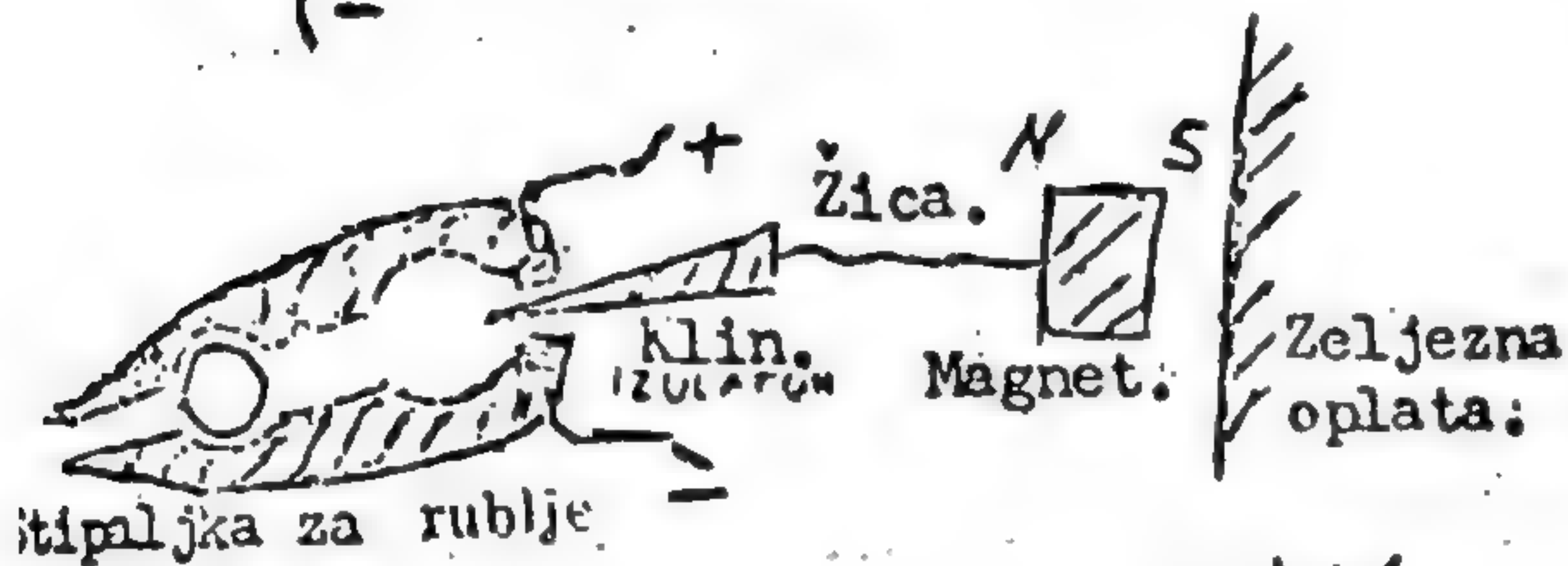
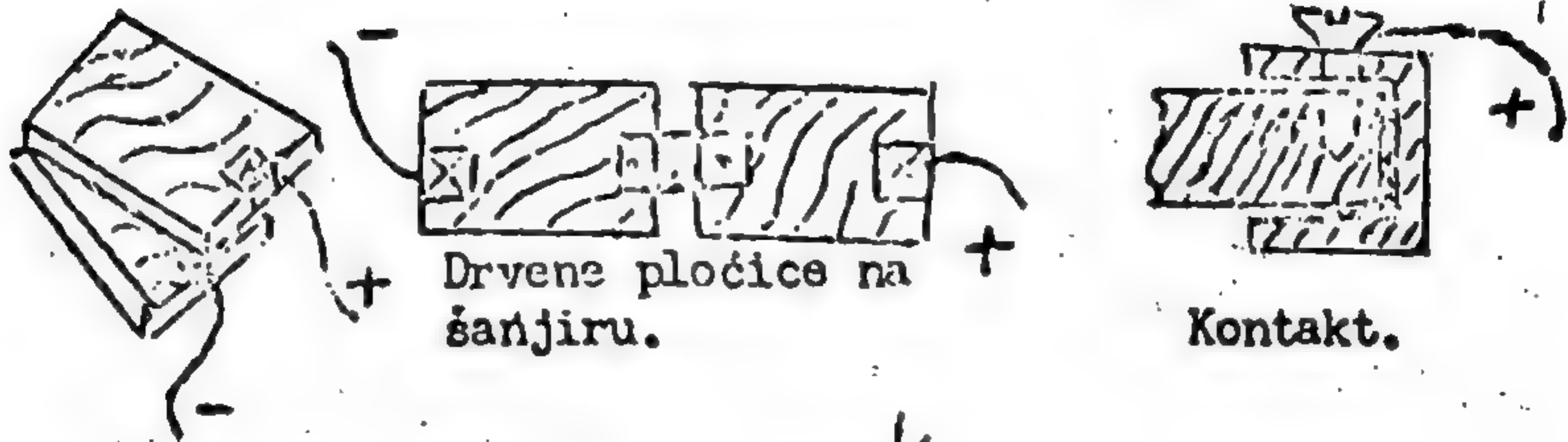

TEMPIRNA MINA SA SATOM

Na setnom staklu (izolator) probuši se rupica i napravi (zaljepi) kontakt "Z". Ovaj kontakt ne smije imati električne veze sa mešom sata. Za kutiju sata spoji drugi kontakt "A". Otkini sekundarnu i minutnu kazaljku. Ostavi satnu kazaljku. Kada satna kazaljka dotakne kontakt "Z" uspostavit će se strujni krug. Svi se kontakti moraju po mogućnosti spojiti ili napraviti na takav način da osiguravaju dobru vodljivost električne struje. Koristi džepnu bateriju većeg kapaciteta.

SABOTAŽA

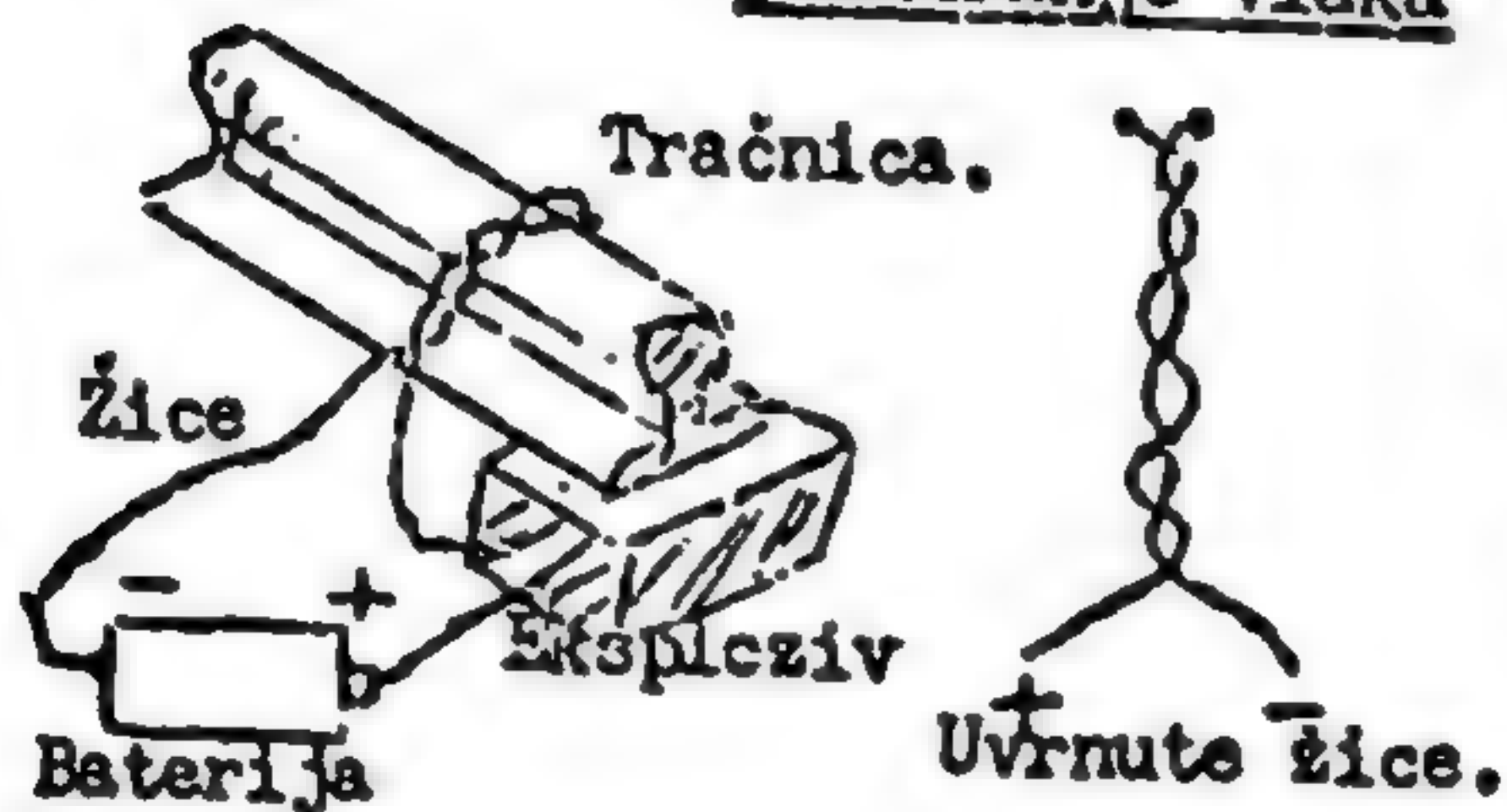
Aktivirajući Kontakti

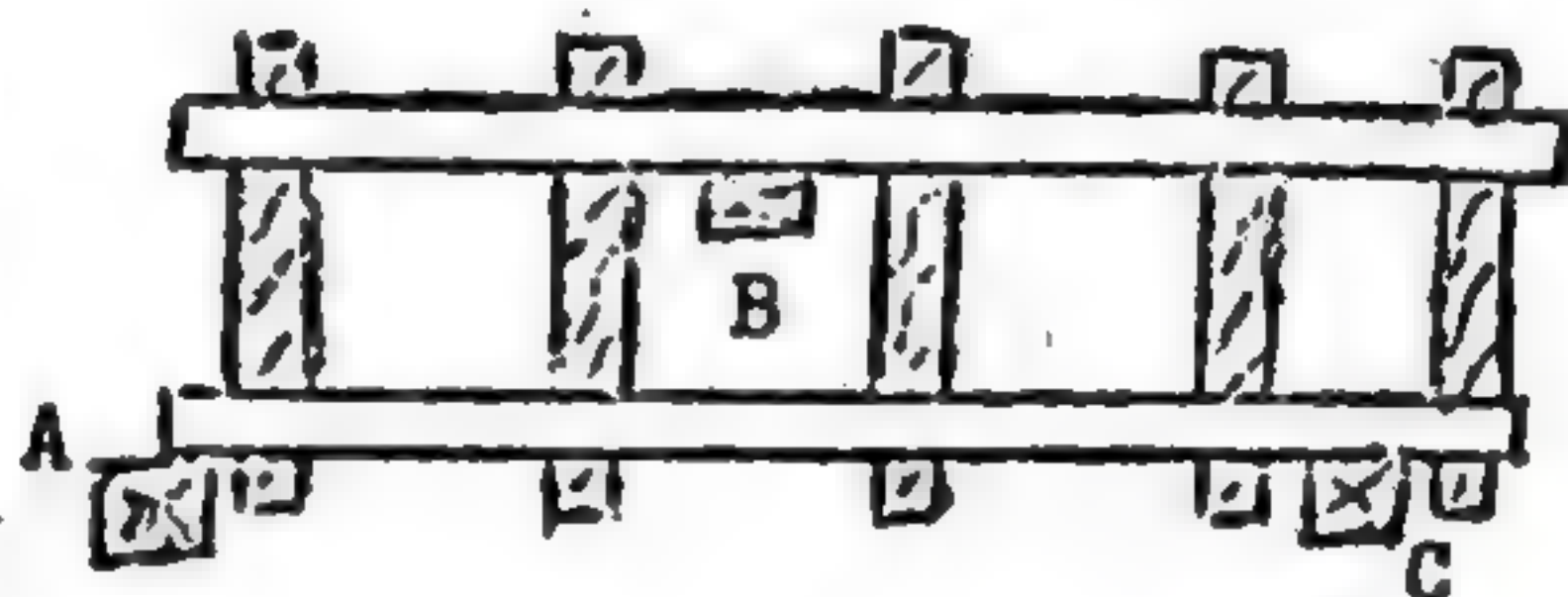
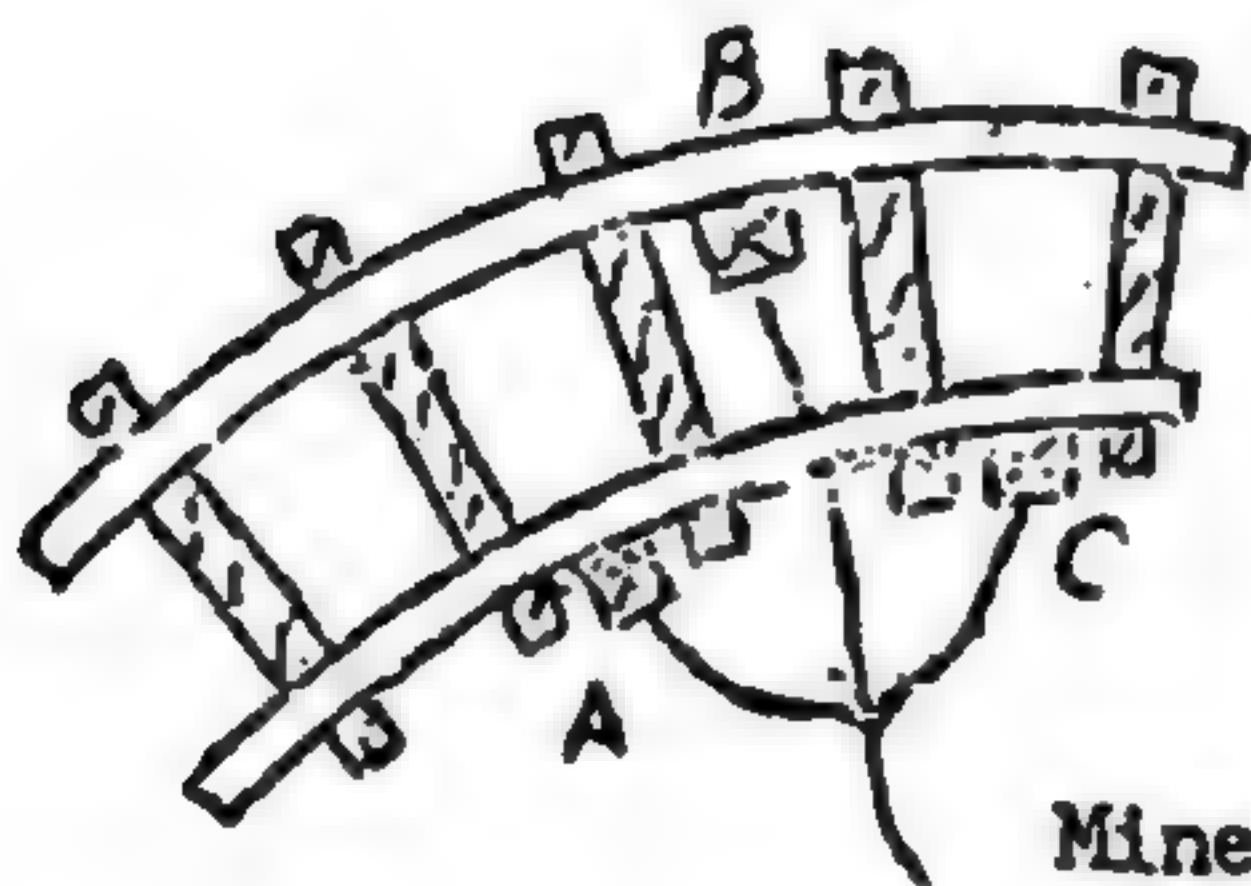
Vanjska strana vrata.

SABOTAŽA

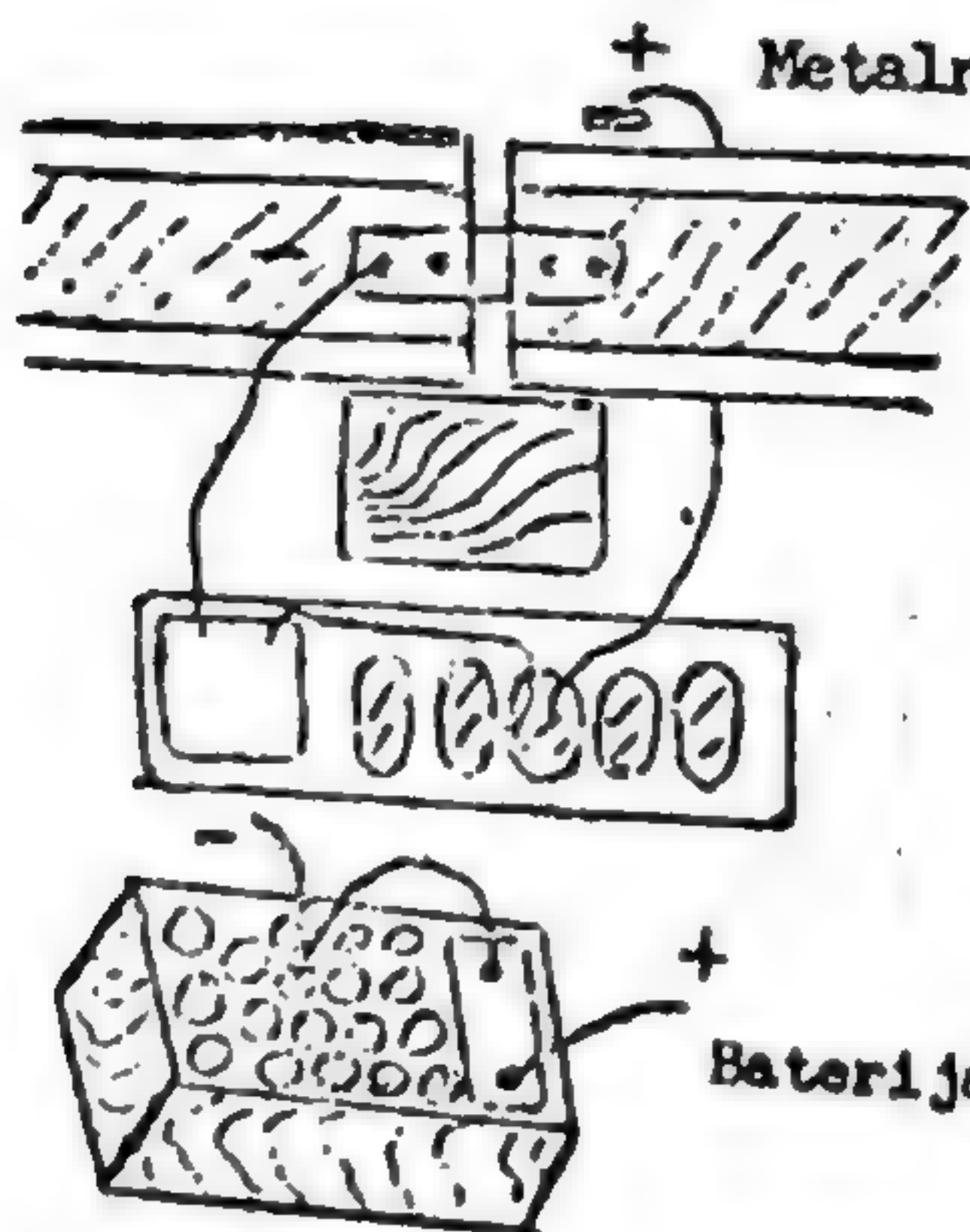
Miniranje Vlaka

Dvije uvrnute žice, plastičnom izolacijom izolirane, boje kao hrdja, prebačene preko tračnice izazvati će aktiviranje mine kada vlak predje preko njih. Izolacija mora prelaziti preko slobodnih krajeva žica.

Mine "A" "B" "C" moraju se aktivirati istovremeno.

Metalna pločica nesmije dodirivati tračnicu. Ona mora biti oko 2 cm. površ tračnice.

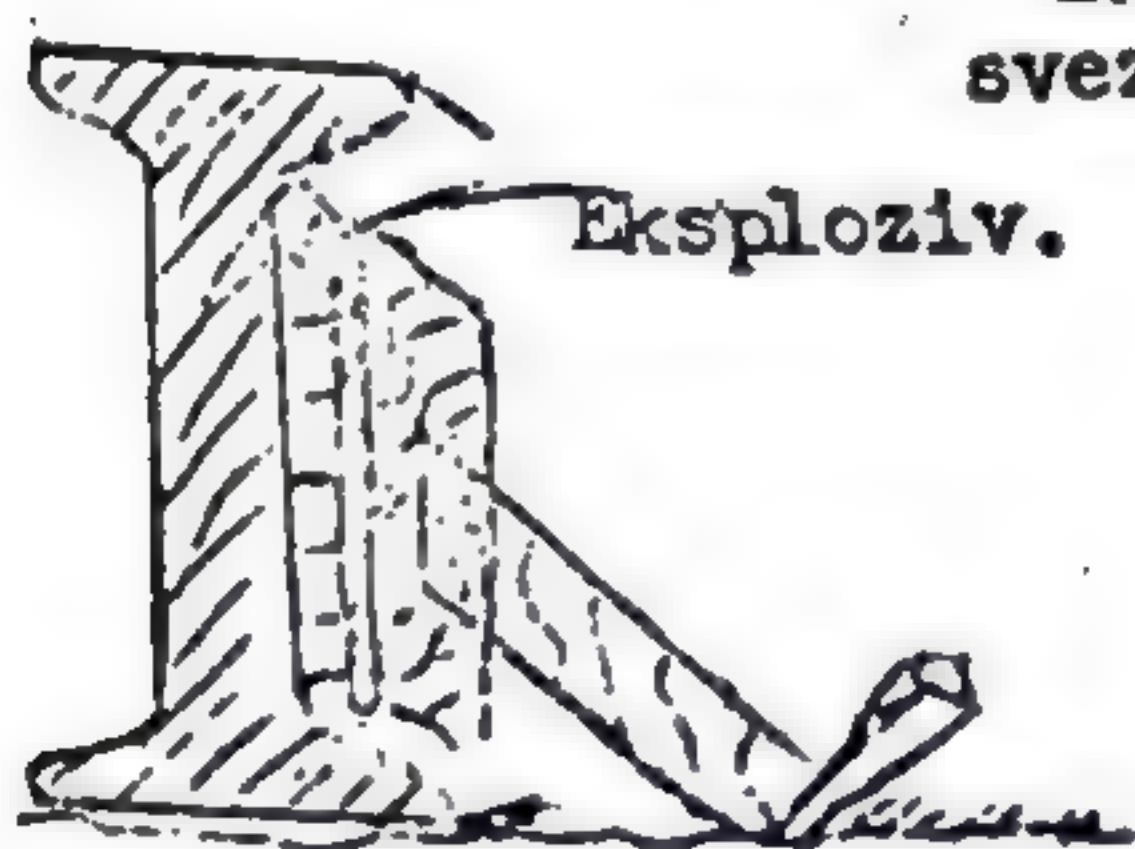
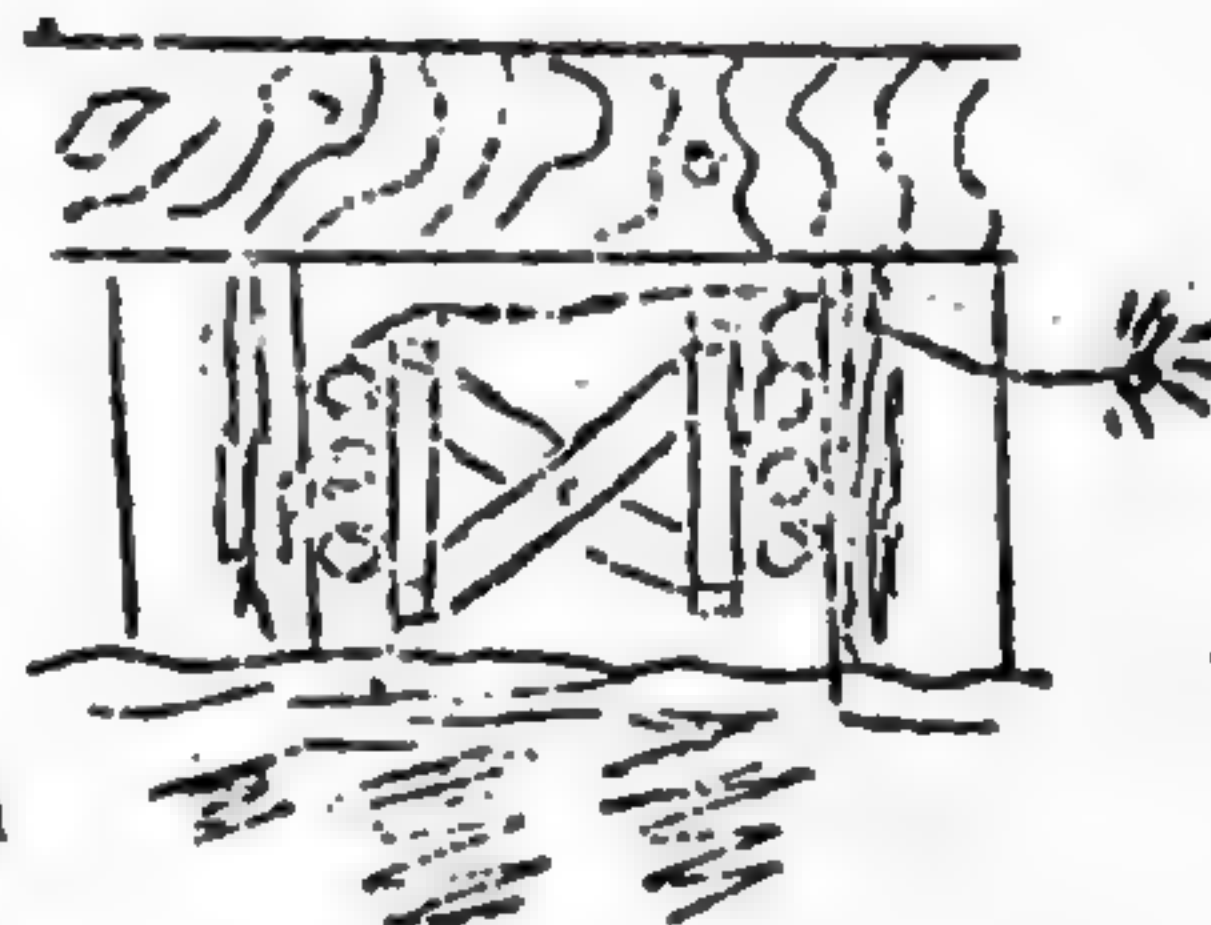
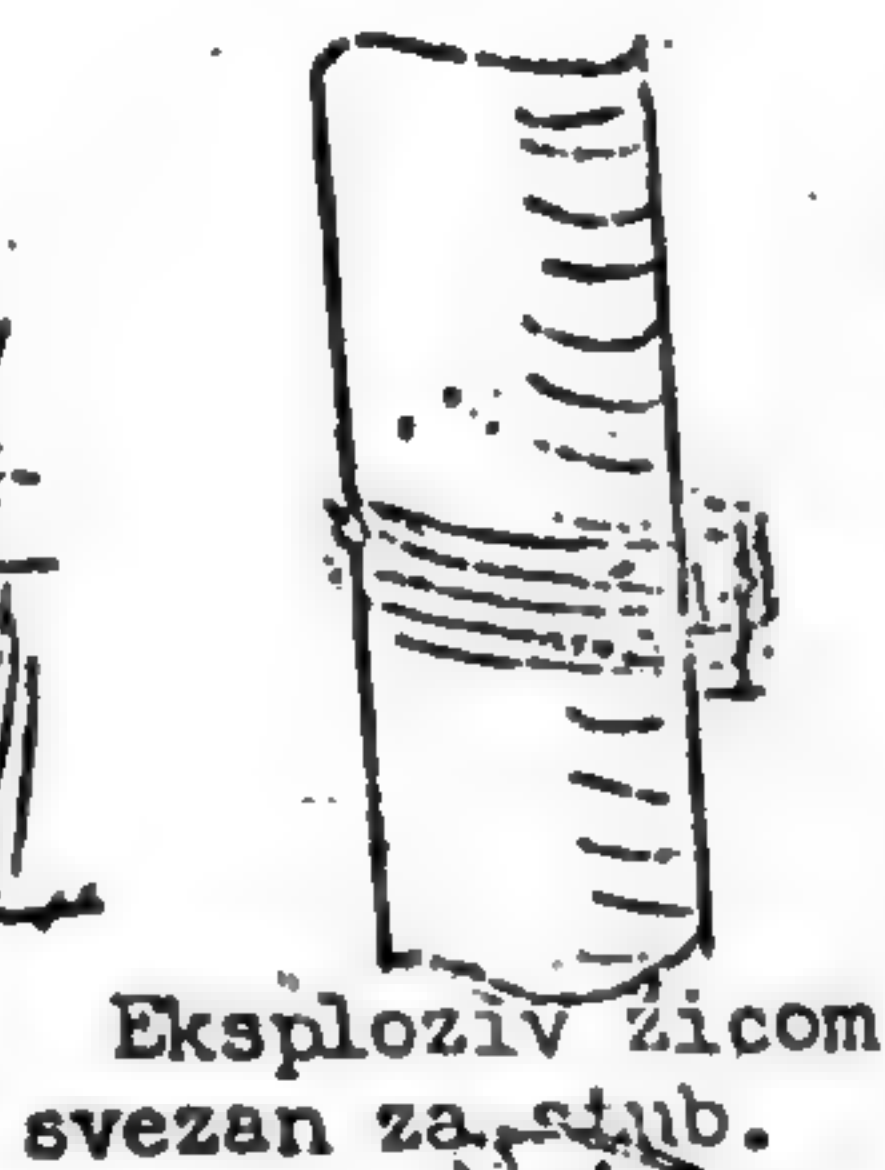
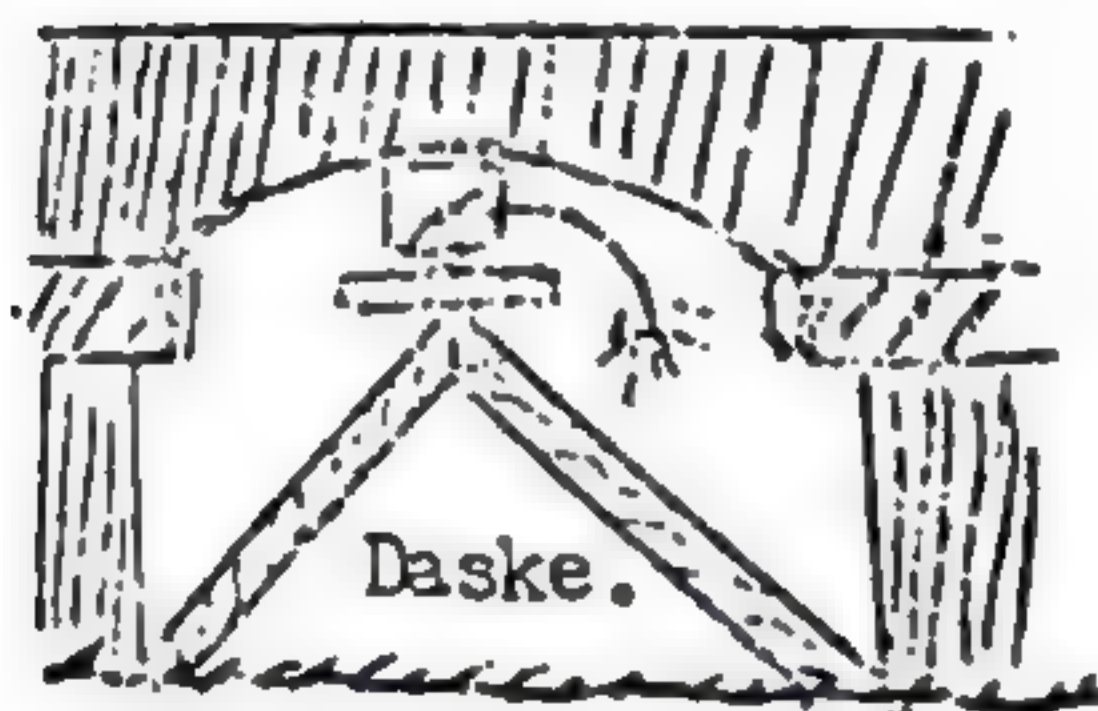
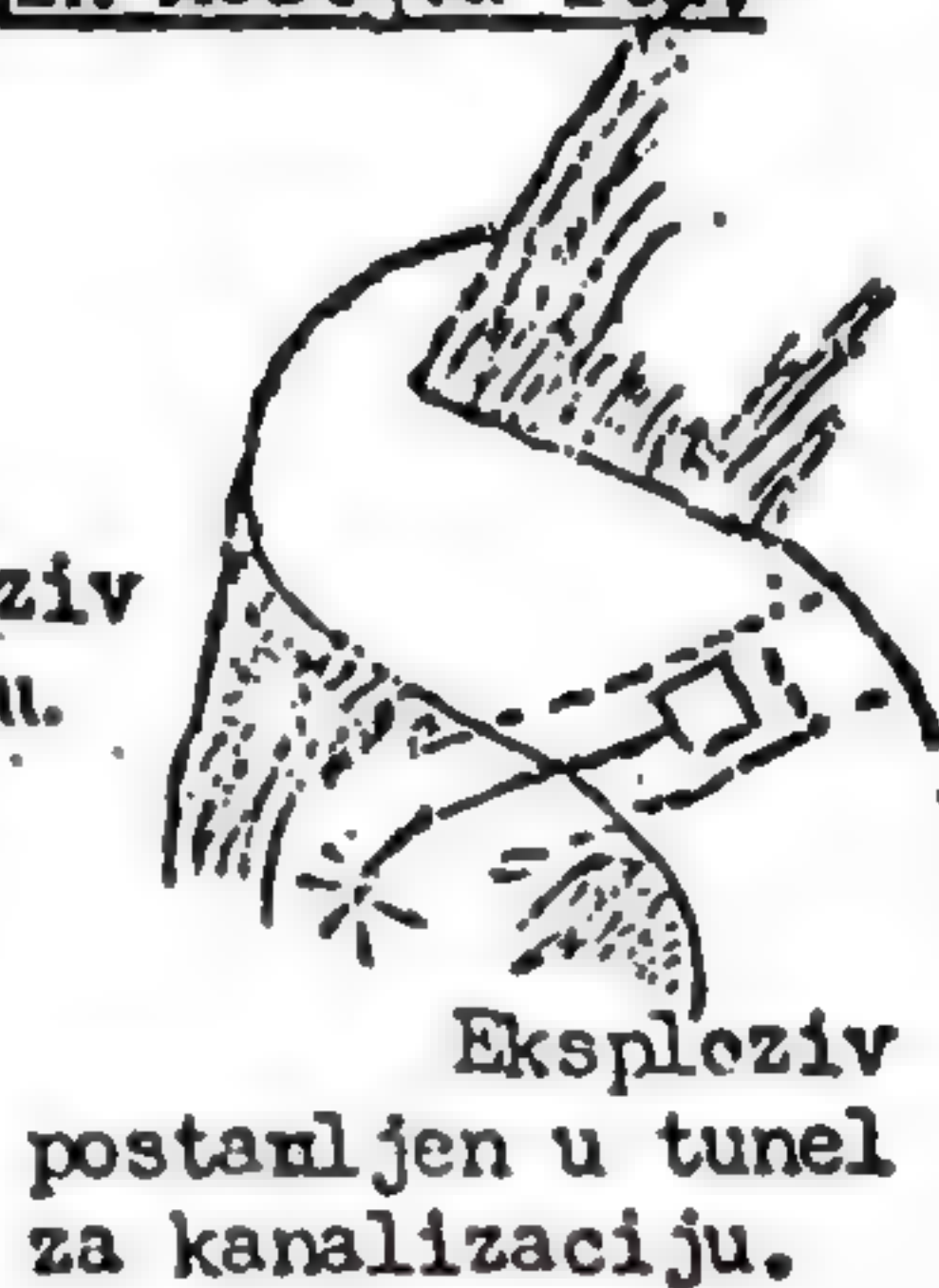
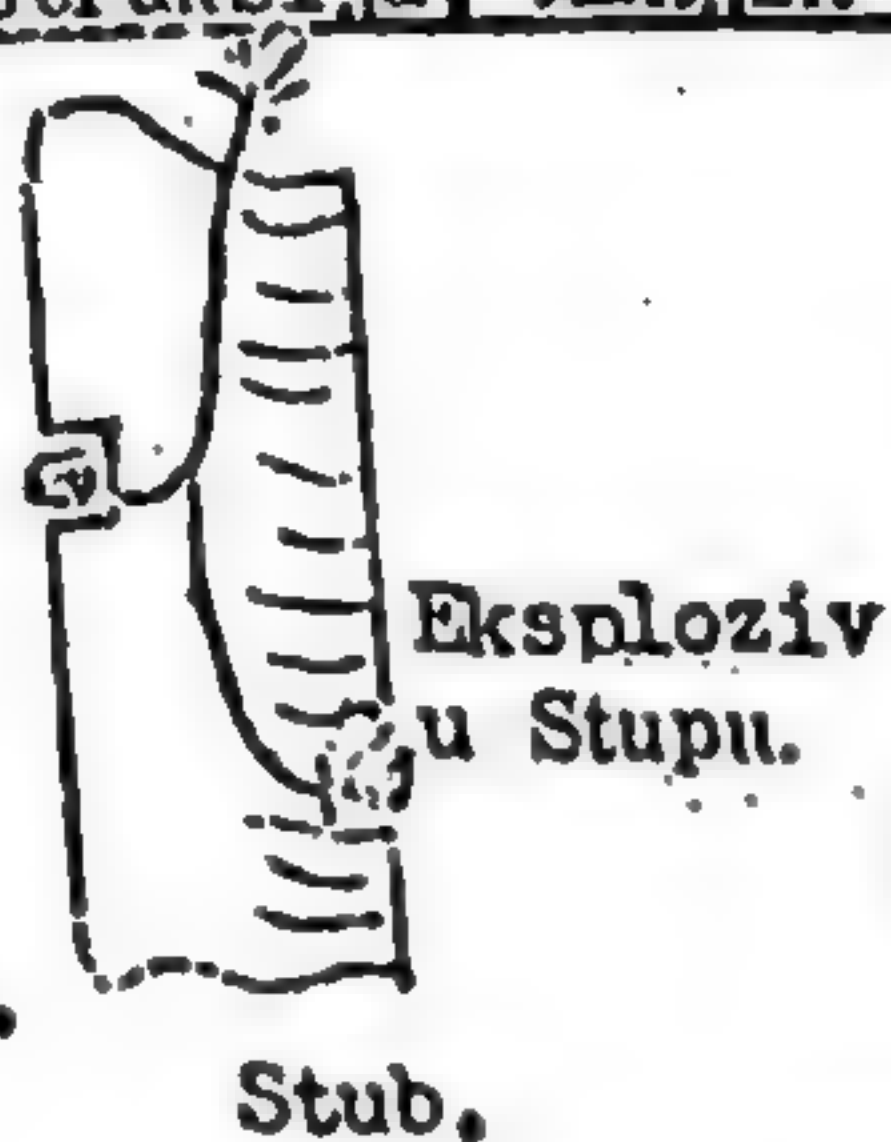
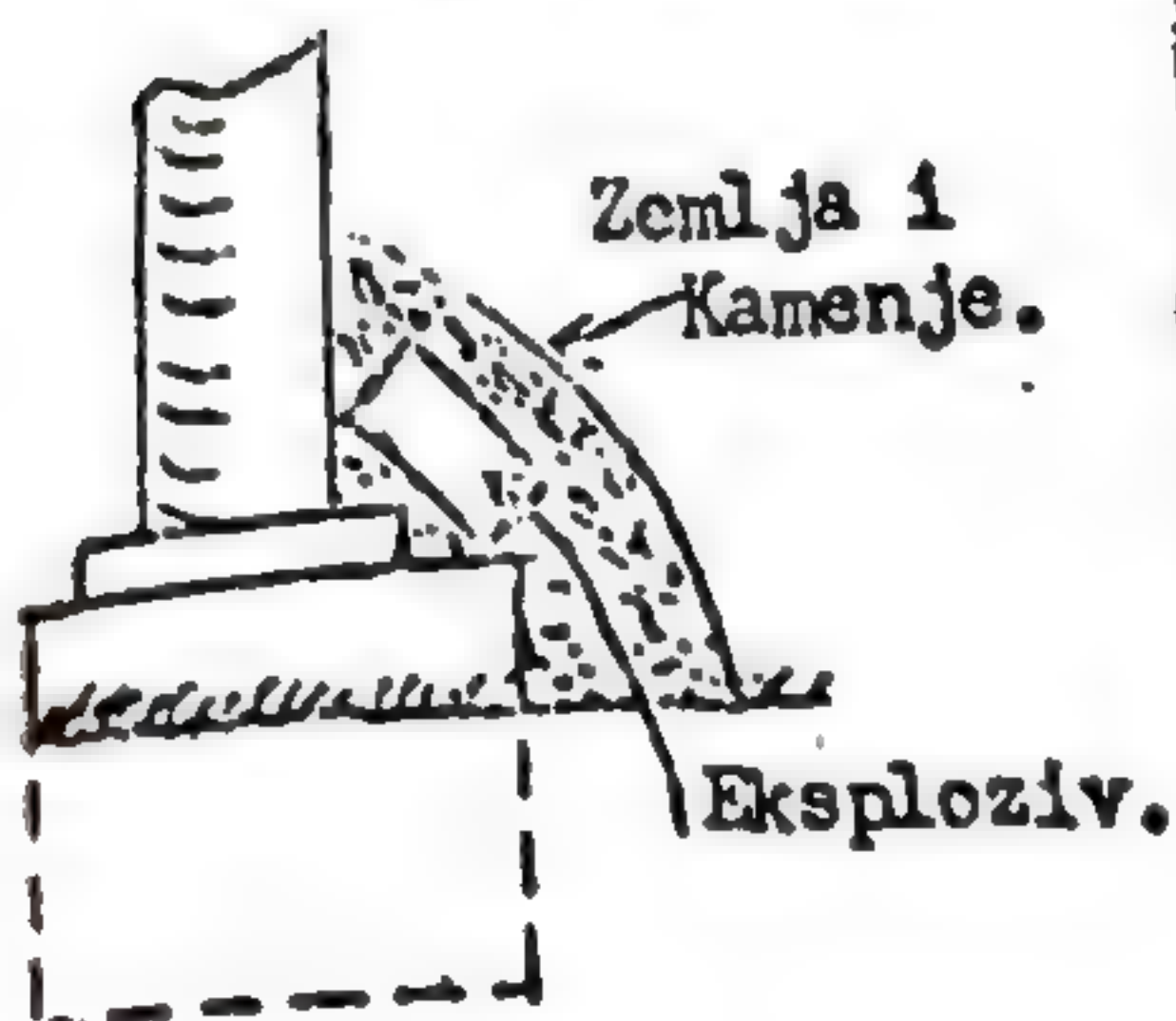
Za uspješno rušenje vlaka mina treba sadržavati od 25-50 štapova eksploziva.

Mina se mora ukopati oko pola metra.

Jedan kraj baterije pomoću žice spoji se na tračnicu a drugi na Električni Upaljač. Preostali kraj od Upaljača spoji se sa pločicu i postavi iznad tračnice.

SABOTAŽA

Rušenje Zidova, Konstrukcija, Manjih Mostova itd.

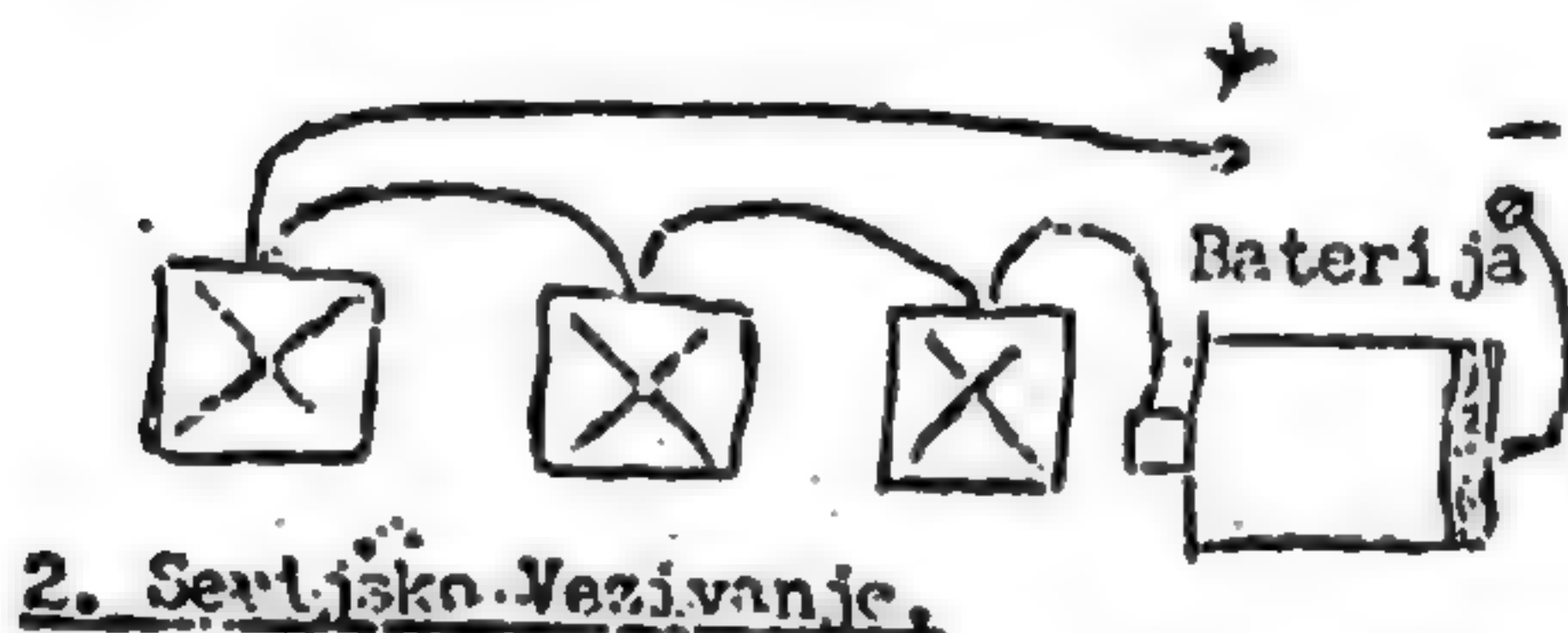
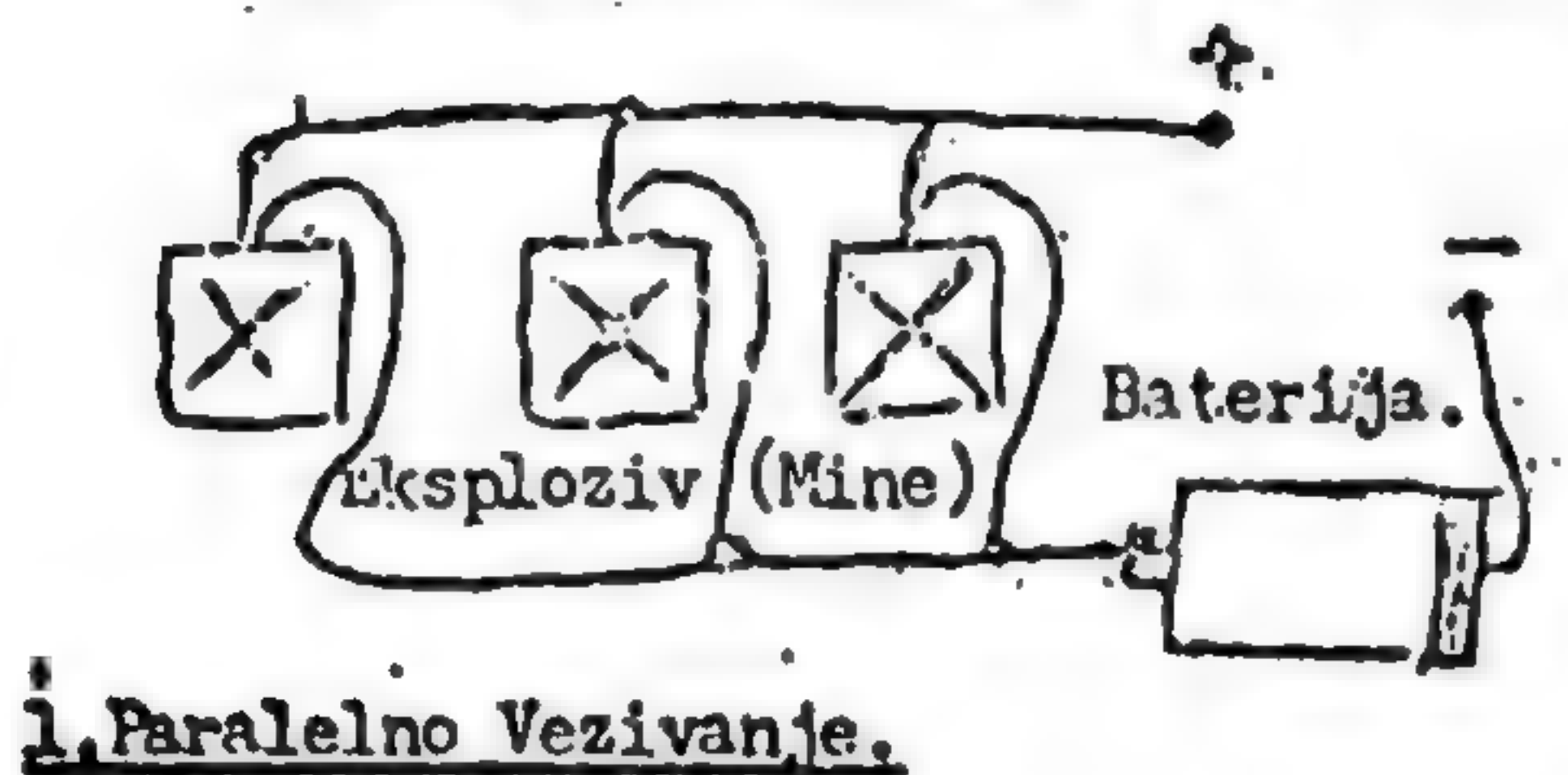

U vagonete za punjenje peči stavi se mina koja će eksplodirati kada zajedno sa rudom despije u peč. Dovoljna je mina od 15kg. eksploziva.

SABOTAŽA

Nacini Povezivanja Mina sa Električnim Upaljačem.

Sabotaža Automobila

Razne čavle i
oštre predmete
treba rasipati po
cestama.

Radnici, šoferi,
mekaničari, trebaju
bušiti gume na ko-
lima i stavljati u
benzin i ulje šećer,
pjesak itd.

"A" prikaz

"B" prikaz

"A" prikaz. Čelično
uže pocrnjeno starim
motornim uljem zategne se
ukoso preko ceste u visini
oko 2 metra.

"B" prikaz. Na križ
širine automobila pricvr-
ste se automobilska svjet-
la. Križ se postavi na
okuci ceste i poveže preko
prekidača sa baterijom.

SABOTAŽA

Izazivanje Požara.

Komad sukna-
fitilj.

Boca napunjena sa
petrolem.

Fitilj treba predhodno
zapaliti i onda bocu raz-
biti od objektiv.

Izazivanje požara.

Zapaljiva Boca.
(Molotov Cocktail)

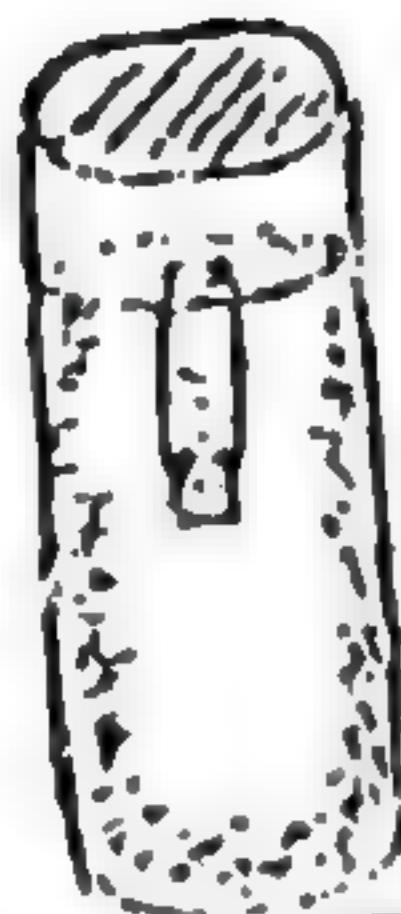
Ručne Granate.

Detonator sa kordom dužine od 5-6
sekundi stavi se u konzervu napunjenu
sa eksplozivom, čavlima, komadićima
željeza itd.

Komad željezne
cijevi nasječe se
pilom ili turpijom,
napuni eksplozivom,
uvuče korda i deto-
nator te začepi na
krajevima.

Kemijska Tanjuna mina.

Papirni Čep.

Sumporna Kiselina.

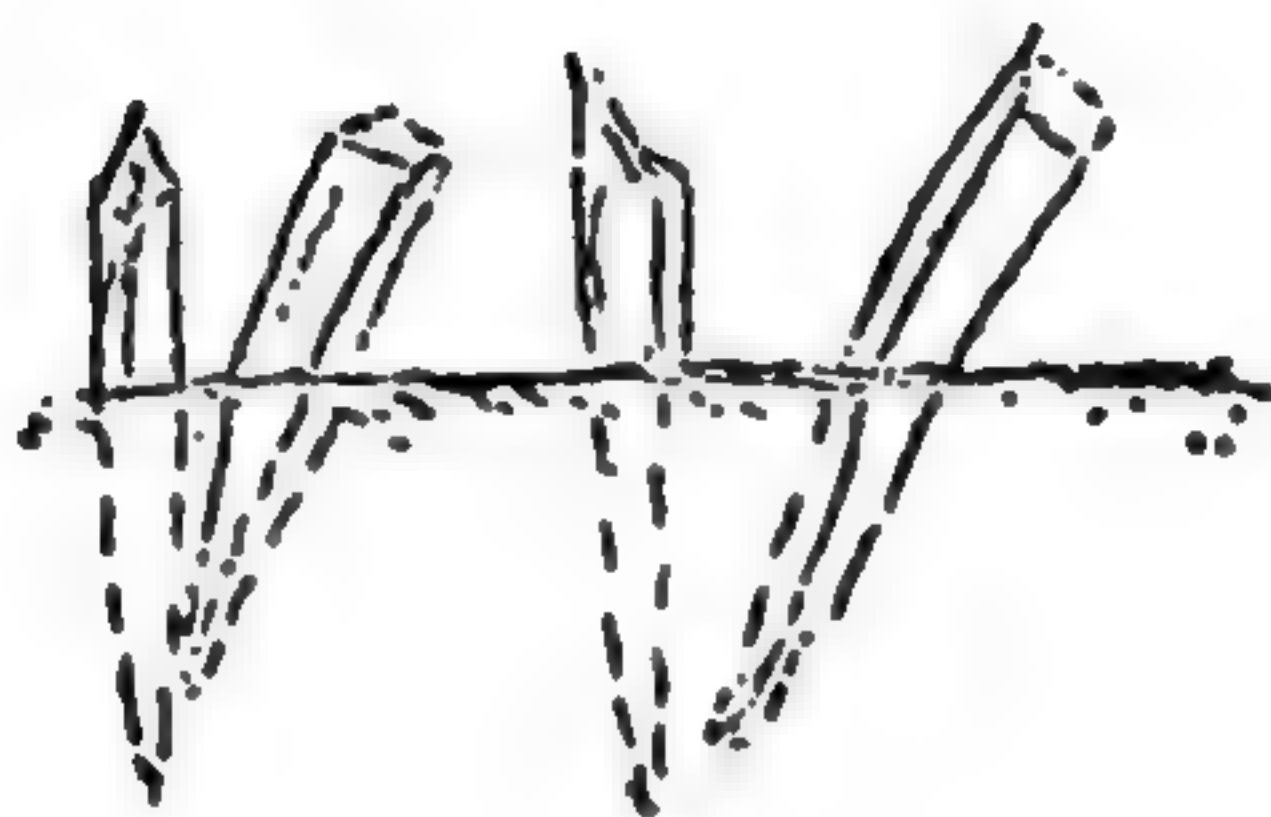
← Kono. H_2SO_4

Smjesa Kalijeva
Klorata i šećera.

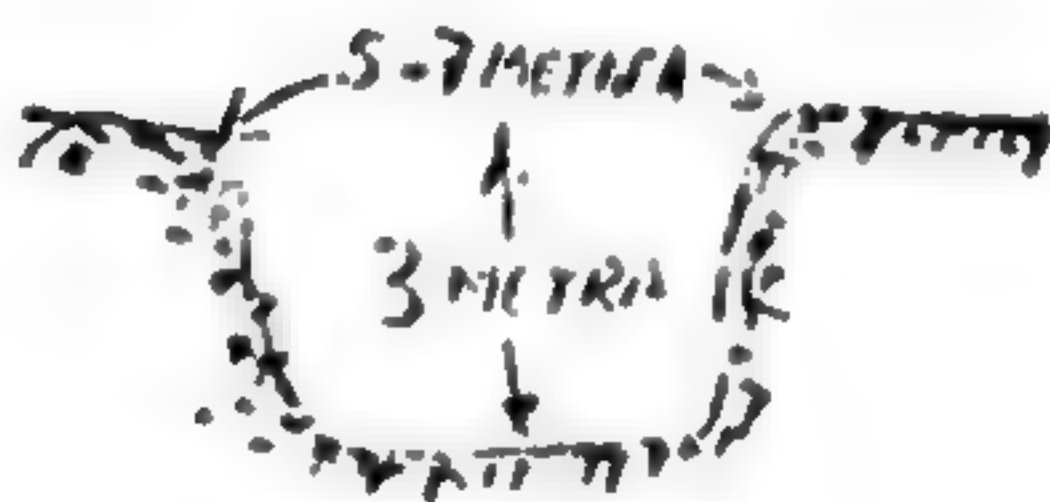
Kada koncentrirana
sumporna kiselina pregrize papirni čep i dođe u kontakt
sa smjesom kalijeva klorata ($KClO_3$) i šećera, nastati će
eksplozija.

SABOTAŽA

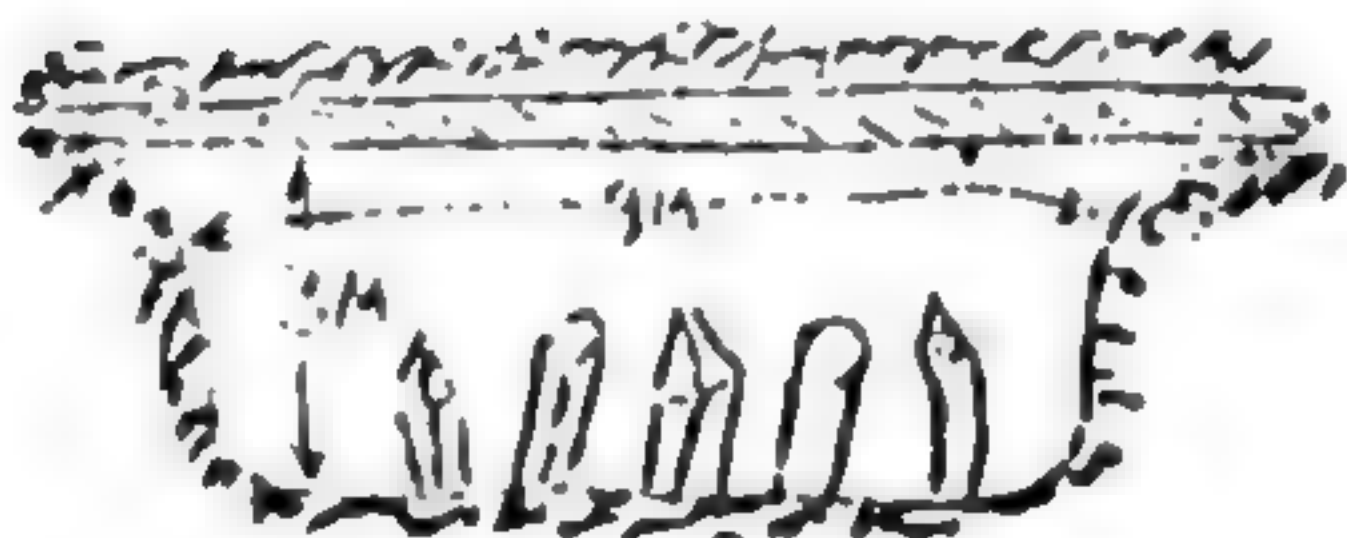
Akcije Protiv Tenkova, Lakih Tenkova, Armiranih Kola itd.

, Kolci , od drveta, željeza, komadi tračnica, željezne šipke, cijevi itd. zabodeni u cestu mogu zaustaviti aute, djipove, kamione, oklopna kola, lake tenkove itd. U svakom slučaju ovako pripravljene barikade zaustavit će neprijateljska vozila, te od njih napraviti dobre mete za naše ručne granate, bazooke, zapaljive boce itd.

Ovako iskopane i maskirane jame mogu dobro poslužiti i protiv većih tenkova.

Takodjer se u gradu koriste razne barikade napravljene od prevrnutih teških vozila, kamenja, greda itd.

48. Kakve sabotaže mogu vršiti rodoljubi, koji žele samostalno djelovati?

Oni hrvatski rodoljubi domovine i emigracije, koji radi svoje sumnjičavosti ne usude se organizativno povezati i antijugoslavenski djelovati mogu samostalno vršiti slijedeća djela sabotaže:

U Jugoslaviji: Oni rodoljubi uposleni na pošti, telegrafu, ili telefonu trebaju što više ometati normalan rad jugo-komunikacija, na primjer: Oni koji razvrstavaju poštu mogu slati poštu, koja treba ići na istočni dio države na zapad i obratno. Oni koji rade na telefonskim centralama mogu odugovlačiti telefonske razgovore. Telefonski operatori mogu također zapisivati važnije telefonske razgovore i dostavljati ih hrvatskim revolucionarima. Poštari trebaju uništavati pisma, da bi se u eksploatorskoj Jugoslaviji stvorila što veća konfuzija, otvarati ih pomoću pare, a pogotovo ona namijenjena jugo-funkcionerima, čitati njihovu sadržinu te ako u njima nađu nešto važno mogu dostavljati poruke našoj obavještajnoj službi.

Mehaničari, vozači i osoblje koje radi u jugo-državnim garažama mogu stavljati pijesak u uljni sistem vozila i na takav način uništavati vozila — pogotovo vojnička, oni također trebaju trošiti što više benzina perući učestano ruke i radnu robu. Šoferi državnih kola, a pogotovo oni koji vrše sramotnu dužnost vožanja parazitskih jugo-direktora, trebaju uništavati automobilske gume tjerajući kola po oštrom kamenitom putu. Dok se vozilo na-

lazi još u garaži oni mogu bušiti gume na više načina, prosjeći ih na više mjesta, postavljati pod njih čavle itd. Posao krpanja guma treba odugovlačiti što duže.

Učitelji mogu govoriti đacima o ljepoti Hrvatske domovine i podučavati ih o idejama hrvatske borbe za slobodu i nezavisnost Hrvatskog naroda. Istovremeno oni trebaju razotkrivati srbo-eksploatatorsku masku koja se očituje u jugoparoli "bratstva i jedinstva", a iza koje se kriju velikosrpske eksploatatorske namjere izrabljivanja hrvatskog naroda.

Hrvatski rodoljubi domovine trebaju što više pokazivati protest i negodovanje radi načina na koji srbo-jugoslavenska Beogradska vlada raseljava Hrvatski narod, eksploatira hrvatskog radnika i seljaka; protestirati protiv visokih cijena, niskih plaća, protiv političke i ekonomske bijede, koja u Jugoslaviji vlada itd.

"Svu nesreću koja narod ili pojedinca može zadesiti treba prepisivati postojanju Jugoslavije, a svu sreću i nadu u bolju budućnost treba tražiti kroz ostvarenje sutrašnje slobodne i nezavisne Države Hrvatske!"

Hrvatski radnici u tvornicama trebaju raditi što polaganije smanjujući time jugo-industrijsku produktivnost. Bolovanje treba koristiti do maksimuma! Radnici se trebaju opirati pokušajima jugorežima, koji će ih prisiljavati da ubrzaju produktivnost. Pretjerana pažljivost na poslu ne dozvoljava brzinu posla, a uvijek će dobro doći kao

opravdani izgovor slabe proizvodnje. Ako pak jugo-eksploatator na bilo koji, njima svojstvenih paklenih načina, prisili hrvatske radnike da oni povećaju brzinu rade, onda radnici trebaju praviti što više škart proizvoda, slabeći tako kvalitet jugo-proizvoda, rušeći tvorničku reputaciju i nanoseći materijalnu štetu jugo-privredi. Radnici trebaju kvariti svoje strojeve na prefrigane načine zaustavljajući na takav način produkciju. "Jedan zalutali šaraf oštetit će elektro motor ako se zaglavi između rotora i statora".

Hrvatski komunisti i ostali rodoljubi, koji su se već infiltrirali na veće položaje unutar tvornica i vladajuće aparature, trebaju prisvajati sebi što više jugo-državnog novca. I na takav način se šteti Jugoslaviji i njenom životarenju. "Varati Jugoslaviju to je samo ugodna razonoda".

Hrvatski rodoljubi koji rade u općinskim, kotarskim, republičkim, ili federalnim uredima trebaju konstantno kritizirati svoje pretpostavljene i podređene koristeći rječnik današnje jugoslaven-ske terminologije i na takav način stvarati nezadovoljstvo i konfuziju unutar jugo-upravnog uređenja. Hrvatski rodoljubi infiltrirani na višim položajima trebaju unapređivati glupe i nesposobne ljude, dajući im odgovorna mjesta, a sa ovih mjesta izbacivati sposobne ljude i one koji su privrežni Jugoslaviji.

Činovnici u uredima trebaju trošiti radno vrijeme u privatnim telefonskim razgovorima, pričanjima itd. Oni koji su na većim položajima trebaju

što više odugovlačiti dostavljanje materijala — pogotovo vojnog. Čistači ureda trebaju sklanjati mišiji otrov i naprotiv mrvicama sira i kruha nastojati hraniti štakore koji će napraviti svoj protujugoslavenski posao među uredskim papirima.

Svaki svjestan hrvatski rodoljub domovine treba nanositi makar i minimalnu štetu današnjoj Jugoslaviji. Bez obzira o kojoj se sitnici radilo, ako je u pitanju šteta Jugoslaviji — onda i tu sitnicu treba napraviti.

Jugoslavensku električnu energiju treba rasipati, — svjetlo i vodu. Veliki revolucionarni stručnjak, general Bayo, usvojoj knjizi "150 pitanja za gerilu" preporučuje čak i zatrpavanje javnih nužnika bacanjem krpa i papira, jer se i na takav način nanosi šteta režimu protiv kojega se jedan narod bori. Državne električne svjetiljke mogu se uništiti udaranjem po njima sa običnom krpom. Tapecirana sjedala autobusa, tramvaja, vlakova i ostalih državnih vozila treba žiletom ili nožem rezati!

Na svakom mjestu treba se suprotstavljati jugo-režimu. Na sportskim utakmicama treba provocirati tuče između milicije i naroda i tako pretući milicijske sluge jugo-režima. Vlasnici privatnih vozila trebaju na svaki način kočiti pravilan promet kršeći prometne zakone gdje god milicajac nije prisutan.

Hrvatski studenti trebaju organizirati narodne demonstracije koristeći zato svaku povoljnu priliku. Naši simpatizeri Hrvatske Revolucije tre-

daju formirati grupe — planine ljudskog mesa — koje će gurati, deorganizirati i suprostavljati se jugo-miliciji kao gigantski valovi uzburkanog oceana koji se ne daju ukrotiti.

Svaku demonstraciju naroda treba usmjeriti i pretvoriti u rušilačku akciju protiv državne imovine! U ovakovim demonstracijama treba uvijek uzvikivati parolu: "Smrt Jugoslaviji — Sloboda Hrvatskom Narodu"!

Hrvatski rodoljub koji samostalno djeluje može izvesti atentat na manje ili veće jugoslavenske glave. Može terorizirati jugo-neprijatelja — koristeći se bombama, minama i oružjem. Može izazvati požare i spriječavati njihovo gašenje. Svim srpskim doseljenicima, koji su se poslije 1918. god. doselili u Hrvatsku, Vojvodinu, B i H i Sandžak treba bacati bombe u kuće i na takav ih način istjerati iz Hrvatske domovine.

Svaku priču i glasine koja je protu-jugoslavenska treba prepričavati i širiti! Ako prisustvuješ sceni automobilske nesreće onda ti je dužnost, kao svijesnog hrvatskog rodoljuba da na svaki način podigneš mržnju i revolt naroda protiv državnog šofera, a u korist unesrećenog hrvatskog građana. Usjeve na ratarskim poljima novo-došlih Srba u Hrvatskoj treba neprekidno spaljivati. Tako ćemo ih lakše otjerati iz Hrvatske.

Plamen Hrvatske Revolucije mora zahvatiti cijeli Hrvatski narod!

Jasno je da svi hrvatski rodoljubi ne će moći uvrstiti u revolucionarne, gerilske redove Hrvat-

ske Revolucije, ali će oni zato dati svoj udio u rušenju Jugoslavije koristeći se svim mogućim metodama i sredstvima. Gore navedeni primjeri čine samo mali dijelić mogućnosti kako se sve može sabotirati jugo-eksploatatorski režim. Danas su već u plamenu mnoge jugoslavenske tvornice koje su zapaliti svijesni hrvatski rodoljubi. Kada taj revolucionarni plamen zahvati cijeli hrvatski narod stvorit će se povoljna prilika za početak hrvatske revolucionarno-gerilske borbe. Jugoslavija će biti bezuvjetno srušena! Svaki hrvatski rodoljub treba dati svoj udio u ovom svetom rušilačkom protu-jugoslavenskom poslu.

U emigraciji: Hrvatski rodoljubi koji samostalno djeluju mogu vršiti djela atentata na jugoslavenske konzule, ambasadore, razna jugoslavenska lica iz špijunskih misija koji se obično kriju pod trgovačkim ili diplomatskim plaštom. Mogu minirati jugoslavenske brodove, rezati jugoslavenima automobilske gume i tako ih materijalno i moralno oštećivati. Mogu se bombama ili raznim smradovima razbijati jugoslavenske zabave i na takav način ohrabriti mlađe hrvatske rodoljube ukazujući im interesantnost i potrebu svestranih protu-jugoslavenskih akcija. Mogu se radovati svakom jugoslavenskom zlu. Mogu djelovati propagandistički kroz razne hrvatske javne frontalne organizacije. Mogu i trebaju materijalno pomagati tajnu hrvatsku revolucionarnu organizaciju "Hrvatsko Revolucionarno Bratstvo", koje za sada jedino protu-jugoslavenski djeluje.

49. Kako ćemo spriječiti raseljavanje hrvatskog naroda, koje srbo-eksploatorski režim današnje Jugoslavije sistematski vrši izvozom radne snage iz Hrvatske?

S kojom god zapadnom zemljom srbo-eksploatatori naprave ugovor o izvozu radne snage iz Jugoslavije, naša je dožnost omesti i zakočiti isporuku hrvatskog "bijelog roblja". To ćemo postići pojačanim terorom u dotičnoj zemlji. Naš teror mora biti usmjeren protiv Jugoslavije i jugoslavena tako, da vlasti dotične zemlje odustanu od uvoženja radne snage iz Jugoslavije radi nastojanja očuvanja svog vlastitog reda i mira na svome području. Na takav način mi ćemo strancima "ocrniti" i Hrvata i jugoslavena i vlade stranih zemalja uvoz radne snage iz Jugoslavije. Logično, da tajanstvenost našega posla mora biti na visini. Eksplozije, požari u jugoslavenskim kućama, tuče, . . . sve to mora "carevati" u danima uvoza radne snage iz Jugoslavije, sve dok dotična zemlja ne obustavi uvoz "bijelog roblja".

Ovdje je vrlo važno napomenuti slijedeće: Sve bombe, granate, mine ili ostala sredstva koji-
ma će se služiti hrvatski revolucionari, treba praviti od materijala koji se nalazi u širokoj upotrebi. Od čavala i lima od konzerve mogu se praviti metalni dijelovi mine. Onaj revolucionar koji spravlja minu **ne smije nikada** koristiti svoj alat, niti uzeti konzervu ili čavao iz svog dvorišta.

Ovo je potrebno znati radi zavaravanja policijske potrage, koja će neminovno uslijediti nakon svake eksplozije. Svi otisci prstiju moraju biti uklonjeni s mine prije njenog korištenja.

50. Kako hrvatski revolucionari trebaju tretirati pravoslavni dio hrvatskog naroda?

Prema definiciji Hrvatske Nacionalnosti: Hrvatski narod sačinjavaju tri glavne vjerske skupine, a te su: Hrvati katoličke, muslimanske i pravoslavne vjero-ispovjesti. Pored ovih vjerskih skupina hrvatski narod sačinjen je i od pripadnika drugih vjeroispovjesti kao: grko-katolika, protestanata, novovjeraca, pripadnika židovske vjeroispovjesti itd. Hrvatski revolucionari moraju biti svjesni definicije hrvatskog naroda i ne smiju nikada dozvoliti da se hrvatska revolucija pretvori u vjerski rat protiv bilo koje hrvatske vjerske skupine, pa tako ni pravoslavne.

Svaki čovjek koji je rođen na hrvatskom povjesnom teritoriju **mora** biti od hrvatskih revolucionara smatran Hrvatom, bez obzira na vjeroispovjest ili nacionalno porijeklo — logično, ako sebe udotična individua Hrvatom smatra. Ako, pak bilo koji hrvatski katolik, musliman, pravoslavac itd., bude sebe smatrao Talijanom, Turčinom, Srbima itd. i kao takav bude jugoslavenski orijentiran i neprijateljski raspoložen prema Hrvatskoj Revoluciji, onda s udotičnu osobu hrvatski revolucio-

nari dužni smatrati izdajinkom i neprijateljem i prema njoj zauzeti odgovarajući stav. Iz ovoga proizlazi, da će od samih hrvatskih pravoslavaca ovisiti njihova sudbina u burnim danima buduće Hrvatske Revolucije. Budu li se hrvatski pravoslavci opredijelili za Jugoslaviju i Srbe, smatrali sebe Srbima u Hrvatskoj, i budu li kao takvi otpočeli iz povjesti nam poznata četnička klanja hrvatskog življa, onda će hrvatski revolucionari biti prisiljeni totalno uništiti i iskorijeniti te neprijatelje i izdajnike hrvatske domovine i hrvatskog naroda.

Kroz hrvatsku povjest hrvatski su se pravoslavci osjećali Hrvatima i oni su dali veliki doprinos hrvatskom narodu u njegovom kulturnom, književnom, naučnom i nacionalnom životu. Poznati hrvatski pjesnik Petar Preradović bio je hrvatski pravoslavac, hrvatski rodoljub i nacionalista, koji je sav svoj rad i život posvetio Hrvatskoj. Nikola Tesla, otac moderne elektro-tehnike, bio je takojer hrvatski pravoslavac, ali u isto vrijeme svjestan rodoljub svoje Hrvatske. Svako tko pročita i nastoji naučiti nešto iz hrvatske povijesti i književnosti neminovno će uočiti i pronaći mnoge vrle hrvatske rodoljube pravoslavne vjeroispovjesti.

Hrvatski pravoslavci osjećali su se pripadnicima Hrvatskog naroda sve do ustoličenja hrvatskog Bana Jelačića (vidi Hrvatsku povijest). "Bana Jelačića ustoličio je Srpski Patrijarha uz uvjet da hrvatski Ban Jelačić prizna hrvatske pravo-

slavce Srbima". Radi te ogromne pogrješke Ban Jelačić završio je svoj život u ludnici. Od tih dana datira tzv. "srpska nacionalna manjina" u Hrvatskoj. Na taj način, otkidanjem komada od kompaktnog hrvatskog tijela, srpski Patrijarha je ubrizgao veliko-srpsku parazitsku klicu kuge u zdravo hrvatsko nacionalno tijelo. Na veliko-srpskoj politici proglašavanja hrvatskih pravoslavaca Srbima u Hrvatskoj, kao i na samim hrvatskim pravoslavicima iz Hrvatske tj., njihovom odazivanju interesima srbijanske veliko-srpske politike, leži odgovornost za stotine tisuća izgubljenih života hrvatskih pravoslavaca, katolika i muslimana tokom prošlog rata kao i u budućnosti, u budućim danima HRVATSKE REVOLUCIJE.

Hrvatski revolucionari se nadaju, da će mudrost i razbor kod hrvatskih pravoslavaca prevladati zablude veliko-srpske politike srbijanskih intertisa, koja od hrvatskih pravoslavaca pravi izdajnike svoje domovine i svog hrvatskog naroda, gurajući ih na takav način u njihovu neizbježivu propast. Ovu nadu potvrđuju potpisi Hrvatske Deklaracije književnika među kojima se nalazi i priličan broj hrvatskih književnika pravoslavne vjeroispovjesti.

Svaki hrvatski pravoslavac koji zauzme protu-jugoslavenski stav i sebe iskreno stavi u službu hrvatskih revolucionarno-oslobodilačkih snaga,

mora biti pravilno i ravnopravno tretiran kao i svaki ostali Hrvat, pripadnik ostalih vjeroispovjesti.

51. Kakav stav moraju zauzeti hrvatski revolucionari prema hrvatskim komunistima?

Ovo je vrlo važno pitanje u hrvatskoj oslobodilačkoj problematici. Htjeli to priznati politički zastarjeli mozgovi naše hrvatske emigracije ili ne, ali je očito i činjenično, da hrvatski komunisti danas igraju veliku rodoljubnu ulogu u opće-hrvatskoj narodno-oslobodilačkoj borbi.

Spomenuti hrvatski komunist, heroj Andrija Hebrang bio je jedan o prvih, koji je otkrio srbo-nacističku igru posrbljavanja nesrpskih pokrajina unutar Jugoslavije, koja stoji u pozadini parole "bratstva i jedinstva", ideje "jugoslavenstva" i "jugoslavenškog komunizma". Afera Ranković probudila je veliku većinu hrvatskih komunista iz jugoslavenškog sna, otvorila im jugoslavenškom smolom zalijepljene oči i oni sada vide, da se iza svakog srpskog komunista-jugoslavena — krije živi četnik — koljač Hrvatskog Naroda — koji vreba svoj momenat da zabije nož u leđa i svom ideološkom komunističkom drugu Hrvatu, koji mu je do tada kroz ideju jugoslavenškog komunizma vjerno služio njegovim veliko-srpskim imperijalističkim interesima.

"Dok je Ranković potajno dijelio oružje, naroružavao "Srbe" u Hrvatskoj, spremao se da za- skoči Tita i preuzme vlast u Jugoslaviji, dotle je na njegov poziv čekao u Grčkoj posljedni prototip vražije nakaze, Srpski kockar, nazvani "Kralj

Petar", potomak srpske porodice trgovaca svinjama — Karagorđević".

Nakon ove Rankovićeve afere nije ni čudo što su se u "Deklaraciji o hrvatskom jeziku i pravopisu" pojavila imena potpisnika među kojima su vidan broj zauzeli hrvatski komunisti.

Ideja HRVATSKE OSLOBODILAČKE REVOLUCIJE mora ujediniti sve staleže hrvatskog naroda, sve hrvatske sinove i kćeri bez obzira na vjersku ili ideološku pripadnost! Ona mora naći kompromis rada hrvatskog Ustaše i hrvatskog Komuniste! U današnjoj Jugoslaviji opstojanje hrvatskog naroda dovedeno je na rub propasti i radi svete ideje hrvatskog nacionalnog obdržavanja ideološka razmimoilaženja ne smiju predstavljati kočnicu progresu hrvatske revolucije. Mi hrvatski revolucionari, pripadnici nove hrvatske generacije, kojima nitko ne može pripisati djela "ratnih zločina" niti pripadnost nacističkoj ili fašističkoj ideologiji jedina smo garancija razboritog usklađivanja snage cjelokupnog hrvatskog naroda. Zato mi moramo dati cijelom svijetu do znanja da Hrvatska Revolucija nema PROTU-KOMUNISTIČKI nego samo PROTU-JUGOSLAVENSKI hrvatsko-oslobodilačni karakter.

Ovako postavljeno načelo Hrvatske Revolucije pruža hrvatskim revolucionarima nadu podrške ne samo hrvatskih komunista, nego i komunističkih zemalja. U današnjim prilikama Albanija stoji neprijateljski raspoložena prema Jugoslaviji, jer je veliko-srpski jugo-imperijalizam oduzeo dio

Albanskog nacionalnog teritorija "Kosovo", "Metohiju" i "Malesiju" i pripojio dotične pokrajine Republici Srbiji unutar Jugoslavije. Na isti su način veliko-srpski imperijalisti oteli hrvatske teritorijalne pokrajine Vojvodinu, Srijem, Sandžak i pripojili ih Republici Srbiji, dok su od hrvatskih pokrajina Bosne i Hercegovine napravili novu "republiku".

Istočna granica Jugoslavije, odnosno granica između Republike Srbije i Republike Bugarske postavljena je na štetu Bugarskog naroda i Bugarskog nacionalnog područja. Hrvatski revolucionari moraju naći podesan način zajedničke suradnje sa Albanskim i Bugarskim komunistima kako bi Hrvatski, Albanski i Bugarski narod povratio u svoje krilo, po srbo-eksploatatorskim imperijalistima porobljene pokrajine. Narodna Republika Kina, pa i SSSR ne geldaju u Jugoslaviji i malo vrijednog partnera, a poželjan bi im bio snažan partner u tome dijelu svijeta. Ovo oscilirajuće neprijateljstvo između Jugoslavije sa jedne i SSSR-a i Narodne Republike Kine sa druge strane, posljedica je Titove špijunske djelatnosti koju on vrši za američke dolare. Naime, nama Hrvatima je već od davna poznato, da jedino američki dolari obdržavaju veliko-srpsku eksploatatorsku kliku na vlasti u ovoj konglomeratskoj tvorevini.

Čudi nas kako zastarjeli političari hrvatske emigracije nisu do sada sagledali ovu istinu i pre-stali bezkompromisno podržavati američke maki-

narije u svijetu, koje u ovom slučaju idu na štetu Hrvata.

Svaki hrvatski komunist koji se stavi u službu Hrvatske Revolucije mora biti tretiran isto kao i po bilo kojoj drugoj ideologiji izgrađen Hrvat tj. bratski, sa punom slobodom ispovijedanja svoje ideologije u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Hrvatski revolucionari trebaju osuditi izvikanje protu-komunističkih parola.

Za razliku od hrvatskih komunista, hrvatski revolucionari moraju smatrati "jugoslavenske komuniste" neprijateljima Hrvatskog Naroda jer oni služe veliko-srpskim eksploatatorskim interesima.

52. Što moraju činiti zapovjednici gerilske jedinice na oslobođenom teritoriju?

Gerilci će tek u drugoj fazi revolucionarne borbe osvajati ispočetka manja, a kasnije veća područja. Kada se već jedno područje oslobodi, dužnost je zapovjednika izdati naredbu Odjelu za Rekrutaciju svoje jedinice, da se svi radnici i seljaci i sve ostalo pučanstvo stavi u službu revolucionarne borbe. Između stanovništva moraju se formirati grupe vođene po gerilcima, koje trebaju danonoćno pregledati kuće i ostala mjesta u potrazi za skrivenim neprijateljskim pojedincima. Pored toga, Odjel za Propagandu mora stalno propagirati među stanovništvom razloge naše borbe. To propagiranje vrši se vrlo efikasno održavanjem

sastanaka, na kojima će zapovjednik Odjela za propagandu održavati narodu govore.

Obavještajni Odjel gerilske jedinice mora uspostaviti vezu sa drugim oslobođenim područjima i sa Glavnim Stanom Hrvatskih Revolucionarnih Snaga. On također mora izgraditi nove obavještajne ćelije mogu pučanstvom oslobođenog teritorija. Obavještajni Odjel mora neprekidno pribavljati informacije o stanju i koncentraciji neprijateljskih snaga van oslobođenog teritorija.

Na oslobođenom teritoriju gerilci moraju voditi strogu kontrolu o pravilnoj raspodjeli hrane, odjeće i obuće među civilnim stanovništvom područja.

Ukoliko revolucionari žele zadržati oslobođeno područje onda se mora prići njegovom utvrđivanju.

53. Kako se utvrđuje oslobođeno područje?

Neophodno je potrebno odsjeći sve prilaze: ceste, pruge, mostove itd., koji povezuju oslobođeno područje sa po neprijatelju držanim teritorijem. Ovo odsjecanje vrši se pomoću miniranja. Mostove se može porušiti, željezničke pruge pokidati, tunele zarušiti, ceste izrovati i na njima napraviti zamke protiv neprijateljskih oklopnih vozila, postaviti nagazne mine itd. Sve periferne kote moraju biti zaposjednute i na njima isturene izviđačnice. Protupješadijske mine moraju se postaviti na prilaze koji se teže brane.

U ovako utvrđenom području moraju se uvijek ostaviti prolazi koje će gerilci koristiti pri izlazu iz područja i osvajanja novoga.

54. Što se mora uraditi sa onima koji počinju kriminal?

U danima revolucije revolucionari trebaju strogo voditi računa o onim pojedincima, koji će nastojati koristiti te burne dane i radi svoje materijalne koristi ili iz pataloških razloga, počiniti razna kriminalna djela krađe, nasilja, nemoralna itd. Sve takve ljude čija se krivica dokaže na revolucionarnom sudu treba strijeljati bez gubljenja vremena. Strijeljavanje treba biti obavljeno ispred što više gledalaca. Jedan dužnosnik gerilske jedinice objasnit će sakupljenom narodu, koji bude prisutan izvršenju smrtno kazne nad okrivljenim, zašto se okrivljenog treba kazniti i iznijet će sva njegova počinjena nedjela.

55. Što moraju činiti zapovjednici gerilskih jedinica kada se hrvatska revolucionarna borba bude bližila k pobjedi?

Oni će brižljivo paziti, da se novo pridošli dobrovoljci ne pomiješaju sa veteranima — starim borcima — zato će oni voditi spise imena osoblja i odvajati one, koji budu dolazili zadnjih minuta, uskačući u naša kola na putu k pobjedi. Od ovih najkasnijih dobrovoljaca treba uzeti njihove slike

sa potpisom, biografije u kojoj će biti naznačena dužina služenja u našim jedinicama. Kasnije će biti potrebno ove sve dokumente edtaljno provjeriti i prema njima klasificirati dobrovoljce posljednjih minuta.

56. Što trebaju činiti hrvatski revolucionari i rodoljubi koji u danima revolucionarne borbe budu ostali u emigraciji?

a) Pod pojmom hrvatskih revolucionara smatraju se oni ljudi koji su uvršteni u redove Ilegalne Revolucionarne Organizacije i po njoj doktrinani.

b) Pod pojmom hrvatskih rodoljuba smatraju se oni Hrvati koji radi bilo kojih razloga nisu učlanjeni u Hrvatsku tajnu Revolucionarnu Organizaciju. Rodoljubi mogu, a ne moraju biti članovi hrvatskih frontalnir javnih Organizacija. Rodoljubom se smatra svaki pošten Hrvat koji iskreno želi na bilo koji način pomoći Hrvatsku Revolucionarnu-Oslobodilačku Borbu.

Pripadnici tajne Organizacije moraju voditi akcije prikupljanja materijalnih sredstava za revolucionarnu borbu, a tako isto voditi propagandne akcije u korist Hrvatske Revolucionarno-Oslobodilačke Borbe među strancima. Diplomatske pregovore sa stranim državicima u smislu dobivanja političke ili ekonomske pomoći mogu voditi samo najizgrađeniji revolucionari — pripadnici Glavnog Stana. Nikakav ugovor sa strancima ne

smije se stvoriti po kojemu se, radi bilo kakve pomoći Hrvatskoj Revolucionarnoj Borbi dodijeljenoj od stranaca, okrnjuje hrvatski suverenitet ili hrvatsko povjesno područje.

Što se tiče hrvatskih rodoljuba, oni moraju svim silama pomoći po revolucionarima vođene akcije.

Kada već u domovini počnu revolucionarno-gerilske borbe, onda će oni revolucionari, koji se budu nalazili u emigraciji, trebati porušiti sva jugoslavenska predstavništva u svijetu. Jugoslaviju i jugoslavenstvo mora se rušiti na svim frontovima! U tim akcijama, ako neki revolucionar i bude uhvaćen od strane policije radi rušenja jugo-predstavništva, te bude izveden pred sud, njegovom djelu ne će se moći dati kriminalni, nego politički karakter.

57. Što treba poduzeti, da bi se spriječio negativni učinak rada pojedinaca, koji sebe smatraju vođama izvjesnih grupacija u domovini i emigraciji?

a) Takozvane emigrantske "vođe" bilo političke ili revolucionarne, koje su pod bilo kojim okolnostima sakupile manje ili veće grupe, a ne žele ih staviti na raspoloženje Tajnoj Hrvatskoj Revolucionarnoj Organizaciji, koja je započela Hrvatsku Revoluciju, moraju od strane hrvatskih revolucionara biti smatrani kao saboteri Hrvatske

Revolucionarno-Oslobodilačke Borbe. Njihov saboterski rad mora biti zaustavljen svim sredstvima.

b) U danima Hrvatske Revolucije — gerilske borbe — pojaviti će se i u domovini veće ili manje oružane grupacije vođene po pojedincima, koje će samostalno i nepovezano protu-jugoslavenski djelovati. Vođe tih grupacija dužni su u što kraćem vremenu uspostaviti kontakte i staviti se u službu Hrvatske Revolucionarne Organizacije kako bi snage sakupljene po njima mogle biti maksimalno korištene u planskom uništavanju jugoslavenkog neprijatelja. U protivnom slučaju, takve grupacije koje izbjegavaju svoje priključivanje Hrvatskim Revolucionarno-Oslobodilačkim Snagama, bit će smatrane odmetnicima i kao takve bez milosti uništene.

58. Koje su hrvatske istočne granice?

Današnja granica sa Rumunijom ostat će nepromijenjena. Buduća Hrvatska Država treba graničiti Dunavom do ušća Morave; Moravom do Stalacha sa Bugarskom; od Stalacha do ušća Ibra, te dolinom rijeke Ibra do planine Rogozana sa Republikom Albanijom. Sjeverna granica Crne Gore ostaje nepromijenjena. Zapadna granica Crne Gore ostaje ista, uz male izmjene u takozvanom "Crnogorskom primorju", koje će kao dio hrvatskog povijesnog teritorija biti priključen Hrvatskoj Državi.

Priključivanjem ovoga teritorija svojoj ma-

tici, Hrvatsku će naplatiti dug napravljen po Beogradskoj čaršiji za vrijeme eksploatacije hrvatskog naroda tokom proteklih pedeset godina.

59. Kako će Hrvatska Država tretirati zaostale Srbijance u ovim priključenim pokrajinama?

Zaostali Srbijanci u ovim priključenim pokrajinama uživat će sva prava kao i ostali građani Hrvatske Države pod uvjetom, potpunog poštivanja hrvatskih zakona. Njima će se omogućiti brzo integriranje kako bi u što skorijem vremenu postali sastavni dio Hrvatskog tijela. Hrvatska će Država pomoći u brzom podizanju njihovog kulturnog i ekonomskog nivoa, kao jednog od najvećih preduvjeta njihove brze integracije.

60. Koja je glavna zadaća koju moramo ispuniti po oslobođenju Hrvatskog Naroda u Hrvatskoj Državi?

Cilj stvaranja Hrvatske Države je osiguranje kontinuiteta hrvatskog naroda do Sudnjega Dana. Hrvatska Država je jedina garancija hrvatskom narodu njegove slobode i njegovog ekonomskog napretka kao preduvjeta kulturnih i tehničkih ostvarenja.

Novostvorena Nezavisna Država Hrvatska u poslijerevolucionarnom vremenu imati će mnogo poteškoća u svome samoodržavanju. Zemlja će

biti ekonomski iscrpljena, tvornice uništene, pruge i mostovi porušeni, te tako sa materijalne strane Hrvatski Narod bit će u prilično lošem položaju. Najvažnije će biti uspjeti suzbiti imperijalizam naših agresivnih susjeda, koji će pri koncu rušenja Jugoslavije pokušati priključiti sebi hrvatske pogranične pokrajine. Hrvatski revolucionari borit će se svim sredstvima za očuvanje svake stope Hrvatskog nacionalnog teritorija. U toj fazi revolucionari će prijeći iz dotada rušilačke u stvaralačku djelatnost. Paralelno uz čuvanje granica nacionalnog teritorija hrvatski revolucionari prednjačit će u stvaralačkim akcijama hrvatskog naroda priosposobljavanju privrednih objekata, koji su za vrijeme Hrvatske Revolucije bili srušeni.

Bit će neophodno potrebno očistiti mladu Hrvatsku Državu od svih stranih utjecaja. Jugosla-venstvo, ili bilo koju ideju unitarstva, po kojoj bi hrvatski narod trebao živjeti u državnoj zajednici sa nekim drugim narodom, treba bez milosti zatrti do korjena.

ZAVRŠNA RIJEČ

Ovaj priručnik je namijenjen jedino onim Hrvatima koji od sebe žele stvoriti moderne hrvatske revolucionare. Moderni hrvatski revolucionari su jedini mogući OSVETNICI BLEIBURG-a

Nadamo se, da će ovaj priručnik popuniti prazninu u hrvatskom emigrantskom tisku, koja je nastala uslijed revolucionarnog neznanja ili ljudskog kuka-vičluka. Dosadašnji vojni priručnici tiskani u emigraciji obiluju dječijim pričama, uspomenama iz prošlog rata i fantazijama o stvaranju "vojske". Hrvatski revolucionar mora shvatiti, da niti jedna država svijeta ne će dozvoliti na svome teritoriju stvaranje bilo kakve emigrantske "vojske", a još manje će ih potpomagati. Ali ovakvi uvjeti nisu prepreka modernim hrvatskim revolucionarima svrstanim u redovima tajne organizacije, da efikasno u život provedu plansko rušenje Jugoslavije.

Nema knjige bez obzira koju temu obrađivala u kojoj je Autor uspio izreći sve. Tako i ovaj priručnik moći će poslužiti kao osnova revolucionarne izgradnje, dok se od svakog hrvatskog revolucionara traži, da posjeduje maštu, hrabrost, samopožrtvovnost i samoinicijativnost. Ove nabrojene kvalitete uz razumijevanje materijala ovog priručnika učinit će hrvat-

skog revolucionara potpuno efikasnim u razaranju Jugoslavije i jugoslavenskih pozicija u svijetu.

Ovim priručnikom želim oduzeti mali dio duga svome učitelju Gezi Pasty-u.

Hrvatski revolucionar
Apostol Plemić

(Adolf Andrić)

P.S. Umnožavanje ovoga priručnika ili pojedinih dijelova, dozvoljeno svim Hrvatima bez obzira na stranačku pripadnost.

BUGOJNO 1972

Hrvatska povjest nek bilježi ovo
i svaki Hrvat nek Bugojno štuje,
jer tu je nešto pokrenuto novo
tu leži ono što jugu truže.

Tko to kuca na Hrvatska vrata
tko okove te tamnice lupa,
to su dva Andrića, dva rođena brata
a s njima Pavo Vegar je skupa.

Čvrste to s ustijene granita
Hrvatska država pravac je njima,
ne boje se oni krvnika Tita
i zato danas Juga se klima.

Ilija Glavaš podigo ruku
i zagrli dragu trudnicu svoju,
ostaješ sada na tuđem kruhu
a ja odoh braniti domovin umoj.

Al nije prošlo ni mjesec dana
a ona opet puna je sreće,
jer rodi sina od borca slavna
i Hrvatska opet umrijeti neće.

Ilija Glavaš vječna ti slava
ako ti ove ne živiš dane,
Hrvatska ti si legenda prava
Hrvatske ti si liječio rane.

Zagorac dragi Eršek nam Vili
što barjak svoga Zagorja diže,
Hrvatskoj grudi drag je i mili
ko jelen brzi on svugdje stiže.

Zato se cijelo Zagorje diži
ruši fašistu, četnika,
da bi u slobodnoj ostao hiži
bez okova, ropstva i patnika.

Miletić Vlatko od čovjeka duša
uz smijeh snažan ide u smrt,
da svaki tako naš Hrvat kuša
dušman za noć bio bi satrt.

Buntić Rocko čvrsta je ruka
strah uopće on ne zna što je
Titovi bombi je stajala buka
ali bar okom trepnuo da je.

Đuro Horvat međumursko cvijeće
bedem drži sa sjeverne strane
Hrvatska njega zaboravit neće
Hrvatske on je širio grane.

Ilija Lovrić gore se hvata
Hrvatske slobode zanos ga nosi
da svog iz ropstva spasi Hrvata
milost ne daje niti je prosi.

Keskić Džafir Alahom se kune
Muslimansku braću da će osvetit,
da će lomiti četničke krune
i Titov fašizam da neće svetit.

Grli on svoga Ambroza kuma
hrabrog borca i brata po krvi
nikad njem nije padalo s uma
da on upravo mora biti prvi.

Antunac, Bakula i Bešlić Filip
ne priznaju Tita fašistu i truta,
četničkom režimu podmeću klip
na pola stat neće Hrvatskog puta.

Vlasnović Mirko slavi ti budi
za Hrvatsku svoju život si dao,
za tobom kreću masovno ljudi
to si i sam željeti znao.

Vinko Knez i Prilić Ivan
vitezi hrabri, vitezi pravi,
vaš je primjer bio predivan
kako Hrvat da pobjedu slavi.

Stipe Ljubas rođeni brate
narod te voli, narod te ljubi,
i život ljudi dali bi za te
narod ti ime sa uma ne gubi.

Gezo Pasti tako se zove
osnovo prvi Hrvatsko bratstvo,
okreno stranu Hrvatske nove
da spasi narod, da spasi Hrvatsko.

Hrvatska majka sve mu je dala
hravbo srce i Hrvatske krvi,
kao da je već onda znala
da će Gezo vođa biti prvi.

Zato je Gezo digao ruku
i pozvao u boj braću Hrvate,
nemojte ropsku podnositi muku
ne dajte našu braću da pate.

Hrvatsko bratstvo naglo se širi
bez straha u smrt idu ti borci,
da Hrvatsku opet zemlju proširi
da ne buduć roblje ko naši oci.

Devetnaest bilo Hrvatski lava
ustanak što su počeli prvi,
tek sada borba dolazi prava
ma koliko naše stajalo krvi.

Hrvat više robovat neće
ni četniku ni opančaru,
spalit će jugo-fašističko smeće
na Hrvatskom bratskom žaru.

Hrvatski već sada ih slavi
spomenik Hrvatski visoko im diže,
jer to su oni sinovi pravi
što vode narod slobodi bliže.

Samo takve priznat će narod
u borbi pomozi im Bože,
što porobljeni spasavaju rod
Hrvatska tako spasit se može.

Titova banda optužuje lažno
da vitezovi ovi nisu Hrvati,
jer Andrića bratstvo tako je snažno
da četnici neće na put im stati.

Deset tisuća četničkih zvijeri
na jednog Hrvatskog viteza šalju,
da kolju Hrvate u što većoj mjeri
za ljubav Titu srpskome kralju.

Al zaslužena njih stići će plaća
deset tisuća za jednoga brata,
protiv bratstva tko hvata se mača
jer to je gruda roba, Hrvata.

Hrvatska grudo, voljena, draga,
na pragu si prekretnice,
blizu svojeg slobodi si praga
al uništiti izdajice.

Nemoj se ovdje nikom zamjerit
s Hrvatskom se bori s Hrvatom se brati,
jer Hrvat će opet dušmana tjerat
a Hrvatskom opet će vladat Hrvati.

HRVATSKI VITEZ